

Xuyên Qua Mĩ Nam Tóc Trắng: Công Tử Huyền Tuyết Y

Contents

Xuyên Qua Mĩ Nam Tóc Trắng: Công Tử Huyền Tuyết Y	1
1. Chương 1: Xuyên Không	1
2. Chương 2: Thân Thể Mới , Đổi Giới Tính	6
3. Chương 3: Theo Mẫu Phụ Tái Kiến Hoàng Cung	12
4. Chương 4: Tiến Kinh	15
5. Chương 5: Chu Vân Long ! Hoàng Đế Hải Thần Triều	19
6. Chương 6: Hắc Ảnh Xuất Hiện	32
7. Chương 7: Cừu Non ” Rơi ” Miệng Cọp	35
8. Chương 8: Nha Hoàn ” Lan Anh ”	41
9. Chương 9	51
10. Chương 10: Trở Lại ” Nam Tình Tuyết Quốc ”	70
11. Chương 11: Tại Nam Tình Tuyết Quốc	75
12. Chương 12: Trong Kinh Thành ” Nam Tình Tuyết Quốc ”	79
13. Chương 13: Thiếu Niên ” Mãi Nghệ ”	84
14. Chương 14: Hoàng Hậu ” Sở Vân Cơ	89
15. Chương 15: Đoàn Tụ ” 3 Sắc Lang ”	91

Xuyên Qua Mĩ Nam Tóc Trắng: Công Tử Huyền Tuyết Y

Giới thiệu

Là truyện ngôn tình thuộc thể loại đam mỹ. Với các nhân vật chính là Chu Vũ Linh, Huyền Tuyết Y

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-qua-mi-nam-toc-trang-cong-tu-huyen-tuyet-y>

1. Chương 1: Xuyên Không

Chu vũ linh ở thế kỷ 21 hiện đại do nghịch một cỗ máy thời gian đang ở trong quá trình thử nghiệm của ba mẹ cô vốn là những nhà khoa học nổi danh . Nên cỗ máy đưa cô Xuyên qua tới một cái thời đại không lịch

sử nào nghi chép cả đó là ở tại quốc gia mà chỉ có duy nhất mỗi nam nhân .

Địa danh đích tên : Nam Tình Tuyệt Quốc .

Bất quá ở nơi này vốn là không có nữ nhân nên truyện chẵn chiếu và sinh cái hài tử thì có một dòng sông đặc biệt tên là : Sông mẫu tử !

Nam nhân bất kỳ đến tuổi mới lớn là theo lễ nghi cũng phải trải qua cái việc là uống nước của dòng sông mẫu tử để được kích tình , và cần có một người đàn ông mạnh khỏe hơn để giao hoan ...

Nơi này tất cả nam nhân ở Nam Tình Tuyệt Quốc đều có dáng dấp sinh đẹp của mỹ nhân khuynh thành .

Và dòng máu đang chảy trong huyết thống của họ đều là rất đặc biệt và hoàn toàn tuy là những cái nam nhân nhưng vẫn có thể sinh con .

Đúng lúc mà Hoàng Đế Chu Vân Long (y vốn là vua của quốc gia khác là Nam Hải Thần Triều , nơi này thì khác lại có rất nhiều nữ nhân xinh đẹp) vi hành qua Nam Tình Tuyệt Quốc phát hiện thấy một tiểu mỹ nam mới 14 tuổi , tóc trắng đặc biệt và dung mạo đẹp tựa thiên tiên , nên y có dã tâm đem tiểu mỹ nam tóc trắng kia về để hành lạc .

Làm cho cuộc đời của em sầu thảm và thống khổ hơn hết .

Hơn những thế , nam nhân vốn là hoàng đế của một nước kia vốn là một tên dã thú nhân đại biến thái cực điểm , đã thế hẳn lại đem Tuyết Y đi để làm đồ chơi tình dục .

Tuyết Y sợ hãi cầu xin bọn chúng buông tha mình , nhưng những điều cầu xin đầy thảm thiết kia chỉ tạo thêm hứng thú cho những kẻ biến thái kia thêm tăng cường vũ nhục Tuyết Y .

Tức Chu Vũ Linh xuyên qua sau này .

Tuyết Y không chịu được những trận hành lạc đầy dã man , bỉ ổi của những kẻ biến thái . Nên em quyết tâm phải chạy trốn , nhưng tên hoàng đế bắt cóc Tuyết Y về hẳn cư nhiên lại rất đẹp trai !

Và sau khi đã bao nhiêu lần trốn thoát đều không thể trốn được , qua sự giúp đỡ của Tô Quý phi và lan Anh nha hoàn thì em mới trốn được ra ngoài xong em vẫn bị hãm và những kẻ biến thái khác để ý tới , liền là bị bắt lại .

Sau đó thì cuộc tình mây mưa , hoan ái sẽ hành hạ Tuyết Y đến khóc khổ sở mệnh số a.

Chương 000 : TIẾT TỬ

[Chu Vũ Linh]

Chu vũ linh , năm nay 22 tuổi , cô vốn là một cô con gái của hai nhà khoa học gia vĩ đại ở thế kỷ 21 .

Dung mạo : xinh xắn , tóc dài tới eo đen mượt , chiều cao 1 m 70 , thân hình nhỏ nhắn mảnh mai , tính cách tò mò , thuần khiết , tình quái ...

Ba cô là Chu Tuấn Du !

Mẹ là : Nhạc Mẫn Nhu !

Hai người đang ở tại gian phòng thí nghiệm ở trên tầng 3 để đang nghiên cứu phát minh ra được một cỗ máy gọi là cỗ máy xuyên thời gian .

Chu Vũ Linh bản tính vốn ghịch ngợm , lại còn có chút tò mò thấy ba và mẹ đang làm gì đó ở trong phòng thí nghiệm

nên cô rình ngoài cửa để biết rằng nó tên là

cỗ máy xuyên thời gian , cô thầm nghĩ : nha , thật là thú vị a , ta đợi lát nữa ba và mẹ ra ngoài thì lên vào trong phòng thí nghiệm coi một chút a .

Nhưng chính vì một chút đó nó khiến Vũ Linh nhìn thấy cỗ máy nên tò mò : không biết nếu mình vận hành thử cho nó chạy thì không biết như thế nào không a ?

Và thế là cô khởi hành cho cỗ máy chạy .

” Ầm ”

” Ầm ”

” Ầm ” . Cỗ máy khởi động , động cơ vang lên những tiếng nổ va chạm , và sau đó một dòng tia điện lực phát ra từ cỗ máy , nó thật là tê , và tay của cô vô tình chạm vào dòng nhiệt điện lưu đó , nó hút mạnh mẽ làm cho cô khuya xuống , và linh hồn của cô đã cuốn vào trong cỗ máy .

” A ” A ” A ” . Trước lúc linh hồn cô bị mất đi tri giác thì chỉ thấy chính bản thân mình bị cuốn vào trong một hố đen sâu thăm thẳm như lốc soáy . Cô bị va chạm rất mạnh nên bất tỉnh nhân sự .

Và sau đó cô chỉ còn chìm vào trong bóng tối , không hề có cảm giác gì hết , mà trí nhớ cũng bị hoàn toàn trống rỗng.

TAI NAM TÌNH TUYẾT QUỐC , có một mỹ nam xinh đẹp đang thì nằm ở trên giường bệnh !

Ở bên cạnh một chiếc giường lớn , có một nam tử xinh đẹp như thiên tiên , trông rất giống với tiểu mỹ nam đang nằm ở trên giường và mái tóc của nam tử đó cũng có màu trắng như là của Tuyết Y (tiểu mỹ nam , Tuyết Y tức cũng là chu vũ linh đã xuất hiện) .

Nhưng nam tử kia có dáng dấp là người trưởng thành vì năm nay đã được 25 tuổi !

Nam nhân dung mạo giống Tuyết Y đang nhìn lại dung mạo xinh đẹp của mình mà ánh mắt đầy lo lắng đến mức khóc ra những giọt lệ đang nhìn về phía đứa con thân yêu của mình đang bị bệnh .

Thanh âm âm trầm , nghe rất êm tai của nam nhân lạ nói .

” Huyền Tuyết Y , đứa hài tử này , con không được phép có mệnh hệ gì a ? Con phải tỉnh lại

không được làm cho

mẫu phụ (mẹ) lo lắng a . Nếu như mà con mà không cố gắng gượng thì cả phụ thân và mẫu phụ đều sẽ là theo con mà ra đi a ..ô..ô..ô..”.

Chu Vũ Linh dần dần tỉnh lại , cảm thấy mí mắt mình tự hồ nặng trĩu !

Thanh âm đang thì khóc than kia là của ai đó a ?

Chu Vũ linh từ từ mở mắt ra , cô bỗng giật mình vì nơi này địa phương vốn kỳ quái , trông rất giống với ở thời cổ đại nào đó mà mình chưa được rõ a .

” Đây , đây là ở đâu a ”.

Tiếng nói còn một mỗi nghe cũng kỳ quái giống như là của một hài tử vang lên .

[Chương 001 : Xuyên không]

Chu Vũ Linh có cảm giác tiếng nói kia từ chính mình có cảm giác kỳ quái rất giống với của một tiểu hài tử a , có lẽ là vì do mình có thể là mới bị choáng a , nên giọng có thể là bị lạc một chút nên cô chưa biết là mình đã bị xuyên qua a .

Chu Vũ Linh mở mắt ra thấy mình là ở một nơi xa lạ , một khung cảnh cổ trang giống như là ở trong phim truyền hình !

Từ mọi cảnh nhà , cửa và cách bày trí ở xung quanh là giống y hệt .

Cô liền theo bản năng đưa ánh mắt nhìn về chỗ có giọng nói mềm mại rất là dễ nghe đang phát ra .

” Hài nhi , con , con của ta tỉnh lại rồi a , giờ thì con thấy trong người cảm giác như thế nào rồi a , có khỏe không a ”.

Chu Vũ Linh hoàn toàn kinh ngạc , trước mắt cô không biết đây là người hay là ma hoặc quỷ đây a , vì người này là tóc một màu tóc trắng , chính thể đã dọa Chu Vũ Linh một hồi kinh hãi , cô lắp bắp , có chút sợ hãi ...

” Quý a , quý a , đừng lại gần ta ” . Vũ linh vừa tỉnh lại , lại bị ngắt đi lần nữa ...

Nam tử đang khóc lóc lo lắng kia chính là Phương Thái Sinh , mẫu phụ (mẹ) của thân thể Huyền Tuyệt Y .

Lúc này Phương Thái Sinh vừa vui mừng khi hài tử của mình đã tỉnh lại , nhưng người lại bị lo lắng vì đứa trẻ này vừa nhìn thấy mẫu phụ của mình thì liền bị kinh hách mà ngắt đi , hơn nữa hài tử còn lấp bắp sợ hãi thanh âm nói :

quý gì đó và rồi lại ngắt đi nên Phương Thái Sinh lo lắng lay gọi hài tử .

” Hài nhi , con bị làm sao thế a ? Ta là mẫu phụ của (mẹ) của con đây mà , không có quý nào ở đây hết a , con mau tỉnh lại đừng dọa mẫu phụ a ” . Phương Thái Sinh lo lắng lay lay con mình , nhưng lúc này linh hồn của hài nhi Phương Thái Sinh lại là Chu Vũ Linh nên cô không cảm nhận được mà chỉ có cảm giác bị làm phiền đến mức bắt buộc phải tỉnh lại .

Chu Vũ Linh ngơ ngác nhìn người ở trước mắt mới cảm thấy người ở trước mắt mình này là người chứ không phải là quý a , vì người trước mắt làn da hồng hào , Vũ linh còn cảm giác được hơi ấm của người kia , chu Vũ Linh vẫn không tin vào chính mình nên theo bản năng đưa tay sờ thử vào người ở trước mắt kia xem là người hay là ma : Ân , cảm giác rất là ấm a , là người chứ không phải là ma quý gì hết a .

Chu Vũ Linh ngẩng nhìn dung mạo người trước mắt thầm đánh giá hần một phen :

Người này chừng 25 tuổi , có gương mặt đẹp tựa như hoa như nguyệt , dáng người mảnh mai e lệ , toàn thân mặc một bộ y phục áo váy kiểu cổ trang màu trắng , ngay cả mái tóc trên đầu rất là dài cũng là màu trắng như tuyết , mái tóc được buộc bồng một nửa ở trên đỉnh đầu và gím lại bằng một sợi dây lụa có đính gọc ở trên đỉnh đầu , toàn thân người này toát lên một nét đẹp đầy hoa mỹ , hoàn hảo , giống tiên nhân giáng trần , nhìn dáng người này tuy mảnh mai nhìn qua chiều cao đoán là 1 m 80 . Vũ linh nhìn kỹ đây kiểu tóc đơn giản của nam nhân thời cổ đại a .

Cô nhớ tới mọi thứ ở đây là cảnh tượng về cổ đại , mà lúc này cũng nhớ ra lần cuối cùng mà mình bị mất đi tri giác , đó chính là lần cuối ở nhà , là mình có lên vào phòng thí nghiệm của ba và mẹ nghịch cỗ máy thời gian , lần cuối là mình bị hôn mê và dường như còn có vật gì đó hút mình vào một chỗ quái lạ , và vũ linh ta hôn mê , đến khi tỉnh lại là ta đã ở đây rồi ...

Lúc này mới nghĩ kỹ lại vấn đề ! Lẽ nào là ta bị xuyên qua thời không rồi a , nên đây cảnh tượng trước mắt , hiển nhiên là ở cổ đại , mà cái người mà ta lại không biết là nam nhân hay nữ nhân này là ai a ?

” Người người là ai a ?”.

” Mà ta đang ở cái

nơi nào địa danh a ?”.

” Làm ơn , người có thể cho ta biết a ?”.

Nam tử kia bỗng giật mình khi nghe được tiếng nói quen thuộc của hài tử , nhưng những câu hỏi kia đã dọa cho hắn phải hoảng sợ , một mối lo lắng khác đang dồn dập vào dung mạo xinh đẹp của nam nhân ở bên cạnh .

” Hài tử , con , con bị sao thế , vì sao con lại quên mất mẫu phụ của con a , để ta cho truyền Thái y tới để bắc mạch cho con a ”.

A , chu vũ linh ta phải làm như thế nào đây a ? Chả nhẽ là nói ra sự thật ta vốn không phải là hài tử (giờ mới nghĩ tới , bản thân mình từ khi xuyên tới , mà chỉ

gặp được những truyền lạ , nam nhân ở đây lại được xưng mình luôn là mẫu phụ gì đó , mà từ lúc tỉnh lại mẫu phụ của thân thể này từ lúc này là dùng từ hài tử chỉ đối với mình mà hài tử là con trai , (nữ nhi là con gái a !) . Chu vũ linh

vội nắm lấy đôi tay của mẫu phụ thanh âm mềm nhỏ nói , lúc này cô đành phải giả vờ bị mất trí nhớ , chứ nếu mà nói ra với họ !

Ta không phải là con của họ mà là nghịch cổ máy thời gian nên cái linh hồn xuyên qua nha .

Thôi thì nói thật thì không có thể đành giả vờ mất trí nhớ vậy , nếu không thì chắc là tai họa xuống với ta a !

Vì ở đây dân chúng mà biết được ta là cái linh hồn nhưng bị gọi là yêu nghiệt thì chắc chắn là ta sẽ bị họ trói lại mà cho lên giàn hỏa thiêu mà thiêu sống mất .

Mà ta vừa mới tới cái nơi này , vốn dĩ là nghe nói đâu , cổ đại nam nhân nhiều soái ca , tha hồ cho chu vũ linh ta

sơi nha , ngậm ngùi bộ dáng , ta thanh âm nhỏ nhẹ trẻ con nói ..

” Người người là mẫu phụ của ta a , nhưng , ủa , mẫu phụ nghĩa là gì nhỉ , ta không nhớ gì hết a ” .

Chu vũ linh nói .

” Hải nhi , con nói gì , con vừa nói không nhớ gì mà mẫu phụ , con không nhớ gì , lẽ nào là mất trí nhớ rồi a , con đừng dọa ta a ” .

Phương Thái Sinh dung mạo xinh đẹp đang lo lắng nhìn đứa con yêu quý của mình đã hôn mê hơn một tháng vì bị bệnh hen suyễn đến gần mất mạng mà giờ mới tỉnh lại , nhưng niềm vui ở trước mắt bỗng nhiên bị dập tắt vì con mình bỗng nhiên bị mất trí nhớ .

” A , nhưng con chỉ là tạm thời bị mê mà không nhớ ra được gì lúc này , nhưng nếu như mẫu phụ giúp hải nhi lại một chút ký ức qua loa thì biết đâu hải nhi sẽ tự mình cố nhớ lại a ” .

Chu Vũ Linh đành phải giả vờ là người bị suy yếu nên trí nhớ có tạm thời bị lãng quên .

Phương Thái Sinh nhìn hải nhi sau đó gật đầu nói .

” Ân , có lẽ là hải nhi của mẫu phụ là do lúc này còn suy yếu nên có lẽ là tạm thời bị quên thật , ừ để ta nói một chút ký ức cho con là được thôi a , hải nhi , con có gì thì cứ hỏi mẫu phụ a ” .

Phương Thái Sinh nắm lấy đôi bàn tay nhỏ nhắn lại mềm mại của thân thể này , nhưng Chu Vũ Linh vẫn có cảm giác người này đích thực là rất hảo yêu thương thân thể này a .

” Ân ” mẫu phụ , người là nữ nhân hay là nam nhân a ? ” vũ linh bắt đầu đặt ra câu hỏi đầu tiên .

” Cái , cái gì , điều này mà con cũng phải hỏi a , ta đương nhiên là nam nhân , và cũng là mẫu phụ ruột thịt của con a , nhưng sao con lại hỏi ta như thế ? ” . Thái Sinh kinh ngạc khi thấy hải nhi của mình khi không lại hỏi cái vấn đề này .

Chu vũ linh ở trong thân thể của hải nhi của Phương Thái Sinh đang thì có chút bối rối nói .

” À , ý của hải nhi là mẫu phụ tức ở nơi này được gọi là cha , mẹ , hay gì đó ạ ” . Chu vũ linh nói .

Phương Thái Sinh bỗng nhiên nghe hải nhi vừa hỏi xong tự dưng có cảm giác gì đó kỳ quái lại ngược ngùng nhưng dù gì thì hẳn đúng là mẫu phi (mẹ) của hải nhi này , chỉ là giải thích cho hải nhi cách để xưng hô thôi mà a , thôi được ta đành giảng giải một chút cho đứa nhỏ rõ vậy , một thanh giọng nghe rất là trong trẻo mà lại còn hay nữa chứ vang lên nói .

” Được rồi , để mẫu phụ giải thích một chút cho hải nhi của ta nhớ lại a ” . Vũ linh gật đầu , dùng thanh giọng của thân thể thì một giọng nói nghe lại lần này cũng rất là hay , nhưng tựa hồ thân thể , hẳn vẫn là một tiểu hải tử a .

” Ân ” . Chu vũ linh đáp .

” Hảo , được rồi , mẫu phụ y như là điều mà hải nhi vừa hỏi vấn đề , ở đây cách xưng hô này được dùng cho từ nường , hay mẫu thân , hoặc mẹ như là ở những nơi khác , nơi này tuy nhiên lại chỉ dùng có mỗi mẫu phụ để xưng hô thay thế , vì ở đây là một quốc gia thuộc giữa tiên giới thuộc dạng của những tinh linh tộc , mà nơi này cũng chỉ là có toàn là nam nhân mà thôi ” .

” Người nói cái gì mà toàn là nam nhân , thế ở đây không có nữ nhân a , (mà vấn đề tới nữ nhân nên ta phải hỏi vấn đề này cho rõ mới được , ngập ngừng nói tiếp) mẫu phụ người nói ở tinh linh giới này chỉ có

mỗi nam nhân thôi a , vậy hài nhi là cái nam nhân hay là nữ nhân ạ ! ” . Vũ linh sau khi nghe thấy mẫu phụ nói tới một câu rõ ràng rành mạch , ở đây chỉ có mỗi một giới tính là nam nhân , nhưng ta là cái linh hồn của nữ nhân nha , sao có thể thân thể lại là một cái nam nhân vậy , cầu trời khấn phật là vũ linh ta nghe nhầm a , ta là nữ nhi chân chính thân phận , hơn nữa còn là đại mi nữ thì như thế ở cổ đại này mới có thể đi ngắm soái ca được a ..

” Hài nhi , đương nhiên là con của mẫu phụ cũng là nam nhi a , hơn nữa thân thể cũng không phải vừa vì con chính là Tam Tiểu Vương Tử Huyền Tuyết Y con trai thứ ba của Tam Vương Gia Huyền Vân Y của tinh linh tiên giới này ! Và đây vốn là ở giữa tam giới danh gọi là Nam Tình Tuyệt

Quốc ” .

Phương Thái Sinh nói .

” Còn ta , ta là Phương Thái Sinh là là mẫu phụ (mẹ) của hài nhi, và đồng thời cũng là Vương phi của Huyền Vân Y vương gia , năm nay 25 tuổi ”.

Nga , vậy ra người này là Phương Thái Sinh vương phi nha , thân phận liền là tôn quý đi .

” Trên hài nhi còn hai vị ca ca là Huyền Lăng Y và Huyền Thanh Y nữa , bất quá lúc này phụ vương (cha) và hai

ca ca không có mặt ở

đây vì họ đã có việc

bận phải vào trong cung ở tinh linh tiên giới rồi , nên khi hài nhi

tỉnh lại mới không gặp được a ”...

Phương Thái Sinh nói tiếp .

” Năm nay hài nhi được 14 tuổi , hài nhi vốn bản chất thân thể yếu đuối nên phụ vương đã đưa hài nhi và cả mẫu phụ đến ở ẩn trong một sơn cốc Biệt Uyển để cho hài nhi được ở với thiên nhiên vì như thế thiên nhiên sẽ giúp hài nhi điều hòa linh khí trong cơ thể để bổ sung thêm a ” .

2. Chương 2: Thân Thể Mới , Đổi Giới Tính

” A ! Mẫu phụ nói sao ,

hài nhi cũng là là nam nhân cả a ”.

Ta kinh hoàng khi nghe nói về cái thân phận này , ta là nam nhi , trời ơi , linh hồn ta vốn là một nữ tử hiện đại , bất quá chỉ vì cô đã lén lút trốn vào trong phòng thí nghiệm của ba mẹ , và đi nghịch cỗ máy kỳ quái trong phòng thí nghiệm thôi a .

Chính mình đã khởi động cỗ máy chạy , mình nghĩ đơn giản đây chỉ là một cỗ máy gì đó nên mới nghịch một chút .

Nhưng chính cái nghịch chút kia của mình đã đem mình cái linh hồn nhập vào thân thể yếu ớt này ư ...

Nếu như ba và mẹ phát hiện ra mình không có ở trong phòng liệu bọn họ có lo lắng đi tìm mình không a ?

Nếu như mà ba mẹ phát hiện ra con gái của họ đã biến mất , thì họ có nghĩ ra là do cỗ máy kia không a ?

Liệu có thể tìm cách nào để đưa mình về được không , thôi mặc kệ , dù gì thì mình cũng đã tới cái nơi cổ đại vốn dĩ là không có ở trong lịch sử này rồi .

Linh hồn cũng đã nhập vào thân thể của người ta , nên chính mình đành chấp nhận .

Đành phải ở lại thời đại này vui vẻ một chút mới được .

” Mẫu phụ , người nói thế hài nhi cũng là nam nhân a ” . Chu Vũ Linh hỏi .

” Ân ” phải a ” Nhưng như mẫu phụ đã nói nam nhân ở đây vẫn không giống như là nam nhân ở những nơi khác , khác là vì các cấu kết của chúng ta vẫn là khác loài người , trong người chúng ta vẫn có hai thể trạng của hai giới tính đó là Dương Tinh và Âm Tinh a ” .

” Mỗi khi thiếu niên phàm là đến tuổi trưởng thành , người đó đều được người nhà làm ột cái lễ gọi là lễ trưởng thành và sau đó thì thiếu niên đó khi nghi lễ kết thúc thì sẽ được tộc trưởng ở từng nơi đó cho uống nước thần ở dòng sông mẫu tử , nên chúng ta tuy là nam nhân vẫn có thể giống như ở nơi khác , nữ nhân sinh cái hài tử được a ” . Mẫu phụ nói .

[Hóa ra là thế nha , vậy là Chu Vũ Linh ta vẫn còn hời được đi , nam nhân mà vẫn sinh được hài tử do uống nước thần , không biết là bản thân của thân thể này đã được uống chưa nha , lại tò mò nên hỏi mẫu phụ ... À mà biết Chu Vũ Linh đã xuyên qua thân thể của tiểu nam nhân Huyền Tuyết Y rồi thì mình cũng thay đổi cách xưng hô gọi thẳng tên của nhân vật chính a]...

” Mẫu phụ , vậy hài nhi đã 14 tuổi rồi , đã được coi như là trưởng thành chưa vậy ? ” . Tuyết Y tò mò hỏi .

” À , hài nhi giờ mới 14 tuổi chưa được tuổi trưởng thành nên vẫn chưa được dùng thứ nước thần đó a , hài nhi ít nhất là phải đợi tới 2 năm nữa , lúc 16 tuổi mới được a ” . Mẫu phụ nhìn Tuyết Y rồi mỉm cười trả lời .

” Ui , sao lại lâu như vậy a , sớm một chút không được a mẫu phụ , như thế thì hài nhi phải đợi tới những hai năm nữa a ” . Tuyết Y thở dài nói .

” Ân , đúng vậy , hài nhi , giờ mẫu phụ cũng đã nói hết mọi chuyện rồi , con có nhớ ra chút nào không a ” . Mẫu phụ nói .

Tuyết Y lắc lắc đầu .

” Hài nhi chưa nhớ được gì a , đúng là hài nhi rất vô dụng mà ” .

Mẫu phụ thấy Tuyết Y có phần sốt ruột , ánh mắt của hấn đượm buồn nên nói lời an ủi .

” Hài nhi , đừng buồn a , bây giờ con tỉnh lại vốn đã là một kì tích ầu phụ rồi , còn trí nhớ dần rồi con cũng từ nhớ ra a , mà lúc này con mới tỉnh lại để mẫu phụ đi lấy chút đồ cho hài nhi ăn a ” .

[SỐ MỆNH ” HUYỀN TUYẾT Y ” BẮT ĐẦU]

Chu Vũ Linh đã đến cái thân thể 14 tuổi này !

Thế là số mệnh mới đã đến với cô , từ giờ mình đã chính thức là Huyền Tuyết Y rồi a !

Tuy rằng là nam nhi nhưng ở đây vẫn thể sinh được hài tử , chính vì thế mẫu phụ mới có được thân thể của tiểu hài tử này a !

Không biết dung mạo của hấn như thế nào a .

” Mẫu phụ , khoan đã , hài nhi chưa ăn a , người có gương dùng để soi không a ? Hài nhi muốn coi lại dung mạo của mình , vì ngay dung mạo mình như thế nào , hài nhi không nhớ được ngay đến gương mặt của mình hiện giờ cũng chẳng nhớ a , mẫu phụ người mang gương lại cho hài nhi coi chút a ” .

Tuyết Y đưa cánh tay nhỏ bé của mình hơi chút vô lực lên để gọi mẫu phụ đang định ra ngoài .

” Ân , được rồi , hài nhi , con nằm ở đây một lát , mẫu phụ qua bàn trang điểm ở bên lấy cho con chiếc gương đồng ” . Mẫu phụ nói rồi người qua mé bên phải , ở đó có một chỗ để kê một bộ bàn ghế hai ngăn , người lấy một chiếc gương đồng để ở trên bàn mang lại cạnh giường chỗ Tuyết Y đang nằm .

” Mẫu phụ , người đỡ hài nhi dậy a , hài nhi muốn ngồi dậy ” . Bây giờ thân thể của tiểu hài tử này vừa mới tỉnh lại cho nên thể lực còn yếu , mà ngay cả khi linh hồn của Linh Nhi nhập vào cũng chưa kịp hòa nhập với thân thể nên vẫn chưa có thể tự cử động được .

” Ân ” được rồi , để mẫu phụ dìu con dậy a ” .

Mẫu phụ nói xong , người tiến lại gần đỡ Tuyết Y từ từ gỗi dậy , khéo léo để hài tử tựa ở thành giường , sau đó thì đưa cho Tuyết Y cái gương đồng , cẩn thận đưa vào trong tay của Tuyết Y .

Tuyết Y cầm lấy chiếc gương đồng của cổ đại , nó được làm bằng một chất liệ đặc biệt bằng đồng , tuy rằng không được rõ nét trong suốt như gương bằng kính ở hiện đại , nhưng dùng để soi mặt thì vẫn thấy được rất là rõ ràng .

Đập vào trước mắt của chu vũ linh tức Tuyết Y là một dung mạo trông rất là xinh đẹp .

Thân thể này có một bộ lông mi vừa dài lại vừa cong trông rất đẹp , đôi mắt mở to màu hổ phách trông thật là đặc biệt , cái mũi dọc dừa , răng trắng , đôi môi đỏ thắm trông thật gợi cảm , nhìn vào mái tóc của thân thể liền phát hiện ra mái tóc có một màu trắng bạch kim tinh khiết dài chảy xuống tới tận eo ,

thân hình nhỏ nhắn tuy rằng đây là thời cổ đại áo quần phải mặc trông giống như là váy đó trông vừa rộng lại vừa vướng víu , nhưng cũng không thể che được nổi những đường eo cong tuyệt đẹp của thân thể này .

Thân thể hần có một làn da trắng như tuyết không một vết tì xước nào , khi đặt tay lên hai bên má để cảm nhận làn da vừa trắng đã thể lại còn vừa non vừa mịn càng sờ càng thích thú .

Vũ Linh đưa tay lên cảm nhận mái tóc trắng tinh khiết kia , những sợi tóc thật là tơ mượt và mềm mại .

Quả nhiên thân thể này là một cực phẩm nam nhân a , điệu bộ mê hoặc chúng sinh này của thân thể mới chỉ 14 tuổi này chỉ có thể không tả hết nói tóm gọn lại là xinh đẹp như là một tiểu búp bê vậy .

Không biết khi lớn lên thì sẽ như thế nào đây a , Chu Vũ Linh thấy dung mạo thì đã là hài lòng vì thân thể này có dung mạo khuynh đảo chúng sinh , nhưng hần lại gầy quá , chính là sau này ta phải hảo bồi dưỡng cho thân thể này mập lên một chút thì mới được a , bất giác đã hài lòng vô tình gật gật đầu , phun ra hai chữ .

” Hảo đẹp a ”.

Mẫu phụ nhìn thấy hài nhi như thế hần mỉm cười rồi nói .

” Đương nhiên là hài nhi của mẫu phụ là rất xinh đẹp rồi a , nhưng mà giờ cũng đã đến giờ dùng điểm tâm rồi , để mẫu phụ kêu kẻ dưới mang điểm tâm lên a ” .

” Ân , vâng a ” . Tuyết Y trả lời .

Mẫu phụ người ra ngoài cửa nói với hai người kẻ dưới .

” Hai người qua nhà bếp mang điểm tâm ta chuẩn bị cho tiểu vương tử lên đây , vương tử đã tỉnh lại ” .

Phân phó cho kẻ dưới xong thì người quay lại vào chăm sóc cho hài nhi vừa mới tỉnh lại .

” Hài nhi , con để mẫu phụ chải tóc cho con , sau đó thì con súc miệng thông thả điểm tâm tới ta uy con ăn a ” . Tuyết Y gật đầu , mẫu phụ lấy ở bên cạnh bàn để đồ ra một cái cốc bằng ngọc lưu ly trong có chứa nước ấm ra bưng tới rồi nói .

” Hài nhi , con hãy súc miệng đi cho đỡ đắng miệng đã a ” . Tuyết Y dùng hai tay đón lấy cốc nước từ mẫu phụ súc miệng .

Và sau đó tự tay mẫu phụ lấy chiếc khăn mặt ở trong cái chậu bằng gộc chứa nước ấm giặt cho sạch và tới lau mặt cho Tuyết Y , hơi nước vẫn còn ấm đọng lại từ chiếc khăn mặt khi mẫu phụ đưa lên gương mặt của mình để lau rửa cảm giác thật dễ chịu a .

Xong rồi người lấy ra một chiếc lược bằng mạn đá quý , xem ra ở đây toàn là dùng những đồ dùng đắt tiền thôi a .

Khi mẫu phụ chạm lược vào trong mái tóc của Tuyết Y .

Tuyết Y có cảm giác màu tóc của mình và mẫu phụ đều là rất giống nhau , đều là có cảm giác rất đặc biệt mà ngay chính mình cũng không hiểu được , thôi thì cứ mặc kệ đi !!

Một lát sau có hai kẻ người dưới mang đồ điểm tâm đến .

Đồ ăn được mang đến mẫu phụ dùng một chén để đựng đồ ăn múc một chén cháo để uy cho hài nhi của mình dùng .

Khi đã ăn xong mẫu phụ lại đỡ Tuyết Y nằm xuống rồi đắp chăn lên người Tuyết Y rồi nhẹ nhàng nói .

” Hải nhi , ăn xong rồi thì nằm xuống nghỉ ngơi cho khỏe nha , bây giờ con vẫn còn yếu nên hảo hảo nghỉ ngơi cho tốt a , mẫu phụ ra ngoài cho người đi thông báo cho phụ vương của con biết tin con đã tỉnh rồi a ” . Mẫu phụ nói xong liền đi ra ngoài rồi đóng cửa lại .

Từ khi chu vũ linh ở trong thân thể này thoáng một cái cũng đã được bốn ngày lận rồi .

Thời gian trôi qua thế mà cũng đã được bốn ngày , cơ thể đã dần ổn định và cả linh hồn nhập thể cũng đã hòa nhập .

Tuyết Y cảm thấy trong người lúc này rất là khoan khoái dễ chịu !

Tự cảm thấy ở mãi trong phòng là rất tẻ nhạt , suốt ngày mẫu phụ hết bắt ăn rồi lại nằm , không được phép đặt chân xuống đất ,

ngay cả truyện giải lao tại chỗ cá nhân cũng là ở trong phòng .

Đương nhiên là lúc nào cũng có bọn kẻ dưới dọn dẹp 24 / 24 giờ , nên phòng rất là sạch sẽ không có mùi vị gì đặc biệt khác nữa .

Suốt 4 ngày liền chỉ ăn mấy ngủ nhưng mình thấy bản thân mình chẳng béo lên chút nào nhỉ , tuy rằng cũng đã là đỡ gầy một chút rồi !

Nhưng mà là có chút vấn đề với ta : Chán quá a , ở mãi trong này khiến cho ta thật là bức bối mà , vì mẫu phụ không cho ta rời giường vì dường như là mẫu phụ sợ ta xuống đất là lại xảy ra chuyện gì .

Vừa lúc đó mẫu phụ đi vào , người thấy ta đang định đi xuống người vội lại đỡ lấy eo ta , nhìn ta rồi nói .

” Hải nhi , con chưa được khỏe a , giờ lại muốn đi đâu ệt ” .

Đúng là mẫu tử tình thân a , người cũng chỉ vì lo lắng cho đứa hài tử mới thoát khỏi lưỡi hái của tử thần , mới phục hồi được 4 ngày thôi mà đã lại muốn chạy nhảy rồi , Phương Thái Sinh cảm thấy từ khi hài nhi tỉnh lại thấy tính cách của hắn có phần thay đổi rất lớn .

” Không đâu a , hài nhi thấy mình đã ổn rồi mà mẫu phụ , hài nhi có thể đi lại chạy nhảy được người coi nè ” . Nói đến đây để chứng minh mẫu phụ là mình đã khỏe liền bỏ vòng tay đang đỡ của mẫu phụ ở eo của mình ra , rồi vừa bước đi lại lại ở trong phòng , nhưng rồi ,

bỗng : ” PHỊCH ” một phát , Tuyết Y bị trật mắt chân cá nên bị rơi bịch một phát xuống nền nha .

” Ui , da ” . Tuyết Y bị đau đang định chống đỡ bằng tay để đỡ cả người rơi xuống nền nhà .

Phương Thái Sinh bị bất ngờ khi hài nhi tự nhiên lại gạt đi vòng tay bảo vệ của mẫu phụ (mẹ) chưa kịp định thần vì phương thái sinh sợ là hài nhi đã không muốn sự bảo vệ của người nam nhân làm mẹ nữa .

Kinh hoàng khi thấy Tuyết Y bị ngã một cú rơi hoành tráng xuống nền nhà , phương thái sinh vội vã chạy tới đỡ hài nhi (con) dậy , người vừa lo lắng nói .

” Hải nhi , cái đứa nhỏ này , mẫu phụ đã nói là con không được đi lung tung , người con còn yếu , vậy mà vẫn không nghe lời mẫu phụ ” .

” Con có việc gì , cứ nói ra a , mẫu phụ sẽ đáp ứng cho con mà ” .

Phương Thái Sinh vừa luống cuống tay chân nâng Tuyết Y lên rồi nói .

Tuyết Y không hiểu vì sao lúc này mình tự nhiên lại bị trượt khớp cá chân kia chứ , mẫu phụ chắc hẳn sẽ cho là sức khỏe của mình còn yếu , và sẽ không ỉnh xuống giường a , mà cứ như thế này chu vũ linh ta không chán chết nhưng Huyền Tuyết Y kia thì chán chết nha , nghĩ thế nên ta ánh mắt rướm buồn , thanh âm nói .

” Mẫu phụ a , hài nhi ở trong này chán quá a , hài nhi muốn đi ra ngoài dạo chơi cho khuây khỏa a ” .

” Hải nhi , thì ra là vậy a , mẫu phụ biết , nên có mang tới một người đầy tớ nhỏ tới để hầu hạ con nè , hẳn đang chờ ở bên ngoài kia a ” .

Mẫu phụ đã biết trước là Tuyết Y từ khi tỉnh lại , bản tính hần vốn đã thay đổi , trở nên hiếu động tò mò hơn rất nhiều , nên đương nhiên là đứa hài tử này cũng sẽ không chịu yên ở trong phòng một mình , nên đã đưa tới đây một tiểu thư đồng 12 tuổi tới để hầu hạ , làm bạn với hài tử .

TUYẾT Y vừa nghe thấy mẫu phụ nói là đưa một tiểu nam đồng tới a , vậy là ta có bạn để đỡ bị buồn chán rồi a , ta nhìn đầu hỏi mẫu phụ .

” Mẫu Phụ , thế người đó , hần ở đâu rồi a ? ”.

Mẫu phụ nhìn Tuyết Y rồi nói .

” À , đứa nhỏ đó hiện giờ đang thì ở chỗ của Trần quản gia , lát nữa là tiểu tử đó sẽ tới ngay đây thôi a ” .

Đúng là ngay một lúc sau Trần quản gia gõ cửa phòng của Tuyết Y gọi .

” Vương phi , lão nô đã dẫn Tiểu Quế Tử tới , giờ xin được ra mắt với vương phi và tiểu vương tử a ” . Một thanh âm nghe đã già nua của Trần lão bá , quản gia vang lên ở ngoài cửa phòng .

” Được rồi hần đến , mẫu phụ ra mở cửa cho hần vào nha ” . Mẫu phụ nói .

Tuyết Y gật đầu ...

Mẫu phụ quay ra một lát mở cửa thì có tiếng nhỏ nhẹ của một tiểu nam đồng chào kính cẩn .

” Nô tài là Tiểu Quế Tử xin chào vương phi chủ nhân a ” . Một giọng trẻ con của nam hài vang lên .

” Người là Tiểu Quế Tử vào đi ” . Phương Thái sinh quay lại nói với Trần Quản Gia .

” Trần quản gia , đã không còn việc gì nữa của lão bá ở đây nữa , lão cứ việc lui về lo những chuyện khác đi ”.

Phương Thái Sinh cho Trần Quản gia lui ra .

Xong người người quay lại trong phòng giao phó

việc cho Tiểu Quế Tử .

Tuyết Y được mẫu thân dìu lên giường nằm , từ khi mà bị trượt khớp mắt cá chân té nhào xuống đất .

Trong khi mẫu phụ đang chuẩn bị chất vấn hần một chút câu hỏi kiểu như là tuyển người làm đó thì Tuyết Y cũng tranh thủ đánh giá tiểu nam hài trước mắt một phen :

Tiểu nam hài trước mắt này với một thân hình dầy dẳng , ở với cái lứa tuổi 12 thì chiều cao cũng chưa phát triển bao nhiêu , mái tóc của hần dài đến lưng là màu đen , đôi cặp mắt mở to tròn đen láy trông như là vô bờ bến nhưng nhìn sâu vào ánh mắt đen láy như cườm kia hình như là hần có điều gì ứ khuất mà chưa dám nói ra .

Cái mũi dọc dừa nhỏ hơi hếch lên phía trước , đôi môi đỏ nhỏ nhắn đang thì mím chặt , hần có đôi lúm má đồng tiền trông thật là đáng yêu , nếu như mà hần cười thì chắc cũng là một tiểu mỹ nam thật là đáng yêu .

Hần mặc trên người một loại quần áo phục trang cho kẻ hầu màu xám nhạt đơn giản , chân thì đi hài vải trông thật là ngộ ngộ ...

” Đây tiểu nam hài , năm nay người mấy tuổi rồi ? ” . Tiếng của mẫu phụ vang lên trong yên lặng .

” khởi bẩm vương phi , nô tài năm nay 12 tuổi ”.

Thanh âm trẻ con của tiểu hài tử trả lời .

” 12 tuổi , vậy là người vẫn ít hơn tiểu chủ nhân của người 2 tuổi , cư nhiên vẫn là một cái hài tử ” . Phương Thái Sinh nheo đôi mắt hổ phách toát lên một vẻ đầy quyền uy , nhìn tiểu nam hài này thấy hần vẫn là một cái hài tử , còn nhỏ như thế này mà lại phải đi hầu hạ cho chủ nhân thì liệu hần có đảm đương được nổi không a ?

Phương Thái Sinh đang thì phen vân thì thanh âm trẻ con của hắn nói .

” Vương phi đại chủ nhân , người là đương ngại tiểu nô còn nhỏ , không đủ đảm đương để chăm sóc được cho tiểu chủ nhân a ”.

” Vương phi , người hãy yên tâm giao tiểu chủ nhân cho nô tài chăm sóc , cho tiểu nô thời gian là 3 ngày thử việc đi , lúc đó nếu như mà tiểu nô không hoàn thành nhiệm vụ thì lúc đó vương phi cứ việc trách phạt tiểu nô a ” .

[TIỂU QUẾ TỬ]

Mẫu phụ nghe thấy tiểu hài tử này nói mà thật là nghi ngờ , dù gì hắn cũng là một cái hài tử , nhưng cái hài tử này sao lại có thể dám quả quyết như thế a !

Nhưng người còn đang thì ngần ngại thì nghe Tuyết Y từ nãy đang im lặng nhìn cái tiểu nam hài tự nhiên nói .

” Mẫu phụ a , nếu như hắn nói hắn quả quyết là làm được thì người cứ để cho hắn thử đi a , như hắn nói thời gian là 3 ngày , trong thời gian đó hài nhi sẽ quản lý hắn , nếu như mà hắn không làm được như điều mà hắn vừa nói thì đến lúc đó sẽ tính tiếp sau a ” . Tuyết Y nói .

” Dù gì thì công việc của hắn chỉ là đi theo hài nhi mà thôi a , mẫu phụ , người cứ để hắn tạm thời ở cạnh hài nhi đi ” .

Tuyết Y tay kéo kéo vạt áo của mẫu phụ làm nũng trước mắt của Tiểu Quế Tử , làm cho hắn tròn xoe đôi cặp mắt đen láy lên mà nhìn .

” Mẫu phụ , người đồng ý đi nha ” . Tuyết Y nũng nịu nói .

” Ân ” thôi được rồi , nếu như mà hài nhi muốn , thì mẫu phụ sẽ để lại hắn ở bên cạnh con là được a ” .

Mẫu phụ nói .

” Mà giờ cũng đã tối rồi , mẫu phụ lấy đồ điểm tâm cho con dùng a ” .

” Lại phải ăn nữa sao hả mẫu phụ , hài nhi mới dùng điểm tâm từ lúc chiều bây giờ chưa đói đâu a ? Mà bây giờ đã có ”. Tuyết Y định nói tên của Tiểu Quế Tử , nhưng lại bị quên nên đành nói đứt quãng quay lại hỏi tên hắn .

” Đây người nói là người tên là gì ? ” . Tuyết Y hỏi tên tiểu nô tài vừa mới đến .

” Dạ thưa , nô tài tên gọi là Tiểu Quế Tử a ” .

Tiểu Quế Tử đáp lời .

” Mẫu phụ , giờ đã có Tiểu Quế Tử rồi a , nếu như có việc gì thì hài nhi sẽ sai hắn làm , cũng là tiện để thăm dò xem hắn có khả năng làm được những việc gì a ” .

Tuyết Y nói tiếp .

” Mẫu phụ , bây giờ hài nhi cũng đã không việc gì nữa rồi , giờ lại có thêm hắn tiện để sai vặt , người suốt thời gian hài nhi hôn mê đã lo lắng , tận tình chăm sóc hài nhi đã rất là mệt rồi , bây giờ cũng là lúc người nên nghỉ ngơi a , kéo người lo lắng cho hài nhi mà sinh bệnh thì sẽ khiến cho hài nhi tội bất hiếu a ” .

Tuyết Y nói .

” Ừ , mẫu phụ về phòng nghỉ ngơi a , hai đứa ở lại , có gì thì cho người báo tin với mẫu phụ a ” .

Phương Thái Sinh nói xong liền rời khỏi phòng , để Tiểu Quế Tử và Tuyết Y để lại với nhau .

TRONG PHÒNG hai đứa trẻ mới thoát đầu còn xa lạ nhau , chưa thân thiết với nhau lắm , nhưng chỉ sau một chút tiếp xúc hỏi han truyện của nhau liền cảm thấy hiện giờ không còn xa cách .

Dần dần trở nên thân thiết như là bạn bè .

Hai chủ tớ cư như thế mà thân thiết như là bạn thân , không phân biệt rõ ai là chủ ai là tớ nữa .

Đú chán rồi lại tâm sự , cuối cùng là cả hai cùng không phân biệt gì hết lại cùng lẩn qua lẩn lại ngủ chung luôn một giường cho tới tận trời sáng luôn .

Tiểu Quế Tử giật mình tỉnh dậy sớm hơn , phát hiện mình đã ngủ say cùng với chủ nhân nên liền nhanh chóng bò dậy ra khỏi giường .

” Là đêm qua mình cứ như thế mà ngủ với chủ nhân suốt đêm a ” . Tỉnh dậy hẩn nhòm qua chủ nhân của mình đang thì ngủ ngon lành , trông tiểu chủ nhân đẹp như là một bức họa thiên mĩ vậy a !..

Tuyết Y bất giác tỉnh lại phát hiện Tiểu Quế Tử đang thì ngây dại nhìn mình .

” Tiểu Quế Tử , ngươi nhìn gì ta vậy a ? ” .

Tuyết Y phát hiện ra Tiểu Quế Tử đang thì nhìn mình hóa ngây ngẩn cả người , nghĩ chắc là tiểu tử này động tâm nên nhìn trộm ta , ta chính là muốn trêu ghẹo hẩn một chút cho vui a .

” Tiểu Quế Tử , ngươi nhìn ta bằng ánh mắt kia , không phải là có ý tứ gì với chủ của mình đấy chứ ” . Tuyết Y chọc hẩn , lười biếng vẫn nằm ở trên giường nói .

” tiểu Chủ nhân , người đã tỉnh , người nói gì vậy a , Quế Tử chỉ thấy chủ nhân khi ngủ đều là rất đáng yêu , nên Quế Tử trong phút chốc hóa đá một chút a ” . Hẩn bị Tuyết Y nói chọc đến liền bị giật mình , hai má thoáng ửng đỏ nên , nhưng vì hẩn chỉ là một hài tử 12 tuổi nên ngây ngô khai thật ra , nhưng tay chân thì luống cuống cứ gãi gãi cái đầu , Tuyết Y trông hẩn luống cuống tạo ra một dáng vẻ rất là đáng yêu .

” Hừ , ta chỉ trêu ngươi một chút thôi , nhìn xem cái bộ dáng của nhà ngươi kia , cứ như là một chú mèo nhỏ bị mắc lỗi vậy a ” . Tuyết Y nhìn cái bộ dáng của hẩn , càng trội thêm .

” tiểu chủ nhân , người lại chọc quê nô tài rồi , nhưng mèo nhỏ mắc lỗi là gì vậy a ” . Tiểu Quế Tử biết mình bị trêu hớ rồi , nhưng mèo mà cũng mắc lỗi a .

” Hừ , ừ thì , đương nhiên là mèo thì mắc rất nhiều lỗi a , à mà Tiểu Quế Tử , từ giờ ngươi chỉ cần gặp ta là công tử , không cần phải xưng hô cái gì Tiểu chủ nhân , dài dòng , khó nhớ , thôi sáng rồi , hai ta thức dậy rồi ra ngoài dạo chơi a ” .

3. Chương 3: Theo Mẫu Phụ Tái Kiến Hoàng Cung

Tại trong biệt viện ở tại một nơi hẻo lánh không có dân cư đi lại .

Nơi đây , được gọi là Biệt Uyển Sơn Trì , sơn cốc , có một thiếu niên xinh đẹp , dung mạo đẹp như tiểu thiên thần , hẩn ngồi ở chiếc ghế đá tại hoa viên ở trong sơn cốc , nơi này vốn dĩ toàn là hoa đào , đây vốn là mùa mà hoa đào đang nở , cho nên một màu hồng nhạt của hoa đào và hương thơm ngào ngạt quyến rũ , hẩn mặc một bộ y sam màu trắng như tuyết ,

chân đi giày trắng ,

đai áo có thắt lưng buộc , ở giữa thắt lưng trước eo nhỏ là một viên ngọc đẹp sáng .

thân hình cao ráo ,

mái tóc trắng phiêu dật theo từng làn gió thổi nhẹ bay , khiến cho tiểu mĩ nam 14 tuổi này trông càng xinh đẹp giống như một viên chân ngọc châu quý hiếm nhất trên trần thế , có vài nhân là người hầu đầy tớ ở trong sơn cốc đang ngắm nhìn cậu , vị mĩ thiếu niên đó đưa tay lên ngắt một cành hoa đào hồng đẹp đưa lên mũi để ngửi hương vị thơm ngát của hoa đào , một tiểu hài tử 13 tuổi , trên người là ăn mặc y phục người hầu là chạy tới , miệng gọi tiểu mĩ nam .

” Công tử Tuyết Y , người mau vào trong thính phòng (phòng khách) có Huyền Vân Y vương gia muốn gặp

mặt cậu a ”.

Tiểu nam hài hót ha hót hải vừa chạy tới , hần ta mồ hôi lấm tấm ở trên gương mặt còn non choẹt đó chính là Tiểu Quế Tử vốn là nô tài bên cạnh của Huyền Tuyết Y ta .

” Vương gia , Huyền Vân Y , ông ta là ai , sao lại muốn gặp ta , mà

ông gặp ta có truyện gì

sao ? ”.

Ta hỏi mà làm cho Tiểu Quế Tử gãi á khẩu không thể trả lời hết được câu hỏi của ta , nhưng vẫn có thể tạm trả lời một chút .

” Công tử , truyện gì thì nô tài không được biết a , nhưng mà nô tài chỉ biết vị vương gia kia chính là Tam vương gia của Nam Tinh Tuyết Quốc và người là phụ vương (cha) ruột của người a , người mau tới thính phòng thì

sẽ biết được a ”.

Tiểu Quế Tử nói một hơi , chính là sắp không ra thành tiếng nữa , ta thấy thế cũng không muốn làm khó hần nữa , chính mình tự đi tới thính phòng rồi sẽ rõ .

Ta vừa bước đi vừa mới nhớ tới mẫu phụ nói , ta vốn vẫn còn một người cha là vương gia ,

nhưng từ khi tỉnh lại cho tới giờ ta chỉ mới biết được có mẫu phụ ,

và những người hầu kẻ hạ ở trong sơn cốc này , bất quá , giờ mới xuất hiện vị tam vương gia , cha của thân thể này ,

bất quá ta liền cứ tới thính phòng để tìm hiểu đích nhân là sẽ rõ a .

Khi ta vừa bước tới trước cửa lớn trên biển có đề hai chữ là Thính

Phòng rõ to ở trước cửa đã xuất hiện , ta vừa tới ở phía ngoài cửa có một số quân binh lạ mà ta chưa hề biết , họ đứng canh cửa , dàn hàng hai bên thẳng , nghiêm trang !

Khi ta nhìn chúng , một tên đứng đầu của tốp binh đang thì đưa mắt hướng về phía ta nhìn ngậy ngốc , sau một lát nam tử kia mới tỉnh hồn lại và hần đưa tay ra mời thanh âm âm trầm mà đồng dạng nói .

” Mạc tướng thỉnh Tam tiểu vương gia vào trong , vương gia và Vương phi đang chờ

người ”.

Ta đưa mắt đánh giá nam tử này một phen đảo nhanh : nam tử này dung mạo bình thường , dáng dấp cường tráng , thân hình cao ráo , trông không gầy mà cũng không béo , toàn thân mặc giáp phục màu xám bạc , chân đi giày đen , dung mạo bình thường nhưng nhìn sơ qua thì hần là người đầy cương trực và thâm trầm !

Bỗng nhiên ta nghe tiếng của mẫu phụ gọi từ trong .

” Tuyết Y , hài nhi này , đã tới rồi còn chưa chịu vô trong này a ”.

Ta đứng thẳng người , tiêu sái tiến vào bên trong , để mặc viên tướng gác ở bên ngoài kia vẫn đang nhìn ta với dáng vẻ tiếc nuối .

Ta tiến vào trong thính phòng thì thấy mẫu phụ và một nam nhân chừng 30 tuổi , mái tóc của hần dài tới eo thân và màu tóc là màu đỏ

rực (tướng tượng giống với hỏa thần a) .

Hần trông tướng phú

quý thanh cao uy nghi ngồi ở giữa vị trí ghế của chủ nhà .

Ta đang nhìn về nam tử tóc đỏ thì nghe tiếng của mẫu phụ gọi .

” Hải nhi , gặp phụ vương còn không mau thỉnh an người ”.

” Phụ , phụ vương ”

Ta lắp bắp kinh ngạc khi nghe mẫu phụ nói .

Mẫu phụ uy mắt nhìn về phía ta , ta cúi đầu xuống hướng về phía nam tử tóc đỏ mà thỉnh an , thanh âm trẻ con vang lên .

” Huyền Tuyết Y thỉnh an vương gia a ”.

Nam tử tướng mạo uy phong lẫm liệt dung mạo cũng là thực tuấn tú , tuy 30 rồi nhưng trông vẫn còn rất phong lưu lãng tử .

Khi ta vừa thỉnh an xong , khi không lại thấy mẫu phụ và lẫn vương gia gương mặt không mấy vui vẻ , mẫu phụ thấy vậy bèn sửa lại người mỉm cười nói .

” Con còn gọi là vương gia sao ? Phải gọi là phụ vương mới đúng ”.

Ta mím môi , mím lợi nhìn nam nhân tóc đỏ kia !

Người này sau này ta sẽ phải gọi là phụ vương (cha) a !

Rốt cuộc thanh âm cũng phải phát ra một tiếng .

” Phụ vương a , hải nhi thỉnh an người ”.

Thanh âm nói nhưng trong lòng vẫn không chịu khuất phục nhưng ta đảo mắt nhìn về phía nam tử thấy hần mỉm cười hần thanh

âm .

” Thôi ! Vương phi , nàng làm cho thằng bé sợ rồi a , chúng ta vào việc chính đi , kìa hoàng nhi , con ngồi xuống ”.

Ta vẫn còn đứng im , nhưng vẫn là gật đầu , cúi đầu trả lời .

” Vâng ạ ... ”...

Ta quay về phía chiếc ghế còn trống ở phía tay phải chỗ bên cạnh mẫu phụ , kéo vạt áo dài ở mé sau ra rồi ngồi xuống ghế lắng nghe .

Và nam nhân tóc đỏ kia chính là tam vương gia

Huyền Vân Y phụ vương của Tuyết Y nói .

” Ta bắt đầu vào chủ

đề chính a ”.

Mẫu phụ nói .

” Vâng ! Tướng công , chàng cứ nói đi , thiếp và hoàng nhi

đang nghe ”.

” Lần này ta tới sơn cốc là để đón hai nàng và hoàng nhi cùng hồi kinh , về trong vương phủ để ở , Thái hoàng Thái phụ (như là ở những quốc gia khác thì danh từ này để chỉ vào Thái hoàng Thái hậu tức là bà nội) hiện đang rất nhớ tới đứa cháu Tam vương tử Huyền Y này , nên ngay ngày mai , nàng phải thu xếp mọi việc ở trong uyển cốc

này để hồi cung , Thái hoàng Thái Phụ người đang lâm bệnh nặng , e sợ là sẽ không qua khỏi mà người nói sau khi chế phải gặp được đại vương phi Thái Sinh nàng và đứa cháu Huyền Tuyết Y mà người ngày đêm vẫn mong nhớ , người nói

phải nhanh ” chỉ e là người sẽ không còn được bao nhiêu thời gian nữa a ”.

Ta tuy rằng không hề biết được người bà nội cũng là nam nhân kia nên không có được hảo tình cảm còn nhìn về phía của mẫu phụ , thấy người tự đứng lại đang khóc sưng cả mắt , thanh âm nức nở nói .

” Thái hoàng thái phụ , người cố gắng chờ Sinh nhi a , sinh nhi sẽ mau đưa Huyền Tuyết Y , cháu của người tới nhanh thôi nha ”.

Người chính là bị động tâm hồn dao động , hơi chút xao xuyến ...

Mẫu phụ quay sang nhìn ta rồi nói .

” Tuyết Y , con mau về phòng cho Tiểu Thuận Tử thu dọn chút đồ đạc

chúng ta sẽ lên đường vào luôn ngày hôm

nay a ”.

Ta chính là ngạc nhiên vì sao mẫu phụ và phụ vương lại phải nhanh rời khỏi sơn cốc bình yên này a , vì ta không thích

cuộc sống ở trong hoàng cung a , bởi vì ta nghe nói đâu cuộc sống ở trong hoàng cung đâu được an nhàn như là ở trong sơn cốc biệt uyển này , nơi đó nếu không là tranh quyền đoạt vị liễu thì chắc chắn cũng là âm mưu thủ lật dùng để hãm hại nhau .

Nên ta không muốn đến kinh thành mà muốn ở lại đây vẫn là tốt hơn nhiều so với chu vũ linh ta !

Ánh mắt ta nhìn sang mẫu phụ và lén lút nhìn phụ vương một cái , nhưng rồi vẫn là cúi đầu một cái thanh âm nhỏ .

” Mẫu phụ , ngay tối nay chúng ta bắt buộc phải lên đường về kinh ngay a . ”.

Mẫu phụ lườm yêu ta một cái , còn phụ vương Vân Y thấy thế bèn nói .

” Ta biết , hai mẫu tử tử đã ở lại ở trong sơn cốc biệt uyển này đã rất lâu rồi , nên có tình cảm gắn bó với nơi này , nhưng dù gì Tuyết Y nhi dù sao cũng là tam vương tử của Nam Tinh Tuyết quốc , dù gì thì cũng phải quay trở về kinh thành , nên là vẫn không ở mãi đây được a ”.

Ta nhìn hai người , rồi thì cũng phải xin lui để quay lại phòng mình để thay dọn đồ đạc .

” Hải nhi , xin cáo lui a ”.

Huyền Vân vương gia

nói .

” Thôi được , con hãy mau quay trở về phòng để thu dọn hành lý , xong rồi thì sẽ lên xe ngựa , xe ngựa đang đón chúng ta , chúng ta nên lên đường gấp rút luôn , càn nhanh về tới kinh thành , càng tốt a ”

Ta gật gật đầu .

” Ưm , vâng , hải nhi xin cáo từ , về phòng kêu Tiểu Thuận Tử dọn

đẹp a ”.

4. Chương 4: Tiến Kinh

Rốt cuộc cũng phải theo mẫu phụ và phụ vương đi lên kinh thành .

Khi dọn dẹp một ít đồ dùng cá nhân đã xong xuôi ta mang theo Tiểu Quế Tử cùng đi .

Và đương nhiên tất cả nha hoàn , đầy tớ ở trong sơn cốc cũng phải chuẩn bị để đi theo chủ tử .

Khi ra tới cổng bí mật của sơn cốc , ta nhìn thấy có một đoàn xa xe người ngựa binh lính đã chuẩn bị để chỉ cần nhận được lệnh của vương gia là đi .

Một tên tướng quân tuổi còn trẻ , nhưng trông tướng vẻ rất khí khái , dung nhan tuấn tú khi thấy phụ vương dẫn theo mẫu phụ và ta ra đến nơi hấn khom lưng cúi xuống thỉnh an .

” Mạc tướng là Ngạo Kỳ tham kiến Tam Vương gia điện hạ ”

hắn là một mãnh tướng trẻ tuổi năm nay 22 tuổi ,thân hình điển trai , dáng dấp cao áng chừng 1m70 , mái tóc dài đen xõa ra hai bên vai và trên đầu là chiếc mũ tướng bằng giáp sắt , ở trên đỉnh mũ có một sợi tua kiểu gần như lông vũ tua ra trên đỉnh giáp mũ, thân thì mặc giáp màu trắng .

Hắn nhìn về mẫu phụ và ta rồi nói .

” Vương gia , hay chẳng đây là đại vương phi và tam tiểu vương tử , quả nhiên tai nghe không bằng mắt thấy , đại vương phi thật là xinh đẹp tựa tiên nhân a ”.

” Giờ trời đã chuẩn bị tới tối rồi , chúng ta lên đường cho kịp a , thỉnh các vị chủ nhân lên xe ngựa ”.

Phụ vương ta , quay xang bên mẫu phụ và ta rồi nói .

” Thái Sinh và hoàng nhi , mau lên xe ngựa thôi ”.

Tên tướng nhanh nhẹn đưa tay vén rèm ở trong cỗ xe ngựa lớn rộng sang trọng nhất , mẫu phụ bước lên trước , tiếp theo là phụ vương , ta còn đang chưa muốn lên thì bị Vương gia Vân Y gọi .

” Hoàng nhi , còn không mau lên xe ”.

Ta chính là cúi người xuống bước nốt vào phía trong xe .

Vào tới trong xe , cảm thấy ở bên trong này rộng hơn là ta nhìn thấy từ phía bên ngoài nha .

” Đi thôi nào ”.

Tướng quân ngạo kỳ ở phía bên ngoài thanh chỉ huy đoàn xe lăn bánh tiếp tục đi .

Ta vén rèm cửa xe ngựa nhìn về phía sau ,

ở đằng sau cũng phải có tới 5 cỗ xe ngựa nữa là dùng để chở đồ đồ ,

còn lại đầy tớ và nha hoàn thì đi bộ cùng với binh lính ở đằng sau .

Ngoại trừ tướng quân Ngạo Kỳ là người điều khiển quân đi ngựa ở phía trước dẫn đường .

” Hoàng nhi , sức khỏe của con không được tốt , con buông rèm xuống vào trong này ngồi xuống đây cùng phụ vương (cha) và

mẫu phụ (mẹ) nói

truyện chút , gia đình

3 người chúng ta đã lâu rồi chưa có cơ hội

để được đoàn tụ

cùng nhau ”.

Ta bỏ rèm cửa xuống ,

nhìn quay lại nơi mà đã phát thanh âm kia !

Đó chính là ông bố ở kiếp này mà Chu vũ linh

ta mới được biết mặt sau khi tới nơi này thì thời gian đã một tháng , ta chỉ được nghe mẫu phụ kể qua , chứ chưa hề biết mặt .

” Ân ” vâng ạ ”.

Ta ngoan ngoãn , dạ , vâng , rồi sau đó bước 3 bước chân đang định ngồi xuống bên cạnh mẫu phụ thì đã bị phụ

vương kéo tay ta và kéo vào trong lòng ngài

ngồi .

Do phụ vương đột ngột kéo ta vào lòng ông , làm cho ta chưa kịp định hồn , thần xác vẫn còn hơi rung , quay lại phía của mẫu phụ , ánh mắt long lanh cầu cứu .

Tuy rằng ở trong lòng của ông , cái cảm giác

quả thật là không tệ đi .

Nó êm ái , ấm áp và rất là dễ chịu , nhưng ta vẫn là hơi hơi run , sờ sờ ngồi im không dám nháo nhào , phụ vương cảm thấy ta có chút run rẩy nên người nói .

” Hoàng nhi , con sợ ta sao ? Vì sao lại run tới mức như thế này ”.

” Con yên tâm , ta là cha ruột của con , con không phải sợ ”.

Ta không sợ mới là lạ , từ trước khi xuyên tới nơi này cái địa phương kỳ quái toàn là nam nhân , đã thế ở nơi này lại còn chuyện nam nhân có thể sinh con , mẫu phụ đã dặn dò ta không để nam nhân mạnh khỏe khác khi dễ thì mình sẽ phải chịu thiệt thòi , tuy nhiên đã thế từ khi ta tỉnh lại ngoài những người ở trong sơn cốc ra thì ta đâu có gặp mặt người ngoài ,

tuy rằng người này là phụ thân của ta , nha , nhầm , phụ vương của thân thể này đi nữa thì ta cũng đâu có gặp mặt mấy , nên bị kéo xuống bất ngờ như thế này thì sự sợ hãi kia vốn là linh hồn của chu vũ linh .

Tiếng mẫu phụ nói .

” Hải nhi , chắc là đứa nhỏ này ít khi được gặp phụ vương nên nó còn ngại ngùng a ”

” Thì ra là thế ? ”

Vân Y vương gia nói .

” Vậy thì từ nay gia đình ta 3 người sẽ đoàn tụ với nhau tại trong vương phủ , từ giờ phụ vương cũng như mẫu phụ của con ,

sẽ gần gũi với con và

chăm lo con a ”.

Nói tới đâu thì người dùng bàn tay ấm áp của mình để vuốt lên mái tóc trắng còn tơ mềm mại của ta để vỗ về .

Ta dần dần cũng thích nghi được với nhiệt độ ấm áp của người cha này và dần dần cũng không còn thấy run sợ nữa mà lại còn cảm thấy rất là an toàn khi

ở cùng cha mẹ .

Ta mỉm cười nhìn họ , trò chuyện cùng với phụ vương và mẫu phụ thật lâu , rất là vui vẻ , tiếng cười , tiếng nói làm đoàn người đi phía sau cũng không còn mệt mỏi .

Sau một hồi đã tối muộn ta chính là ngáp dài muốn ngủ , bèn đưa cái đầu nhỏ của mình

để dựa vào lòng của mẫu phụ , cha thấy thế người cũng xích lại gần ở chỗ hai mẹ con hơn và kéo ở trong cái bọc nhỏ ở bên cạnh lấy ra đắp vào cho vợ con và cùng nằm xuống ngủ .

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại thì đoàn người đã đi ra khỏi khu rừng (đường ở trong sơn

cốc vốn là khu rừng núi)

Tới một địa danh có tên là Thị Trấn Quế Châu tỉnh Nam Hải .

Ta ngủ một mạch từ tối qua tới giờ mới tỉnh lại thấy mình vẫn ở trong xe ngựa còn phụ vương và mẫu phụ đã đi ra ngoài .

Ta bèn ngồi dậy , lom khom bước tới phía trước vén rèm che phía cửa chính xe ra thì thấy phụ vương và mẫu phụ hai người đang dạo bộ ở bên ngoài , ta thấy họ một giọng thanh trẻ con niên thiếu cất tiếng gọi .

” Mẫu phụ , phụ vương , hài nhi cũng muốn tản bộ a ”.

Cả hai người cùng quay lại phía ta , thấy ta lộ cái đầu ra , mẫu phụ nói .

” Xuýt , hài nhi , đây là ở nơi đông người , mà cũng không phải là ở trong quốc gia của ta , con không được gọi chúng ta như vậy nữa ,

đó chỉ là cách để xưng hô ở Nam Tinh Tuyệt Quốc nước của chúng

ta dành cho hoàng

thân quốc thích

thôi a ”.

Ta nghe lời , nhìn ở xung quanh , có nhiên dân cư là rất nhiều ,

và khi ta lớn tiếng gọi

như thế có một vài

người đi đường quay

lại nhìn bọn ta

Ta không dám hét nữa , xe ngựa đã dừng lại và ta nhảy xuống xe , chạy nhanh lại chỗ họ .

Vừa đi cùng hai người giờ mới để ý đến đoàn quân binh kia !

Tự lúc nào , mà

quân binh , và đây tớ đã biến thành dân thường đi lẫn cùng những người đi đường

đồng đúc rồi .

Khi Tuyệt Y nhìn lại đoàn quân binh hộ tống , thì tất cả bọn họ đều đã hóa trang thành những người áp tải thương buôn từ bao giờ , và đương nhiên phụ vương cũng thay đổi phục trang của ông chủ buôn nhân , mẫu phụ cũng thế , Tuyệt Y nhìn tất cả bọn họ đều đã biến thành những thương nhân từ bao giờ mà không báo ỉnh lấy một tiếng từ trước để mình cũng phải hóa trang theo họ một chút chứ .

” Mẫu phụ , phụ vương , cùng Ngạo Kỳ ca ca , Tiểu Quế Tử , mọi người đã hóa trang từ bao giờ a , sao không gọi hài nhi sớm để hài nhi cũng chuẩn bị hóa trang theo mọi

người a ” . Tuyệt Y nói .

” Hài nhi , mẫu phụ và phụ vương thấy con vẫn còn ngủ rất ngon , nên không dám đánh thức , nhưng mẫu phụ thấy con cứ giữ dáng mạo hình tượng thật của mình thì tốt hơn a , vì con cho dù có hóa trang đi chăng nữa thì cũng chỉ là công tử , con của hai đại thương buôn chúng ta thôi a , nên có hóa trang hay không cũng như nhau thôi mà , mà thấy con ngủ say vậy , đánh thức thì không nỡ , nên không báo a ” . Phương Thái Sinh nói .

” Là như thế a , nhưng phụ vương , hài nhi thấy ở trước mắt có một cái cổng thành lớn , nó có bảng chữ lớn kia , bất quá hài nhi quên luôn cả chữ viết nên không biết ở bảng trên cao kia mấy chữ kia được ghi là gì a ? ” .

Chu Vũ Linh vốn là một cái nha đầu ở thế kỷ 21 tới nên đương nhiên là không biết được mặt chữ của cổ đại , nên cũng chỉ có thể đành dựa vào việc bị bệnh cho đến thập tử nhất sinh mà gây ra việc mất trí nhớ , đương nhiên là cả chữ ở cổ đại thời này cũng không biết nữa , nên đành phải che dấu , lấy cái cố trí nhớ bị quên đi để hảo hảo che dấu một phen .

” À , hài nhi , đó là biển mang tên một nước mang tên địa danh lãnh thổ đó , và cái cổng lớn có binh lính canh gác kia chính là danh giới để tiến vào nước đó , còn mấy chữ kia nó được gọi là NAM HẢI THẦN TRIỀU quốc a ” .

Phụ vương ngược về chỗ mà Tuyết Y đang chỉ tay , nơi đó chính là danh giới chuẩn bị tiến vào lãnh địa NAM HẢI THẦN TRIỀU .

5. Chương 5: Chu Vân Long ! Hoàng Đế Hải Thần Triều

Giữa đường phố cổ đại ,

rất đông người đi đông như kiến cỏ , có một đoàn người ở Nam tình tuyết quốc đi ở lẫn lộn trong đám dân chúng .

Xung quanh những người dân ở Nam Hải Thần Triều thỉnh thoảng vẫn có một số

người nhìn về 3 vị nam nhân tuần tú có màu tóc đặc biệt .

Người nam nhân trưởng thành tuổi chừng 30 có mái tóc dài màu đỏ , mái tóc được một chiếc mũ lụa theo kiểu nho sinh đội lên đầu che đi , hai người đi bên cạnh là hai nữ nam tử cùng một màu tóc trắng , ánh mắt hai người đều là màu hổ phách giống như nhau ,

dung mạo hai nam nhân tóc trắng đẹp như thiên tiên giáng trần ,

chỉ khác biệt là một nam nhân trưởng thành tuổi chừng 25 !

Nam thiếu niên tóc trắng chừng 14 ! 15 tuổi , gương mặt một phần giống với nam nhân tóc đỏ và 9 phần giống với nam nhân tóc trắng .

Danh người của hai nữ nam tóc trắng trông rất mảnh mai và nhu nhược ...

Tiểu thiếu niên kia là ta lúc này một thân xiêm y màu xanh lá cây nhạt , mái tóc trắng dài tơ mềm thì được gim lại đơn giản ở trên đỉnh đầu , phần còn lại của mái tóc được để thả tự nhiên thả từ vai dài cho tới eo .

Một vài tiếng của mấy

đứa trẻ đang thì chơi bắn bi bán dạo ở ngoài đường nhìn thấy , trông thấy nam hài tuần tú tóc trắng cũng phải a lên một tiếng .

” Nha , mấy bạn nhìn 3 người lạ kia , nhất là tiểu nam hài kia , ẹ..p.

Trai... Quá nha ..”.

Đó là tiếng của một bé gái đang nhìn về phía của Huyền Tuyết Y ta .

Những đứa bé kia nhìn theo tay của đứa bé gái đầu cũng gật gà gật gù đồng ý .

” Ừ , hần đẹp thật a ”.

Ta mặc kệ những đứa trẻ kia , cùng cha mẹ đi qua chúng .

Xong thông thả ta hỏi mẫu phụ .

” Nga , mẫu phụ , ở đây là nơi nào vậy , tại sao con lại không được xưng hô với hai người như cũ nữa ”.

Mẫu phụ nhìn ta cũng khó mà giải thích được cho hài tử này hiểu vì

chính y từ trước tới giờ đều ở trong sơn cốc ở ẩn , không hiểu cho lắm ...

Mà chỉ đơn giản nghĩ là đây quốc gia này tên gì không biết nha .

” Từ giờ con nhớ là phải gọi mẫu phụ và phụ vương là cha và mẹ nha , chúng ta là người từ nơi khác đến , chính là nên cẩn thận đôi chút ”.

Ta gật gật cái đầu .

Cha nói .

” Điều này thì có gì khó đâu a ? Chỉ cần Ngạo Kỳ đi điều tra chút tin tức là được ”.

Ngạo kỳ ở bên cạnh cha giờ mới bước ra nói .

” Chủ nhân , đây là ở Nam Hải Thần Triều do Hoàng Đế Chu Vân Long đời thứ 9 trị vì ”.

” Nơi này quốc gia vốn gồm có cả nam nhân và nữ nhân , bất quá không giống với người dân ở chỗ của chúng ta chỉ có nam nhân thôi a ”

Ngạo Kỳ nói .

Đang đi ở giữa đường phố bỗng nhiên ta thấy ở bên đường có bán một vài thứ đồ dùng trông hay hay !

Ta chính là muốn qua bên đó để xem thử .

Tiểu Quế Tử từ đằng sau chạy tới , hần bám lấy tay của ta thì thầm nói .

” Công tử , chúng ta qua bên đó xem đi , ở bên đó lắm thứ hay thiệt nha ?”

Ta nhìn sang phía đó , quả thực là rất thích liền đi , nhưng sợ là cha mẹ không cho đi .

” Cha , mẹ , cho hài nhi qua bên kia xem đi , bên kia lắm thứ hay lắm nha ”.

Cha mẹ đồng ý cho đi nhưng bắt buộc Ngạo Kỳ phải theo sau quản lý

Cái gì nha , tính cả tuổi trước kia ở thế kỷ 21

ta đã 22 tuổi rồi ,

và ở cái thế giới này có ít thì ta cũng đã được

14 tuổi , sao vẫn phải có người quản nữa nha .

” Cha , không cần , chỉ cần Tiểu Quế Tử đi theo hài nhi là đã được rồi a ”.

Ta vẫn là không muốn có người đi theo mình nên cái miệng nhỏ chu lên cái đầu lắc lắc .

Nhưng mẫu phụ (mẹ)

cũng phản đối nói .

” Hài nhi thì cũng là nên nghe lời cha đi a , có thêm Ngạo Kỳ đi chung vẫn là tốt hơn ”.

Ta không còn cách nào

khác đành phải đi cùng Ngạo Kỳ .

Ta tiểu Quế Tử cùng Ngạo Kỳ , 3 người đi vào trong một cái chỗ có bày bán mấy thứ đồ linh tinh

Ánh nắng gay gắt chiếu lên đỉnh đầu .

Ta kéo theo TIỂU QUẾ TỬ đi lung tung để

ngắm đồ .

Queo phải một phát ,

queo trái một phát .

Ngạo Kỳ tướng quân đành phải đi theo vị tiểu chủ tử tinh nghịch .

Ta phát hiện ở một quầy gian hàng có bày
bán những thứ như là
trâm cài tóc , vòng xuyên đeo tay , gọc bội , phấn son , đồ trang sức , ta và tiểu Quế Tử
qua bên đường để xem thử .
Ta đi trước , khi tới giữa đường bỗng nhiên có một con ngựa không có người điều khiển từ đâu chạy vọt tới .
Tốc độ của con ngựa kia nhanh kinh khủng !
Những người dân đang đi ở ngoài đường nhìn thấy họ đều hết hồn ,
tránh được con ngựa đang thì phi nước đại .
Nhưng bao nhiêu người bỗng nhiên kinh hoàng khi thấy con ngựa sắp lao về một thiếu niên tóc trắng đi ở
phía trước , cư nhiên bao
nhiều người đã gọi mà thiếu niên kia không nghe thấy (chắc là vì đường đông người ,
rất là ồn ào) nên cậu không để ý .
Ta đang ở giữa đường bỗng nhiên có cảm giác
bất an , mà lại nghe thấy tiếng la gọi thất thanh của Ngạo Kỳ và tiểu Quế Tử .
” Công tử , cẩn thận ”.
Ta đang đi bỗng nhiên nghe tiếng gọi của Ngạo Kỳ và tiểu Quế Tử thất thanh âm tiếng .
” Công tử , cẩn thận ,
có nguy hiểm a ?”.
Quay đầu ra phía sau lưng thì ta chỉ thấy một con ngựa màu đen nó không có người điều khiển đang phi
nước đại tiến thẳng về phía của chính mình .
Lúc này ta cũng chẳng kịp tránh , chỉ còn đứng sững sờ nhìn con ngựa kia sắp thoi về phía mình .
Mặt mũi ta xanh mét lại không còn một hạt máu nào lúc này ta nghĩ :
Ai nha , không lẽ là ta lại sắp xửa xuyên qua nữa rồi a , lần trước cũng chỉ vì không nghe lời ba mẹ tới
phòng thí nghiệm nghịch mấy thời gian nên mới bị xuyên tới nơi này .
Gia đình mới ở cổ đại tuy rằng cũng là rất được , nhưng ở đây họ hoàn toàn chỉ có mỗi một giới tính , đó
chính là nam nhân , nhưng họ đối xử với ta cũng rất là hảo yêu thương , tuy rằng cuộc sống trước đó là ở
Biệt Uyển Sơn Trì trong rừng sâu một nơi hẻo lánh , không hề có người lạ .
Khó khăn lắm mới được ra ngoài chơi !
Ai dè đâu , chắc là ta sắp lại phải xuyên qua thêm lần nữa a ...
Lần này thì là nữ nhân
còn lần sau chưa chắc ta đã được may mắn như lần này a ...
Biết đâu thành heo thì
sao nha ?
Nha , ta không muốn mình bị thành heo đâu
hu hu ...
Con ngựa sắp thoi tới gần đã tưởng chừng như là nó sắp đạp toàn thân nặng trĩu của nó
lên ta
Ta nhắm chặt mắt lại phó mặc cho ông trời ,

nhưng mãi chưa thấy

mình bị gì cả ...

Chả nhẽ lần này ta bị xuyên nhanh vậy hay sao a ?

Ta mở mắt ra , chỉ thấy một bóng dáng áo trắng , đang thì ghì lại dây cương của con

ngựa , nên nó không

đạp được vào chính ta .

Ta mãi mê ngắm nhìn ân nhân vừa mới cứu

mình một mạng , mà

quên mất cả tránh

sang một bên .

Vì nam tử áo trắng kia là vẫn đang thu phục con ngựa .

Cho đến khi Ngạo Kỳ và TIỂU QUẾ TỬ chạy tới kéo ta qua một bên .

Tiểu Quế Tử và Ngạo Kỳ cả hai người cũng là

đều bị dọa ột trận mất hồn .

Tiểu quế tử nhanh nhẹn sờ soạng khắp người ta kiểm tra , xem

chủ tử có việc gì không !

” Công tử , công tử

người không sao đấy

chứ ? ”

Tiểu quế tử nhanh mồm nhanh miệng hỏi .

Ngạo Kỳ gương mặt thanh tú lo lắng nhìn

chủ nhân , nhưng vẫn không dám tự ý sờ soạng vào chủ nhân vẫn là có phần e dè hơn

Chương 005 : Tiếp

[Phần 2 . CHu Vân Long

” xuất hiện ”]

” Công tử , người không sao đấy chứ ”.

Ngạo Kỳ lo lắng hỏi .

” Ta , ta không có sao cả a ”.

Ta trả lời nhưng ánh mắt vẫn là chăm chú

nhìn về phía nam tử

kia .

Anh ta một thân cẩm y phục màu trắng , chân đi giày đen , mái tóc

dài đen mượt được gim lại bằng một loại

sợi dây lụa dài .

Trông dáng người vừa cao lại vừa to , anh ta chỉ trong vòng 5 phút là đã thuần phục được

con ngựa trông giống như là ngựa hoang này .

(vì nó không có yên để
trên lưng ngựa) .

Ảnh quay mặt lại , mái tóc dài vướng vào dung mạo thoáng ẩn hiện
lên một khuôn mặt tuần tú , trông có
vẻ đầy phong trần ,
và lãng tử .

Ân nhân tự do nhảy xuống ngựa , đi lại gần chỗ ta , hẳn dường như cũng đang nhìn chăm
vào ta , (còn ta cũng
đang thì nhìn hẳn
, chắc là huê nha) một thanh âm đầy sức quyến rũ
nam tính mà ôn nhu
từ chính nam tử
đó nói .

” Tiểu huynh đệ , huynh
đệ không bị thương
chứ ?? ” .

Ta đang lén nhìn vị ân nhân tuần tú này ,
trong lòng thầm
đánh giá : ” nha , ân nhân tuần tú quá
vậy trời ”.

Ngạo Kỳ thấy ta vẫn còn ngẩn người nhìn
vị bạch y công tử
kia mà ân nhân hỏi
quên cả trả lời , Ngạo
Kỳ chính là vội vàng
trả lời thay cho tiểu
chủ nhân .

” Tạ ơn ân cứu mạng của vị công tử này , đã
cứu tiểu công tử nhà
tạ hạ a ”.

Ngạo kỳ chấp hai tay cung kính cảm tạ .

” Ân nhân , Tuyết Y xin cảm tạ ân nhân nha ,
nếu như mà không có
người đã ra tay cứu
giúp , thì chắc mạng
nhỏ của tiểu đệ đã

chẳng còn ”.

Người kia mỉm cười nói .

” Không có gì cả a , chẳng qua là tại hạ tùy tiện trông thấy con ngựa hoang quý hiếm , không biết từ nơi nào mà nó lại phi tới đây , hơn nữa nó còn suýt nữa thì gây ra nguy hiểm đến tính mạng của người đi đường , nên ta cũng chỉ là tiện tay thuần phục nó mà thôi ”.

” A ” (hắn ví như thế chẳng phải là đang ví như ta và con ngựa chung cả luôn a) . Nhưng ta vẫn không cam tâm mà từ bỏ vẫn là nên hỏi về chút danh tánh của người ta để sau này còn báo đáp người ta nữa chứ .

” Huynh đài , huynh đài cho tiểu đệ xin được hỏi tôn tính đại danh của huynh đài , sau này tiểu đệ sẽ báo đáp ân nhân a ”.

BẠCH Y công tử tay ghì cương của con ngựa lại xong rồi hắn nhìn Tuyết Y một lượt từ đầu cho đến chân , xong tự nhiên liền cười ha hả nói .

” Ha , hả , báo ân a , ta đây không cần , nhưng ta thấy vị tiểu công tử đây rất đáng yêu , cho nên muốn kết giao bằng hữu có được

không a ? ” . BẠCH Y nam tử nói .

Tuyết Y vừa nghe ân nhân nói là muốn kết giao bằng hữu với mình liền là có chút vui mừng cười hì hì nói .

” Ân nhân là muốn kết giao bằng hữu với tiểu đệ a , tiểu đệ vừa nghe xong liền rất vui mừng , mong , còn chẳng kịp , tiểu đệ chỉ e là ân nhân chê tiểu đệ nhỏ tuổi , không xứng với ân nhân a ” . Tuyết Y nói .

” À , thì ra là thế , hai chúng ta vừa gặp nhau là có cảm giác như đã quý nhau từ bao giờ , đây có lẽ là do duyên phận a , chỉ cần tiểu đệ , tiểu công tử đây không chê tại hạ lớn tuổi hơn người thì chúng ta giao hảo bằng hữu xa gần sẽ rất tốt a ” . Bạch Y nam tử nói .

Tuyết Y nghe thấy ân nhân không chê bai vì bản thân mình vốn chỉ là một thiếu niên nên thật vui mừng gật đầu đồng ý luôn .

” Thế thì tốt quá a , vậy tiểu đệ đồng ý a , tiểu đệ mời ân nhân ra quán rượu để kết giao a ! ” . Tuyết Y mừng rỡ nói .

Ngạo kỳ cùng Tiểu Quế Tử đứng ở bên cạnh từ này tới giờ , thấy tiểu chủ nhân nhà mình khi không lại muốn đi kết giao cùng người ta .

Tuy nhiên đó là ân nhân vừa mới cứu mạng công tử một mạng xong nhưng liền cũng là người lạ , chỉ vừa mới quen biết thôi , nên Ngạo Kỳ lo lắng kéo tay áo của tiểu chủ nhân .

” Công tử , giờ cũng đã muộn rồi , chúng ta đi cũng đã được hai canh giờ ban ngày rồi a , chúng ta nên cáo từ ân nhân , đợi khi khác sẽ tái ngộ , đừng để phu nhân và lão gia lo

lắng a ” . NGẠO KỲ lo vương phi và vương gia hai người đợi tiểu vương tử thấy cậu đây lâu về thì sẽ lại lo lắng , và đồng thời cũng làm trễ mất lộ trình tiến về Nam Tinh Tuyệt Quốc , nhưng chàng vẫn không dám lỗ mãng chỉ là ghé tai nói nhỏ với tiểu chủ nhân mà thôi .

Tiểu Quế Tử cũng giương cặp mắt mở to đen láy của hắc phụng phụ nói .

” Công tử , bây giờ người ngấp được ân nhân vừa mới cứu người là hay rồi a , nhưng giờ đã gần trưa rồi , chúng ta nên đi về a , phu nhân và lão gia đang lo lắng cho người đó ” . Tiểu Quế Tử nói .

” Ân , thôi được rồi , đợi ta cáo từ ân công một chút đã ” . Tuyệt Y nghe lời của Tiểu Quế Tử và Ngạo Kỳ quay trở về , nhưng vẫn còn lưu luyến vị ân công tuần tú này , đành phải quay về chỗ phụ vương và mẫu phụ nhưng trước khi đi thì cũng phải hỏi người ta tôn tính đại danh , sau này có cơ hội gặp lại sẽ báo ơn tình này sau a .

” Ân công , xin cho tiểu đệ biết tôn tính đại danh của người a , tiểu đệ xin hẹn lúc khác sẽ gặp lại , vì lúc này tiểu đệ đi cũng đã lâu rồi , nên song thân phụ mẫu đang thì lo lắng a ” .

Tuyệt Y ái ngại nhìn bạch Y nam tử .

” Hảo , thôi được rồi , ta cũng không ép buộc tiểu đệ , khi khác gặp lại cũng được a ” .

Bạch y nam tử nói tiếp .

” Còn về danh tánh , ta họ Chu Tên Vân Long , năm nay 24 tuổi , nhà ở tại kinh thành Nam Hải Thần Triều , ta đã nói xong , giờ đến lượt tiểu đệ a ” .

” Ân , tiểu đệ là họ Huyền tên Tuyệt Y năm nay 14 tuổi , tiểu đệ sinh sống ở nơi khác , nhưng quê hương tiểu đệ ở tại Nam Tinh Tuyệt Quốc a ” .

Tuyệt Y nói .

Ngạo Kỳ và Tiểu Quế Tử thúc giục .

” Công tử , ta mau đi thôi a ” . Tuyệt Y đành phải miễn cưỡng đi theo ngạo kỳ cùng tiểu quế tử về với cha mẹ nhưng vẫn còn lưu luyến ân công vĩnh biệt thêm lần nữa và quay gót đi về ...

Khi bóng dáng của Tuyệt Y đã đi khuất rồi , bạch y nam tử đó vẫn còn nhìn theo .

” Trên đời này vẫn còn có người có sắc đẹp khuynh thành như vậy a , trẫm phải có bằng được người này , hắc là của trẫm ” .

Bạch Y nam tử , một thân y phục trắng muốt tay cầm cương con ngựa vừa mới thuần phục xong , hắc nhìn vào con ngựa , tay vuốt ve bộ lông ở trên lưng ngựa .

Ngay một lát sau đó có một bóng người từ đâu đó ở trên không , hắc mặc y phục màu đen dùng khinh công đáp xuống bên cạnh bạch y nam tử , dung mạo thuộc loại bình thường , nhưng hắc lại là mật thám giỏi của triều đình Nam Hải Thần Triều có tiếng tên gọi Hắc Ảnh . Hắc cung kính gọi bạch y nam tử .

” Chủ nhân , chủ nhân đây chẳng phải là con ngựa Hồng Y hay sao ?

Con ngựa này thuộc hạ nghe nói đâu nó là một con ngựa tốt quý hiếm , còn nữa giống ngựa này vốn là loài hoang dã ở thiên nhiên ” . Hắc nói tiếp .

” Tốc độ thần tốc khi chạy của nó phải bằng gấp 10 lần của một con ngựa khỏe mạnh , mà thuộc nghe nói , ai mà thuần phục được loài vật quý hiếm này , ắt phải số mệnh phúc tề thiên a ” . Hắc Ảnh nói .

” Hừ , hắc ảnh , ta thấy

nhà ngươi hơi bị ba hoa rồi đấy , tạm gờng truyện của con ngựa lại , ta giao cho nhà ngươi một nhiệm vụ , thời hạn của ngươi là đến chiều nay phải làm xong , nếu không đừng có quay lại mà gặp mặt ta nữa ” .

Bạch y nam tử đang nói đó vốn là Chu Vân Long , là Hoàng đế của Nam Hải Thần Triều , hắc vốn là một nam nhân tuấn tú , năm nay 24 tuổi , thân hình cao ngất , dáng người vốn là một trong những hình tượng lãng tử , đào hoa , vốn là hình tượng mà tất cả các cô nương , đều thèm muốn .

Hắn một thân bạch y , tiêu sái , giao ngựa lại ột thuộc hạ khác đi ở bên cầm ngựa , rồi đi trở về phía hoàng cung Nam Hải Thần Triều .

Tại Trong cung của Nam Hải Thần triều , Hoàng Đế Chu Vân Long ra lệnh ặt thám tên Hắc Ảnh .

” Hắc Ảnh , bây giờ quay trở lại nhiệm vụ mà trẫm đã giao phó lúc nãy ” .

” Vâng , hoàng thượng , thuộc hạ đang nghe chỉ lệnh ” . Hắc Ảnh quỳ ở dưới đất nói .

” Trẫm ra lệnh cho nhà ngươi trong chiều hôm nay phải tìm đến cho trẫm một người ” .

Chu Vân Long một thân hoàng bào màu vàng , chân đi ủng tọa vàng , đang ngồi ở trên đại diện dáng người uy nghi của bậc đế vương , một tay nằm sải , một tay chống cằm nói .

” Người mà trẫm muốn tìm kia là một mỹ thiếu niên năm nay 14 tuổi , hắn hiện đang ở tại kinh thành , mỹ nam tử đó vốn có một thân hình nhỏ nhắn mảnh mai , dáng người thanh tú thoát tục , đặc biệt là điểm dễ nhận ở mỹ thiếu niên này là hắn có một mái tóc màu bạch kim trắng muốt dài qua eo , đôi mắt màu hổ phách , mỹ nam có nói là ở Nam Tinh Tuyết Quốc .

Tên : HUYỀN TUYẾT Y và giờ thì chắc là đang đi cùng người nhà của mình , và còn đang ở tại kinh thành , người mà trẫm muốn tìm kia nếu như mà gặp qua thì rất là dễ biết vì tiểu mỹ nam này vốn nổi trội ở trong đám người thường , cho nên chỉ cần miêu tả sơ qua bấy nhiêu thì người cũng đã có đầu mối để tìm người rồi chứ ? ” ...

Chu Vân Long miêu tả chút tình tiết cho Hắc Ảnh .

” Dạ , thuộc hạ đã rõ , thuộc hạ xin đi tìm luôn a , hẹn đến chiều sẽ đảm bảo với hoàng thượng là sẽ đem được người về ” .

Hắc Ảnh nhận lệnh sau đó thì phi thân ra khỏi Long Đại Điện (chắc là nơi vua ở)..

Chương 005 :

[Phần 3 : Bắt cóc]

Ta cùng Ngạo Kỳ và Tiểu Quế Tử rất cuộc

cũng đã đến được trong một cái quán trọ có tên là : Tiêu Dao Quán .

Ngạo kỳ đi vào trước ta và Tiểu Quế Tử ngồi ở

bên dưới lầu ,

còn Ngạo Kỳ đi lên phòng trên lầu tìm mẫu phụ và phụ vương ta xuống .

Ta nhìn đông rồi nhìn

tây ở trong cái quán

lầu có tên là :

Tiêu Dao Quán này !

Trông nó cũng rất rộng

rãi , căn nhà vốn là 2 tầng chất liệu của những thứ được xây lên ngôi nhà là từ xi măng , ngói lợp , và đa phần là gỗ .

Trông cái nhà trọ này không lớn cho lắm nhưng có lẽ đây cũng đã là quán trọ khá nhất ở đây rồi !
Chính là ngồi ở dưới này người xung quanh rất là đông , cứ mỗi một bàn là từ 3 cho đến 4 người .
Đôi khi vẫn có thể là đông hơn , ta chợt để ý thấy có một số người
ở bàn thứ 3 rầy bên tay phải hình như những người lạ kia vẫn là ánh
mắt kỳ quái cứ nhìn
chằm mình ...
Trong giây lát , rốt cuộc thì phụ vương và
mẫu phụ cùng một số người thân cận đi xuống dưới lầu .
” Hà nhi , con đã
về , sao , ở bên ngoài ,
cảm giác như thế
nào , vui không a ? ”.
Ta lắc lắc cái đầu thanh âm nói .
” Nga , không vui chút nào , chỉ thiếu chút nữa là con không về được
với cha , mẹ nữa rồi a ”.
” Sao , sao thế ? Con
vừa nói cái gì ? Không về việc thì nghĩa là sao ?? ”. Phụ vương nói .
” A , là để Ngạo kỳ nói
đi , hấn vẫn là biết rõ
vấn đề đi ”.
” Nhưng cha , mẹ ở đây có gì ăn được không a , cái bụng của hà nhi nó đói meo rồi
a , suốt từ sáng tới
giờ rồi ”.
Ta chính là mặc kệ những người ở xung quanh đang nhìn mình ,
dù sao ở đây cũng có
mẫu phụ và phụ vương ở bên cạnh rồi !
Ở bên bàn phía bên tay trái kia , một nam tử
mặc một bộ y phục màu
xám , thỉnh thoảng lại
đưa mắt nhìn về cái gia đình có 3 người và màu tóc kỳ lạ , và nhất là
để ý tới thiếu niên 14 :
15 tuổi kia , còn ta
thì vẫn không hề biết gì cả , đợi một lát thì
thanh âm mẫu phụ gọi
tiểu nhị nói .
” Tiểu nhị , ở đây có

món gì ngon đưa lên

hết cả tới đây ”.

Tiểu nhị tới và lắng nghe xong và nói .

” Vâng , các vị quý khách ngồi chờ một lát ,

lát nữa điểm tâm sẽ

mang lên ngay ”

” Thôi được , người lui xuống chuẩn bị đi ”

Đó là tiếng của phụ vương .

Ta đang không hiểu rõ

vấn đề gì nữa thì bỗng gửi thấy một mùi hương thơm rất nặng ,

đó chính là hương của mùi hoa hồng , và

sau đó thì rất nhiều những cánh hồng kỳ lạ

không biết từ nơi nào , mà cứ như là ở trên trời rớt xuống đó , càng ngày , càng nhiều hơn .

Ngạo Kỳ đang đứng ở

bên cạnh bỗng nhiên nói .

” Cẩn thận các vị chủ nhân , có nguy hiểm ,

đó là dấu hiệu của Thiên Ma Giáo Hội tới ”

Ngay sau khi mùi hương đậm đặc vừa mới xuất hiện thì cũng là lúc có một người mặc bộ y phục màu đỏ thẫm mái tóc đen dài tới gót chân , chân đi hài đỏ , hai ống tay vấy rộng thành thang dùng khinh công bay nhẹ nhàng đáp xuống dưới mặt đất !

Người đó quay mặt lại liền xuất hiện một bộ mặt xấu xí , thoạt nhìn thì ta thấy hắn nam không ra nam , nữ không ra nữ .

(ái nam ái nữ theo thời nay chắc gọi là pê đê).

Phụ vương như đã nhận ra điều gì sắp sửa sắp riễn ra , ông bèn nói với mọi người .

” Cẩn thận , đó chính là dấu hiệu người của Thiên Ma Giáo Hội tới , hãy đề ý một chút ” ..

” Người của Thiên Ma Giáo Hội vì sao khi không lại xuất hiện ở nơi này kia chứ ? ” .

Ngạo Kỳ khi nhìn thấy dấu hiệu của những cánh hoa hồng và mùi hương nồng kia cũng như vương gia liền biết được đây vốn là dấu hiệu của Thánh Diệm La Sát Quân Hồng Nhược , vốn là một tên sát thủ đại ma đầu vốn đứng hàng thứ hai trong Thiên Ma Giáo Hội vì trên còn một người có quyền lực nhất đó chính là Đại Giáo Chủ của Thiên Ma Giáo Hội chính là do người đệ đệ cùng mẹ khác cha của Hoàng Đế Nam Hải Thần Triều hiện tại là Ứng Thiên Hồng cầm đầu ...

Tuyệt Y cảm thấy cái người mà mọi người đang thì nói tới đó Quân Nhược Hồng kia , đã là một tên nhị ác ma thì chắc là cũng chẳng có điều gì tốt đẹp cả ,

bởi vì nhìn khuôn mặt của cả phụ vương cùng mẫu phụ và những người có võ công hành tẩu trong giang hồ đều lo lắng , tất cả đều tuốt đao , kiếm ra khỏi vỏ để phòng thân ...

Phụ vương thấy dấu hiệu chẳng lành sắp thì sẩy ra bèn quay sang Ngạo Kỳ phân phó nói .

” Ngạo Kỳ , nếu như mà có chuyện gì sẩy ra mà ta không thể bảo vệ cho phụ nhân và công tử thì Ngạo Kỳ , phiên ngươi hãy đề ý tới hai vị chủ nhân ” . Huyền Vân Y vương gia lo lắng cho Phương Thái Sinh nương tử và hài tử của mình còn hơn là tính mệnh của chính mình , trước kia cũng chỉ vì lo lắng cho hai người này , e sợ vì có biến loạn sắp sẩy ra ở Nam Tinh Tuyệt Quốc , nên vương gia đành phải tạm thời lánh xa người

thân của mình đưa vương phi Phương Thái Sinh và Tam tiểu vương tử là Huyền Tuyết Y về nơi rừng sâu để ở ẩn tránh nạn ..

Cho tới bây giờ rốt cuộc ở Nam Tình Tuyết Quốc vẫn còn bình an , mà hoàng thái phụ (hoàng thái hậu) ở quê hương lại bị bệnh nặng , người rất là thương nhớ đứa cháu thứ 3 và Phương Thái Sinh nên mới tới để đón hai người ..

Trên đường đi , đang thì thuận lợi , ai ngờ đâu lại phát sinh ra chuyện của người Thiên Ma Giáo Hội truy sát tìm tới đây , nên vương gia lo lắng , nhất là cho hai người ...

Ngạo kỳ tuân lệnh nên đi qua bên cạnh mẫu

phi và ta , bắt đầu cảnh giác .

” Nơi này , quả thật là

đã tập hợp đầy đủ

những kẻ mà Quân Hồng Nhượng ta giết rồi a ” . Một thanh điệu ông ọ ỏ lả tử tên mặt xấu

đó phát ra , sau đó thì

hắn nhìn lại một lượt tất cả những người có

mặt ở trong tửu lâu .

Ánh mắt của Quân Hồng Nhượng ngay sau

đó thì cũng bắt đầu di chuyển qua chỗ đám người của một nam nhân tóc đỏ và hai người thân mái tóc

bạch kim trắng muốt ở bên cạnh , Quân Nhượng

Hồng mỉm cười rồi sau đó bước lại gần chỗ

phụ vương ta , hắn găm nhìn phụ vương sau đó rồi chuyển sang bên mẫu phụ rồi ta ...

Với cặp mắt xấu xa của Quân Nhượng Hồng khiến cho Ngạo Kỳ phải khấn trương đề phòng ...

” Quân Nhượng Hồng , ta thật không ngờ , hôm

nay ngươi bộ dáng lại trở nên như thế này ”.

Thanh của Huyền Vân

Y vương gia nói .

” Ha , hử , ta còn tưởng ai thì ra là đệ nhất mỹ

nam vương gia Huyền Vân Y ở Nam Tình Tuyết Quốc , quả nhiên

khi gặp mặt thực sự ,

nhà ngươi còn tuấn mỹ

hơn cả ta tưởng nha ”.

Quân Nhượng Hồng tới gần Huyền Vân Y đang định đưa tay của mình

để được động chạm vào làn da của Vân Y .

Nhưng nhờ thân thủ nhanh nhẹn nên Vân Y

vương gia tránh kịp !

Ta thấy hành động của

Quân Nhượng Hồng kia thật là đáng ghét liền mắng hắn vài câu .

” Ngươi là Quân Nhượng

Hồng gì gì đó , cái tên nam chẳng ra nam , nữ chẳng ra nữ nhà người ,
cái tên này ta thấy xấu như cái mặt ghê
tởm như của người
vậy nha ”.

Ta lúc này nhìn kẻ
kia thật là đáng ghét ,
ngoảnh lại nhìn mẫu
phụ thì thấy dung mạo của người đang lo lắng ,
người kéo ta vào vòng tay rồi nói .

” Hải nhi , con không được chọc tức hấn có được không ? Lỡ như mà hấn làm hại tới
con thì sao ? Con nên
nghe lời đừng để phụ vương và mẫu phụ
lo lắng a ”.

Ta rùng mình một cái ,
khi nhìn vào ánh mắt Quân Nhược Hồng , không ngờ đã bị để ý
tới , hấn nhìn vào mẫu phụ và ta rồi gian
sảo cười nói .

” Vương gia Vân Y , ta nghe nói ở Nam Tinh
Tuyệt Quốc của chàng chính là chỉ có duy nhất nhân là nam nhân , cho
nên ngay cả vương phi nương nương của chàng (hấn đảo qua mẫu phụ) không phải là vị tuyệt sắc nam tử
này chứ ? Thế mà là
thật , thì thật là khó rě
cho chàng quá nha ,
nam tử sao có thể
sinh hài tử cho
chàng được chứ ? ”.

Huyền Vân Y vương gia thanh âm phản bác lời
nói của Quân Hồng Nhược .

” Quân Nhược Hồng , đây là hoàng nhi của ta và cũng là ta tiểu vương tử của Nam Tinh Tuyệt Quốc , còn
nhân mà nhà ngươi vừa nói đó , đúng , đó là Vương phi chính thất
của ta là Phương Thái Sinh , người khối phải hỏi nhiều làm chi , chính
là người là người của Thiên Ma Giáo Hội thì
cũng chẳng có gì để
nói cả , người chính là
đang cản đường của ta
và gia quyến quay trở

về nước , chính người
phải đáng chết trước ”.

Vừa lúc đó thì cũng rất đông một đoàn người từ ngoài quán trọ xông vào , chúng có khoảng chừng 300 trăm người

toàn bộ tay đều cầm đao kiếm , thân mặc áo màu đen , mặt thì được che kín , chúng vừa tiến vào thì đã chém giết những người ở xung quanh , một làn máu tươi tanh rưởi tung tóe ở khắp trong tửu lâu ...

Ta và mẫu phụ , Tiểu Quế Tử , Phụ vương và Ngạo Kỳ cùng ở một chỗ , tất cả đứng vây ở quanh ta thành vòng tròn , ta thân ở giữa cũng bắt đầu lo lắng

” Thế sao ? Thế thì

tất cả các người cũng dừng hòng rời khỏi đây mà chính là hôm nay Quân Nhược Hồng ta mời 3 vị tới Thiên Ma Giáo Hội một chuyến ”.

Quân Nhược Hồng lúc này hẳn chưa động thủ mà chỉ có người của hắn là đang vung gươm tàn sát ở khắp nơi .

Ta đang ngây người khi nhìn ở xung quanh , một cảnh tượng kinh hoàng đang thì diễn ra .

” Vì sao bốn vương gia sẽ phải theo cái tên bất ái nam nữ như người
kia chứ , thử xem đám người Thiên Ma Giáo Hội các người có đủ sức
để mời được ta không”

Nói xong từ trong ống tay áo của Huyền Vân Y tự nhiên xuất hiện một thanh kiếm mỏng teng nhưng độ sắc thì vô cùng bén xuất hiện .

Từ lúc nào trong tay của Huyền Vân Y có một thanh kiếm mỏng nhọn , nhưng lại sắc bén nhanh nhậy , ánh mắt của người trần đầy hắc tuyến nhìn về phía của Quân Nhược Hồng , hét .

” Quân Nhược Hồng , tiếp chiêu ”

Nhìn phụ vương ra tay kiếm thật nhanh chém về phía của Quân Nhược Hồng , thanh kiếm mỏng manh như ẩn như hiện , khi thì có thể bẻ cong lại để cho có độ phạt , khi thì khoan lại như một sợi dây vải , nó khéo léo ở trong tay khiến của Vân Y

Tiểu Quế Tử từ lúc nào hẳn đã run rẩy tản ra và núp ở trong gầm bàn !

Ta vẫn là đang mãi ngẩn nhìn trận đấu giữa phụ vương cùng tên Quân Nhược Hồng kia mà chưa biết tai họa

là kẻ mặc y phục màu xám từ khi nào vẫn là
đang dõi theo mình ...

Do thực lực quân của Thiên Ma Gia Hội rất đông và hung hãn , chúng đã tách phân ta ra khỏi vòng tay của gia đình ...

Một mình ở giữa cảnh hỗn loạn chém giết ,

ta bối rối khi nhìn phụ vương cùng mẫu phụ , Ngạo Kỳ , tướng quân đang thì lo đối phó với người của thiên ma giáo hội ...

Ta chợt thấy một tên mặc đồ đen đã tóm được Tiểu Quế Tử , tiểu quế tử hét lên trong hoảng sợ .

” A ! Công tử , mau cứu Tiểu Quế Tử với a ”

Ta nghe được thanh âm quen thuộc nên quay lại muốn cứu hắn ,
nhưng chính mình cứ nhiên sức trời con gà cũng chẳng chặt ...

Tận mắt thấy Tiểu Quế Tử đang gặp nguy hiểm tới tính mạng , đang định chạy tới chỗ của tiểu Quế Tử , thì mình khi không bị một bàn tay lạ túm được

6. Chương 6: Hắc Ảnh Xuất Hiện

Ta chưa kịp hoàn hồn ,
không hiểu gì thì đã bị
nhắc bổng toàn thân lên không trung , mà ta không thấy được mặt của tên vừa mới bắt mình , bị đặt lên vai
ta khó chịu liệu mạng
ra sức giãy giụa , ra
sức thanh hét lớn .
” A ! Mẫu phụ , phụ vương , cứu con ”.
” Nha , mau buông ta ra tên khốn kia kia ”
Trong lúc ở xung quanh
đang thì loạn lạc chém giết , mà vốn là tự ta đã rời ra khỏi vòng tay
bảo vệ của mẫu phụ !
Mẫu phụ , và phụ vương quay lại vì nghe thấy thanh âm của ta gọi ,
goảnh mặt lại nhìn thấy ta đang bị một tên nam tử lạ mặt bắt đi , tiếng mẫu phụ thất thanh gọi .
” Tuyết Y nhi , không ?
Người kia mau buông
thằng bé xuống ”.
Tên nam tử mặc y phục màu xám kia liền mặc thanh âm vừa gọi lớn .
Mà chính mẫu phụ và phụ vương vào thời điểm đó vốn dĩ cũng bị đám người của Thiên Ma Giáo Hội vây
quanh
, vốn là không kịp trở tay ...
Vì ta vùng vẫy , có chút làm ảnh hưởng tới việc mà tên kia mang ta đi !
Nên hắn đánh ta một phát mạnh vào phía đằng sau gáy , ta liền
bất tỉnh nhân sự ,
sau đó thì không biết chuyện gì cả nữa
Sau khi tỉnh lại , một trận đau buốt truyền
đến phía đằng sau cổ
gáy !!
” A ! Đau quá ! ”.
Ta tỉnh hẳn , phát hiện là mình đang ở trong một căn phòng lạ , trông rất là rộng rãi ,
còn chính mình đang thì nằm ở trên một chiếc

giường êm ái rất lớn ...
Xung quanh toàn là thiết kế những kiến trúc đầy tinh xảo , cầu kỳ ,
Những cây cột gỗ dùng để làm cột chống thì toàn là gỗ quý , hoa văn ở thân cây gỗ được
khắc hoa văn chạm trổ
hình là rồng , có cả lớp vàng mỏng được bao phủ ở xung quanh hình
khắc của con rồng !
Rèm lụa ở nơi đây toàn bộ là màu vàng ...
Ta đoán đây là ở nơi
đâu đích địa danh nữa đây a ...
Có chân người bước tới , ta là vẫn nằm yên ở trên giường hai mắt phượng nhắm chặt lại ,
giả vờ là chưa tỉnh lại i ..
Có tiếng chân người tới gần , ta là hơi thở đình chỉ đều đều , toàn thân thả lỏng , giả vờ ngủ ...
Người kia không rõ là người như thế nào nữa , hần dường như đang là đứng ở trước mặt ta mà ta là đang
giả ngủ ,
nên không biết mặt hần ...
Đó chính là Chu Vân Long hoàng đế của Nam Hải Thần triều , hần thấy ta vẫn ngủ , liền
gọi một người khác tới
để hỏi và người kia chính là Hắc Ảnh !!
Hần nhìn ta một lát , rồi dường như là đang thở dài , một thứ thanh âm
quen thuộc , mà xa lạ thanh âm nghe rất là
quen tai mà chính mình
không nhớ được
rõ là đã gặp người này
ở đâu đó rồi nha
” Hắc Ảnh , vì sao người vẫn là còn chưa
tỉnh ? ”.
Hắc Ảnh , đứng ở bên
cạnh của Chu Vân Long
hần nói .
” Chủ nhân , vì là trong lúc đưa người đi , cậu ta có chống cự nên là
thuộc hạ đã phải đánh
ngất cậu ta , nên mới
có thể an toàn đưa người về ”
Chu Vân Long ngồi xuống ghế ở cạnh giường rồi nói tiếp .
” Hắc Ảnh , ta biết người vốn là mật thám tài giỏi ở trong hoàng cung , võ thuật thì cũng là đứng nhất
trong số mật thám nhân tài ,
người lúc đó không thể

đường đường chính chính đưa người rồi

đi hần hoi hay sao ?

Sao lại phải dùng cái cách đánh người này thì mới có thể đem hần tới đây được ? ”

Hắc Ảnh một gương mặt bình thường phàm nhân (trong lòng hần thầm nghĩ : cha nó chứ ? Đừng tưởng người

là hoàng đế mà có thể dễ dàng nói này nói kia ,

đáng ra là vào thời

điểm bình thường thì ta đã dễ dàng đem tên nhóc con kia về dễ dàng rồi , đúng lúc xúi quẩy như thế nào mà ta lại gặp ngay người của

Thiên Ma Giáo Hội , vốn kẻ kia chính là Quân Nhược Hồng , hần vốn là tam thiếu chủ của Thiên Ma Giáo Hội , dù gì đi chăng nữa , võ công của hần vẫn là cao hơn

ta gấp phân lượng , thực lực của hần lại là rất đông , mà hần đối phó là đối phó với hai người lớn ở bên cạnh

của cậu ta !

Mà cũng chẳng phải là

ta đã đem người về

đây cho người rồi hay

sao , người là hoàng

đế nhưng từ trước tới

nay lại ham mê nam sắc , phen này xem ra tiểu tử kia , phen này

sẽ là phải chịu khổ với

tên bạo quân dân

dật này đây)

Khuôn mặt ủy khuất của Hắc Ảnh nói , tuy nhiên lại không dám nói

ra điều mà mình vừa nghĩ ở trong lòng ,

vì nếu như Chu Vân Long mà biết Hắc Ảnh

ta đang nói sấu hần thì hần chắc là sẽ chu di cửu tộc ta ra mất .

Nên đành lòng lại phải nói dối để lấy lòng bạo

quân .

” Chủ nhân , lúc đó thuộc hạ là đã gặp được Quân Nhược Hồng thiếu chủ của Thiên Ma Giáo Hội và

thuộc hạ của hần , dễ

phải tới 300 trăm người , lúc đó chúng đang truy quét giết người ở khắp trong quán trọ , mà thuộc hạ sợ không phục được mệnh của người

nên đã thừa dịp , mang người về tới đây ạ ”.

7. Chương 7: Cừ Non ” Rơi ” Miệng Cọp

Ta đang nằm im lắng nghe , phần nào cũng đã biết được chút vụ việc .

” Thì ra ta bị bắt cóc a , thực ra họ là ai , mà lúc này phụ vương và mẫu phụ ta ở đâu rồi a ”.

” Hắc Ảnh , nhà ngươi đang yên lặng nghĩ gì thế ? Không phải là ngươi đang nghĩ bậy

bạ gì về ta đấy chứ ? ”.

Thanh âm của Chu Vân Long vang lên

” Dạ , thuộc hạ không dám chủ nhân , giờ người thì thuộc hạ cũng đã đưa tới rồi , nếu như không có gì giao phó nữa thì thuộc hạ xin cáo lui a , chủ nhân ”.

Giọng của người kia nói .

” Thôi được , giờ không có việc chi nữa , Hắc Ảnh , ngươi lui ra được rồi , ở lại chỉ tổ cản việc tốt của ta , ngươi lui ra cho sớm ...

À quên , nhớ đóng

cửa lại nha , mà nhớ

không cho bất cứ kẻ

nào vào ”.

Thanh âm này ta nghe rất là quen thuộc a , lẽ nào là tiếng nói của ân công a , nhưng không thể nào , chắc là ta nghe bị nhầm a .

Ân công , lẽ nào lại bắt cóc mình a , không , không thể nào ...

Tuyết Y không dám tin vào cái âm thanh quen thuộc kia lại là kẻ đang nói chuyện cùng với tên hắc y nhân tên là Hắc

Ảnh kia ...

Bỗng nhiên , có gì đó êm êm như là tay của ai đó đang thì lườn vào đằng sau gáy , tay thì choàng qua cổ của Tuyết Y hẳn hiện giờ toàn thân thể đang thì nằm úp lên người của cậu ...

” Tiểu mỹ nhân , rốt cuộc thì cũng nhanh chóng thời gian người quay lại bên cạnh của trẫm a ” . Thanh âm quen thuộc lại vừa có cảm giác dọa người đang thì phủ vào mặt của Tuyết Y .

Làm cho Tuyết Y tự nhiên có một cảm giác bất an , lại lo sợ .

Tuy rằng mình vẫn giả ngủ chưa tỉnh lại nhưng nhờ đâu hẳn muốn làm bậy bạ gì thì mình phải làm sao a ? Mà lúc này cái gáy của mình hình như là bị người ta đánh nên cảm giác rất là đau rất , khó chịu ở chỗ gáy , đã thế lại còn bị kẻ không biết mặt kia đưa tay chạm đến chỗ đau rát , khiến Tuyết Y thập phần khó chịu , chỉ muốn vùng dậy mắng cho tên hỗn đản kia mấy trận .

Chu Vân Long im lặng ở

trong gian phòng , ngắm nhìn tiểu thiên

sứ đang thì nằm ngủ

ngon (ý , giả ngủ thôi nhá , đừng có tưởng

bỏ) ..

Chu vân long trong phút chốc bỗng có ý tưởng niệm đến đôi bờ môi nhỏ nhắn sau lần vô tình gặp mặt mới có

cơ sáng mà tới giờ tưởng chừng thời gian như đã từng quen biết

tới ngàn vạn năm rồi ..

Ta đang thì giả ngủ im nhưng rồi cũng phải

tỉnh bơ ngay vì bỗng nhiên có đột phát bất ngờ , một thứ gì đó ướt át mà mềm mềm đột ngột từ từ đặt vào đôi môi của ta , cảm giác kỳ quái , lại còn lâng lâng , điều này khiến

cho ta liên tưởng đến

một vấn đề : hôn a ...

Đôi mắt mở to tròn , bỗng nhiên gặp ngay đôi ánh mắt quen thuộc ,

chính là cái vị ân nhân

khi sáng kia ...

” A ! Ân nhân , sao người lại ở đây ? Mà vì

sao người lại hôn ta a ”.

Ánh mắt vô tội , khó hiểu đang nhìn chăm vào người đang thì nằm ở trên thân nhỏ

nhấn của mình , môi kề môi , người ôm người ,

chân thì kẹp chân , ta cố dùng sức để đẩy người kia ra , hấn bị đẩy vô ra , lúc này , hấn đứng dậy dùng tay sờ ở môi của chính mình vừa mới hôn tiểu mỹ nam nhỏ bé kia ...

Còn ta dường như là cảm giác điều gì đó rất là ghê tởm , vì chính mình giờ đã là một đại nam nhân rồi , nhưng sao lúc này mà ta lại bị đàn ông khác phi lễ ,

không phải vì hấn có

mưu đồ , nên mới khi sáng tiếp cận ta để ý

đồ xấu a ...

Ta ngồi dậy , lui nhanh vào sâu trong tường ,

nhưng vô ý lúc này là

càng lúi sâu vào bức tường ở phía trong giường , ta túm vội lấy

cái chăn ở trên giường nhìn về phía của người

kia , hấn ta có dung mạo thật là soái , nhưng vì sao lại bắt ta về cái nơi này a ...

Chu Vân Long , hấn nhìn về phía ta , thấy ta đang là run rẩy , toàn thân thể thì cong lại như là một con tôm , hấn nhìn ta nở một nụ cười đầy đáng ghét

rồi nói .

” Huyền công tử , ngươi còn nhận ra ta là

ân nhân của nhà ngươi a ”.

Ta ngồi co ro , nhưng vẫn là không thể phủ nhận , kẻ vừa mới

hôn thượng trên người của ta kia , hấn , chính là ân nhân khi sáng đã

cứu mạng của mình , nên đành gật gật cái đầu , vài sợi tóc mai trắng xóa rơi xuống che lấy dung mạo xinh đẹp .

Ta chính là gật gật đầu , thanh âm nói không dứt khoát .

” Đúng a , người chính

là khi sáng vừa mới

cứu mạng ta xong , ta còn chưa kịp trả ân , thì thì , liền , bị người đưa về đây rồi a ”.

Chu Vân Long , bỗng nhiên cười vang , rồi hấn nói .

” Nha , là Huyền công tử vừa nói đó nha , ta đúng là ân nhân của cậu và cậu chính là nói là báo ân đối với ta ”.

Ta ánh mắt tròn to , nhìn nam nhân trước mắt , phần thì liếc mắt nhìn trộm đánh giá về dung mạo của hắn :

Hắn , một thân cao to , thân lúc này là mặc y phục màu vàng , chân đi ủng vàng , ở giữa ngực của nam tử có hình của một vòng tròn , có thêu hoa văn của hình là một con rồng đang thì uốn khúc , dung mạo thanh tú , nếu như là trước kia ta cái nữ tử thì ta mà gặp hắn thì sẽ không bỏ qua con mồi ngon , nam nhân trước mắt này , nhưng giờ quả thật đã mất đi hứng thú với nam nhân này , hắn tuy rằng là một loại nam nhân cực phẩm tuyệt hạng thật đó , nhưng hắn trông như thế này mà lại là

một tên biến thái cực điểm a ...

Ta gật đầu và nói .

” Ừm , vâng ”

” Hảo , thế thì ta chỉ cần nhà ngươi đáp ứng ta một điều thì coi như là ngươi đã báo ân cho ta rồi ”. Chu Vân Long , âm mưu nhan hiểm nói .

” Nga , là điều gì vậy a ,

khi xong việc , ngươi có thể thả ta về đoàn tụ

cùng gia đình của ta được không a ”.

Ta chính là tâm trí vẫn còn ngây thơ , mà cư nhiên chưa kịp hiểu là báo đáp hắn , chắc chỉ là dùng đồ vật khác là đã có thể được thả về gia đình rồi .

Hắn nói .

” Ừ , đúng thế ? ”.

Ta nghe thế , liền mừng rỡ cứ như là một chú cún con , chính là toàn thân đang co rúm lại liền nhảy cái vèo ra khỏi giường một cái , cũng vừa vặn đúng lúc Chu Vân Long kia bỗng được ta lên , tránh ta bị va chạm xuống đất , là mộng nhỏ liền nở hoa a , ta ngây thơ nhìn hắn hỏi điều kiện của hắn .

” Nha , ân nhân , điều kiện của người có thể nói cho Tuyết Y biết , Tuyết Y có thể đáp ứng được người , nhưng người nhớ với Tuyết Y rằng , sau khi xong việc thì người phải thả Tuyết Y về nhà nha ”.

Hắn bỗng ta mà còn cười cười , hắn nói .

” Tiểu Đệ đệ , vậy ra người tên là Tuyết Y a , trí nhớ của ta chính là

không được tốt lắm

(lừa dối nha , không

nhớ tên mà chỉ nhớ

dáng vẻ xinh đẹp

của người ta thôi , ai

mà tin) , nhưng có điều đúng là người có thể đáp ứng bất kỳ truyện gì nha ”.

Ta ở trong vòng tay của hắn , lúc này có cảm giác cư nhiên có một bàn tay nào đó ở mộng của ta , không chịu an phận đang thì luôn dẫn vào bên trong quần tìm mò gì đó , ta lúc đó chỉ là không tin được hơi thở liền gấp gấp , có chút bị kinh động , nên nói không dứt hơi .

” Người , nói đi , là điều kiện gì đích ”.

Hắn nói .

” Chính là tiểu đệ ngươi dùng chính bản thân ngươi để báo đáp đi , ta là không muốn gì hết lúc này chỉ muốn ăn

ngươi mà thôi a ”.

Hi ! Chào nàng nha !

Ta nhảy vô đọc truyện của nàng thấy rất là hay nha !

Ta giang tay ủng hộ nàng cả hai tay luôn !

Mau ra chap mới nha nàng ...

” A ! Ân công , người làm gì vậy , buông Tuyết Y ra nha ”.

Tuyết Y bắt đầu hoảng thật sự cầu xin người đang nằm ở trên người , nhưng chu vân long ngay sau khi xé quần dài của Tuyết Y ra , để lộ ra làn da trắng mịn mà sờ vào là rất có cảm giác thích thú , hắn thấy Tuyết Y thân hình thì vận vẹo , mà lúc này càng nhìn vào chỗ cặp mông trắng trẻo kia , đôi mắt sắc lang bỗng phát hiện ra ở điểm giữa háng , đũng quần nơi riêng tư còn vương lại mảnh hạ khố , có một thứ gì đó đang muốn vùng thoát ra ...

Hắn mỉm cười nham hiểm đưa mắt nhìn vào chỗ đó , Tuyết Y hoảng loạn , càng vùng vẫy mạnh hơn , toan muốn bỏ trốn khỏi cái tên biến thái này nhưng Chu Vân Long kia sức mạnh hơn cậu rất nhiều , hắn cảm thấy để tiểu mỹ nam này vùng vẫy hoài như thế này , coi như là mình cũng hơi bị mệt mất chút ít , hắn hừ lạnh ...

” Hừ , xem ra đúng là Tuyết Y công tử vẫn còn đủ sức để kháng cự a , vậy thì nhẹ nhàng không muốn , thì đừng trách ta mạnh tay nha ”

Tuyết Y hoảng đến phát khóc , khi thấy tên kia mục tiêu chính là ở khố hạ của mình , toàn thân cậu run rẩy ra sức chống cự ...

Chu Vân Long , một tay thân thủ rất nhanh , hắn đem tháo ra cái đai lưng vẫn buộc ở áo phần eo của cậu ra , trói vô lấy hai tay của Tuyết Y vào hai đầu giường , sau đó hắn xé tiếp vải ở vạt áo dài dưới thân của Tuyết Y ra thành hai sợi dây , liền trói nốt hai chân của Tuyết Y đang thì giãy đạp kia lên hai thành của đôi giường ...

” Toạc ” một thứ âm thanh của vải quần khố hạ cũng bị xé ra , nó bị xé vụn nên phần còn lại của mảnh vải của khố hạ vô tình phật vào tiểu đệ đệ ở giữa hai cặp chân thon dài ...

Tuyết Y bị phật vào đau quá , đau đến mức tím tái mặt lại , mãi sau đó thì một tiếng la thất thanh , của Tuyết Y

vang lên .

” Á ! Á ! ”.

Cậu phần vừa bị đau ở nơi đó phần thì sợ đến mức kinh hoàng phần thì lại xấu hổ nữa , khi phần mà nơi riêng tư nhất , nơi mà bình thường ngay cả cha mẹ cũng còn khó có thể được nhìn , thế mà trong lúc này nó lại bị phơi bày ra trước mắt của một nam nhân lạ .

” Không ? Buông ta ra ”

Tuyết Y khóc nức nở ,

khóc đến mức không còn ra rõ được thanh âm gì nữa , giờ chỉ còn nghe lại tiếng nấc mắc lại nghẹn ngào ở trong cuống họng .

Chu Vân Long chính là ánh mắt đang thì nhìn vào nơi riêng tư kia ...

Vừa nãy cũng chỉ là do hắn không hoàn toàn cố ý làm bị đau đến Tuyết Y !

Hắn nhìn vào tiểu đệ đệ , và hai hòn noãn hành khi nãy vừa bị miếng vải ở phần khố hạ phật vào làm cho noãn hành hơi có điểm sưng sưng và đỏ ngoài lớp da bị sưng tấy lên , trông mà đau xót , nhưng bộ phận xinh đẹp lại là vẫn là rất quyến rũ ánh mắt người .

” Nga , Tuyết Y , cái đó của Tuyết Y thật là xinh đẹp nha , ta rất xin lỗi vừa nãy ta làm cho vật nhỏ xinh đẹp bị đau thì cơ này ta đền bù cho vật nhỏ a . ”.

Tuyết Y lúc này đau quá , vẫn còn hậm hực khóc nức nở , kia mắt khóc sưng cả lên , lúc này cũng không thể nhìn rõ được gì nữa , đã bị một bàn tay to mà mịn của tên biến thái kia dờ nhẹ vuốt ve vào tiểu đệ đệ .

Hắn nhẹ nhàng vuốt nhẹ , vuốt nhẹ , sau đó đưa tay mân mê nhẹ nhàng hai hòn noãn hành nhạy cảm ...

” A , ân ... Ân ... ” ...

Bàn tay kia chạm vào nơi đó vuốt ve nhẹ , khiến cho Huyền Tuyết Y thân hình vặn vẹo , càng run mạnh kịch liệt hơn , cảm giác khi mà lúc trượt lên lúc thì trượt xuống ở phần mẫn cảm dần dần trở nên khoái cảm

Chu Vân Long hấn tay không ngừng vuốt ve ở nơi đó , cơ này thấy tiểu mỹ nam đã dần dần thôi không rung nữa , đoán chắc là cậu đây đã dần thích ứng được với sự va chạm của chính mình ...

Hắn đình chỉ động tác ,

rồi đứng dậy tự thoát hết y phục còn lại của Tuyết Y , thân thể của Tuyết Y hoàn toàn lồ lộ ra cảnh xuân quang đẹp tuyệt vời ở trước mắt .

Dung mạo xinh đẹp của Tuyết Y , dáng người eo thon trắng nõn , thân hình xinh đẹp thật muốn người ta muốn ăn ngay mà .

Tuyết Y lúc này cả hai tay và hai chân đều bị trói chặt , kháng cự nhiều , thì những vết trói càng xiết chặt lại các cổ tay và chân hơn ,

đau buốt đến cực điểm và đồng thời cũng mệt nhọc nằm im bất động , hai hàng nước mắt lăn dài trên bờ mi dài cong xinh đẹp ...

Chu Vân Long , nhìn đóa hoa đang khép kín kia mà hắn không chịu nổi sự thèm muốn tiến vào thêm một bước nữa ...

Hắn nhanh chóng thoát hết y phục của chính mình , để lộ ra dương vật to và dài , trông giống như là một khẩu đại bác , hắn giờ mới bắt đầu dùng một ngón tay để thọc dần vào nơi hậu huyệt của Tuyết Y để thăm dò trước ...

Đang thì vừa sợ , lại vừa đau , vừa mệt mỏi , nên lúc này Tuyết Y đã nằm yên và ngủ thiếp đi tự khi nào không biết .

Bỗng nhiên giật mình tỉnh dậy , vì lúc này là đang có một vật gì đó vừa cứng lại vừa rắn đang thì tiến vào động huyệt của chính mình ...

Càng dần càng đau thêm , Tuyết Y không dám vặn vẹo người nữa vì càng vặn người thì vật cứng kia đâm vào lại còn ngoáy lun tung ở trong nơi đó càng đau kinh khủng hơn ...

” A ! A ! A ! Đau quá ! ”.

Nước mắt Tuyết Y lăn dài trên hai gò má , dung mạo xinh đẹp lúc này càng khó coi hơn vì cái vật kia cứ chọc vào

tiểu hoa huyệt làm cho Tuyết Y có cảm giác như toàn bộ ruột gan đều theo đó mà sắp tuôn cả ra ngoài , toàn thân người nóng rực ...

Sau khi một hồi hắn khai mở cửa huyệt thì thấy lúc này là đưa dương vật vào là tốt nhất , vì hoa huyệt đã bắt đầu giãn nhiệt ra thật là tốt , hắn rút tay ra , tiện thể đưa tay vào để kích thích vùng kín cho Tuyết Y , khiến cho tinh khí vọt ra ngoài tay hắn rất nhiều , hắn nhìn thấy liền thỏa mãn đưa bàn tay còn dính đầy tinh khí của Tuyết Y lại gần mặt của cậu .

Khẩn bất cậu đang thì mơ hồ thì cũng phải tỉnh lại bằng cách đưa tay nắm lấy noãn hành của Tuyết Y thật mạnh , Tuyết Y đau quá nên phải mở mắt ra nhìn hắn , hắn giờ bàn tay còn dính tinh khí của Tuyết Y lại gần mặt hơn cho cậu phải coi thứ sản phẩm tinh nguyên của chính mình .

Khi nhìn thấy bàn tay của Chu Vân Long dính đầy chất rắn đục màu trắng của mình , Tuyết Y càng thấy xấu hổ , lúc này nếu như có một kẻ hở ở dưới đất chắc Tuyết Y đã nhảy vào đó không dám ra ngoài nữa rồi .

Chu Vân Long đưa bàn tay dính đầy tinh khí của Tuyết Y lên và gật gù nói :

” Tuyết Y công tử , người xem đâm khí của người dính đầy ở tay của ta , xem ra lúc này tiểu hoa huyết của người cũng muốn ta tiến vào rồi a , đợi một lát , chỉ đau lúc mới bắt đầu mới vào một lát thôi , lát nữa là người sẽ thấy khoái cảm sung sướng liền ngay thôi mà , hãy chuẩn bị tinh táo để mà thưởng thức mùi vị nha ”.

Chu Vân Long lúc này một thân hình trần truồng , các cơ bắp và cơ ngực đều rung lên theo mỗi lần nhấp lên nhấp xuống của hắn ...

Tuyết Y bị đau quá , đau đến muốn xé rách toạc cả hậu đình ra !

Hai tay bị chân bị trời kháng cự cũng đã không còn sức lực nữa rồi .

Tuyết Y lúc này bị đau lại tủi nhục nên không còn đủ hơi để la hét nữa .

Tưởng chừng như đã muốn đủ rồi , nhưng vẫn chưa tên kia tự nhiên rút cái hung khí của hắn ra khỏi hậu đình , trong phút chốc khe hở của hậu huyệt chưa kịp thích ứng gió lửa vào có chút gây đau xót , khiến cho Tuyết Y theo bản năng liền rên rỉ tạo ra một thứ âm thanh gây mị hoặc lòng người .

” Ân , ân , a , a ”.

” Đau quá , rất , rất ”.

Tuyết Y trong phút chốc toàn thân run lên kịch liệt , Chu Vân Long nhìn thấy Tuyết Y như thế , hắn đã không thương tình gì hết , thấy hành hạ tiểu mỹ nhân này còn sướng hơn cả các phi tần trong hậu cung , nên từ giờ hằng đêm hắn luôn luôn đến để hoan ái cùng tiểu mỹ nhân này .

Khiến Tuyết Y dung mạo không còn chút huyết sắc , sợ Chu Vân Long đến mức cứ nhìn thấy y như là nhìn thấy quỷ sứ địa ngục .

TUỆT Y SỢ ĐẾN MỨC NẾU MÀ LẦN SAU CÓ GẶP ĐẾN CHU VÂN LONG THÌ LÀ ĐỀU trốn như là gặp phải quỷ .

Bị ngược đãi mãi , toàn thân nhỏ bé của cậu đều bị đau đến mức không thể ngượng dậy nổi ...

Bây giờ mặt trời lên cũng đã là trưa ngày .

Tuyết Y mệt quá nên từ lúc mà bị tên Chu Vân Long kia làm nhục , tựa hồ tâm hồn non nớt đã bị đả kích động ...

Tuyết Y tỉnh lại , khắp người đau nhức đến mức không thể tự đi xuống giường ...

Cậu cố gắng ngồi dậy , phát hiện toàn thân mình vẫn còn trần truồng , dấu vết đêm hôm qua còn sót lại bộ y phục của Tuyết Y bị xé rách cho tan tành .

” A ” . Thanh âm nhẹ phát , vì Tuyết Y cố di chuyển về chỗ đám y phục để lấy lại bộ y phục rách nát kia để thay đồ vào ...

” Quả nhiên , người thật là xinh đẹp a , nên mới có thể để hoàng thượng đến mức phải bắt người về a ” .

Thanh âm của một nữ nhân vang lên , Tuyết Y tay đang thì với lấy đám y phục nhưng nghe thấy có tiếng người , toàn thân thể nhỏ bé bèn ngồi xụp xuống vội che đi cái chỗ xuân quang nhạy cảm chết người kia .

” Người muốn lấy thứ gì rách này a ” .

Nữ tử đưa ánh mắt sắc sảo muốn trêu chọc thiếu niên tóc trắng trên người không lấy một mảnh vải che thân , toàn thân của Tuyết Y run lên bần bật , mái tóc trắng xóa bây giờ thì đã rối bời , đang hoảng loạn thì thanh âm của Chu Vân Long vang lên làm Tuyết Y giật mình kinh hách theo bản năng chỉ biết run rẩy kịch liệt .

” Hoàng thượng ” nô tì tham kiến hoàng thượng ” . Người nữ tử vừa thấy Chu Vân Long đến vội vàng quỳ xuống thi lễ ...

Tuyết Y nghe tiếng liền ngước lên ánh mắt đắm lệ nhìn Chu Vân Long đến mức nói không thành lời .

” Nhà ngươi , ngươi là tên cầu hoàng đế a ” .

Tuyết Y nhìn hần mà tâm hồn đầy thương tổn , ân công mà mình gặp trước đây hai hôm , giờ lại biến thành một hoàng đế biến thái a ..

Chu Vân Long đưa mắt nhìn vào tấm thân trắng trẻo không một mảnh vải che thân kia liền cảm thấy có chút hơi xót tâm , nhưng rồi trong nháy mắt liền khôi phục lại ánh mắt sắc bén , tâm lạnh như băng lạnh rồi quay lại chỗ cung nữ khi nãy nói .

” Lan Anh , ngươi từ giờ trông nom người này cho cẩn thận , nếu như mà trẫm biết ngươi dám khi dễ hần , thì sẽ biết tay của trẫm a ” . Hần nói tiếp .

” Vì từ giờ , hần đã là Tuyết Phi của trẫm , cho nên đối xử như thế nào chỉ trẫm mới được có quyền , còn từ nay nhà ngươi phải trông nom hần cho thật tốt , nếu như mà có điều gì sơ suất , đến lúc đó đừng trách trẫm trách phạt ngươi ” .

Chu Vân Long một mặt lạnh lùng như băng vừa nói cho Lan Anh và cả Tuyết Y cùng nghe , hần thấy Tuyết Y còn chưa có mặc y phục gì toàn thân còn lộ ra cảnh xuân quang , tuy rằng là cậu đã ngồi cong lại để che dấu đi , nhưng vẫn che không nổi những đường cong tuyệt mỹ kia , cứ nhiên cảnh quang tuyệt đẹp trước mắt này lại xuất hiện trước một nha đầu ...

” Lan Anh , ngươi còn đứng đó làm gì , còn không mau đi lấy một bộ y phục lành lặn tới ” .

Chu Vân Long nói .

” Ân , vâng , nhưng hoàng thượng , Tuyết phi là mặc phục nam trang hay nữ trang ạ ” .

Hoàng đế lại nổi cáu nói .

” Lan Anh , ngươi thật là Tuyết phi là nam nhân đương nhiên là phải mặc nam trang rồi , nhà ngươi còn không mau đi lấy , xong rồi để y phục đó rồi lui ra , cho Tuyết phi thay y phục ” .

Hần nói xong rồi chính mình cũng rời khỏi phòng , lan anh nghe hoàng thượng nói xong liền cũng đi ra ngoài lấy vào một bộ y phục mang vào phòng ..

Tuyết Y ngơ ngẩn vớ tay lấy bộ y phục mà nha hoàn vừa mới vắt vào mặc vào thân thể ..

8. Chương 8: Nha Hoàn ” Lan Anh ”

Khi nha hoàn đó vừa vắt y phục vào cạnh Tuyết Y , rồi sau đó xoay người quay ra ngoài , đóng cửa lại .

Tuyết Y lúc này ngơ ngẩn như là người không hồn , đưa tay một nhọc vô sức ra để lấy bộ y phục mặc vào thân thể ...

Sau đó thì lại ngơ ngác ngồi nhìn xung quanh ,

nha đầu khi nãy lại quay lại , nàng ta hai tay bê vào một khay đồ điểm tâm để xuống bàn và sau đó quay lại với Tuyết Y nói .

” Tuyết phi nương nương , người dùng một chút đồ điểm tâm đi a ” . Nàng đứng ở bên cạnh coi Tuyết Y , hình như từ lúc nãy cho đến giờ hần cứ như vậy mà ngồi ngơ ngác như vậy cho đến cơ này , nhìn dung mạo này của thiếu niên quả nhiên là dung mạo đẹp như tiên tử , hèn chi mà hoàng thượng lại thích hần tới như vậy , nhưng hần dù sao vẫn chỉ là một tiểu hài tử a .

Nàng nghĩ tới cảnh khi gặp thiếu niên lúc nãy ,

hắn toàn bộ xuân quang quả nhiên là đẹp đến mê mẩn , tuy rằng là nàng không nhìn được cái điểm yếu ở chỗ bị che , nhưng những đường cong và da thịt trắng nõn non mềm kia quả thật là khiến cho bao nhiêu kẻ khác phải thèm muốn , nhưng hắn cứ ngồi im như thế này lẽ nào lại nhìn đói không ăn hay sao , nàng thấy hắn tuổi còn nhỏ , mà đã phải chịu khổ ải , nhưng không hiểu sao càng nhìn vào sâu trong ánh mắt kia của hắn thì lại có một cảm giác rất là thân thiết , dường như là nàng đã quen từ bao giờ , cái ánh mắt quen thuộc kia làm cho nàng mỉm cười và nghĩ tới hoàng đế kia vốn là một kẻ tàn bạo dâm , nên nàng càng nghĩ lại , càng cảm thấy bóng dáng nhỏ bé kia chỉ đáng thương chứ không có gì để đáng hận ...

” Đây , Tuyết phi , người trở lại ghế ngồi để ăn một chút điểm tâm a ” . Lan Anh nhẹ nhàng nói .

Tuyết Y lúc này nghe thấy một giọng nói hiền từ , không giống như lúc này , bèn ngẩng đầu lên nhìn nàng , ánh mắt vẫn còn đắm lệ ướt , nhìn vào nàng rồi lại không nói gì , cũng chẳng màng tới ăn uống , vẫn chỉ im lặng ngồi ở dưới đất , Lan Anh thấy thế , không còn cách nào khác , có thể lấy cha mẹ ra để khuyên nhủ cậu đây a , nếu không cứ như vậy thì cậu ta sẽ lại chết đói mất ..

” Tuyết phi , người là vẫn nên ăn một chút gì đi a , đã từ ngày hôm qua tới giờ là quá trưa ngày rồi , nếu như cậu mà không ăn gì thì sẽ bị kiệt sức , mà cậu có cha mẹ , họ sẽ lo lắng cho cậu , cậu vì cha mẹ vì người thân , hãy ăn một chút gì đi a ” .

Lan Anh nói .

Tuyết Y nghe nói đến cha mẹ liền xúc động , không biết là giờ này bọn họ ra sao rồi , lần trước bị người của Thiên Ma giáo hội truy sát , liệu họ có thoát được không a ? ? ” .

TUÝẾT Y nghe nói đến cha mẹ liền xúc động !

Kể từ ngày hôm đó khi mà đến ở trong quán trọ kia gặp phải người của Thiên Ma Giáo Hội truy sát tới , phụ vương và mẫu phụ , không biết giờ bọn họ ra sao rồi a .

” Nhà người , nhà người biết về tin tức của mẫu phụ và phụ vương của ta a , bây giờ bọn họ như thế nào rồi a ? Nếu mà nàng biết làm ơn xin hãy nói a ” .

Tuyết Y nghe tới liền vội vàng hỏi , ngay cả việc giữ thân phận liền cũng đã quên , hai tay nhỏ xúc động nắm nhẹ lấy vạt váy của Lan Anh , điều này lại khiến cho nàng có chút bối rối .

” A , là nô tì chỉ là khuyên nhủ Tuyết phi , mong người ăn chút gì đó thôi a , còn việc kia , nô tì không biết , nhưng nếu như Tuyết Phi chịu ăn hết chỗ này thì nô tì sẽ giúp người tìm hiểu một chút tin tức , khi có tin gì thì nô tì sẽ nói ngay cho người biết a ” .

Thanh âm mềm mại của nô tì Lan Anh nói .

Tuyết Y vẫn chưa động đến đĩa , là vì nghĩ đến lúc này khi nàng ta trông thấy ta muốn nhặt bộ y phục rách nát kia mới đầu thì còn chần chọc ta , còn lúc này , khi không lúc này lại đối xử tốt với ta , không phải là nàng ta có âm mưu gì đó chứ ?

Tuyết Y trầm nghĩ , nhưng rốt cuộc phải liệu mình hỏi thẳng nàng ta .

” Nhà người , có gì lúc này lại đối xử tốt với ta vậy a , không phải là người sợ ta không ăn sẽ chết đói , lúc đó tên hoàng đế biến thái mà trước đây ta đã từng gặp ở bên ngoài , tưởng đâu là một người tốt quân tử , nhưng ngay sau đó hắn lại cho người tới bắt ta đi , vào giữa khi mà ta cùng người thân gặp họa , hắn ân nhân là người xấu , còn nhà người chắc cũng chẳng tốt đẹp gì hơn chủ nhân bỉ ổi của người mà lại đối xử tốt với ta , còn không thì hãy nói cho ta một lý do , vì sao ta có thể tin người được ” .

Tuyết Y giờ đã không khóc nữa , nhưng đôi mắt giờ đã sưng lên vì suốt đêm hôm qua bị hành hạ ...

” Ân , Tuyết phi , người hiểu nhầm nô tì rồi , từ năm nô tì lên 5 đã phải vào cung làm nha hoàn cho kẻ khác sai khiến , cũng hằng đêm , hằng ngày , nô tì bị kẻ khác khi dễ , nhưng cũng chính vì thế mà từ đó , nô tì trở nên cứng rắn hơn , và lạnh lùng hơn , không có cảm giác tốt gì với người khác , nhưng cũng từ khi mà gặp người , tới qua bị hoàng đế ngược đãi , lại còn bạo dâm tới mức kia , thân của người cũng là một nam tử còn chưa có trưởng thành , trông người rất giống với , với ... ” ..

Nói tới đây thì Lan Anh ấp úng ..

” Giống , giống như thế nào ? ” . Tuyết Y hỏi nàng .

” Giống với , tiểu đệ của ta , hắc cũng là một tiểu nam hài , nhưng khi đó hắc vẫn lớn hơn người một tuổi , cũng chỉ vì dung mạo hắc giống với nữ nhân , nên đã bị hoàng đế hiện nay để ý tới , hắc bị hành hạ , rồi dày vò cho tới chết , hắc lúc đó mới chỉ 15 tuổi , còn hoàng đế kia thì 18 tuổi a ” .

Nàng nói tới đâu thì ánh mắt rớm lệ tới đó ..

TUYẾT Y lắng nghe Lan Anh kể mà cũng có phần động tâm , nhìn những giọt lệ trong suốt kia của nàng chảy dài theo hàng gò má .

Nhìn nàng đấy , và đến câu truyện và tình cảnh của thiếu niên kia , rất là giống với mình , cũng như mình là bị hắc bắt về để dày vò tàn nhẫn , nên Tuyết Y nhìn nàng rồi hỏi .

” Là thật a ? ” . Tuyết Y hỏi nàng , ánh mắt của nàng vẫn còn rướm lệ , lại nghĩ tới tiểu đệ của mình khi đó , thân là tử tử nhưng lúc đó nàng cũng chỉ lớn hơn tiểu đệ có 3 tuổi , thân thể chỉ là một tiểu nha hoàn thấp bé , cho nên nàng không thể làm gì hơn , đành phải giương mắt nhìn tiểu đệ ruột thịt gặp nạn , tuy rằng lòng nàng đau như cắt thịt , cho nên chỉ có thể nhắm nhặn , chờ tới ngày để trả thù cho tiểu đệ của mình , nên dần dần nàng thân cận được với hoàng đế , chính là chờ cơ hội có ngày để giết tên cầu hoàng đế kia ..

Chưa kịp có cơ hội liền tên hoàng đế đó đã bắt về một thiếu niên , cũng ở độ tuổi như tiểu đệ và cũng xinh đẹp , cứ nhiên nàng thấy cảnh tàn bạo của ngày nào đã lại bắt đầu trở lại .

Nàng chính là không thấy thiếu niên xinh đẹp này lại bị chết , như thế sẽ rất là đáng tiếc , vậy cho nên , bằng mọi giá , nàng không thể để truyện cũ của ngày nào , tái lập lại được , nên nàng đáp lời .

” Là thật a , và người đó chính là tiểu đệ ruột thịt của ta ” . Lan Anh ngậm ngùi đáp .

Tuyết Y nhìn bộ dáng của nàng , lẽ nào , là thật , vậy có thể tin tưởng nàng ta được không a , tuy rằng là còn phân vân , nhưng nhìn vào dung mạo hiền lành , xinh đẹp của nàng hiện giờ , ta có thể tin tưởng ở nàng một lần .

” Được , ta tin người , ta ăn là được a ” .

Tuyết Y nói rồi đang định đứng dậy , thì chân lại bị khuỷu xuống ,

do vì bị tê chân , Lan Anh thấy thế , nàng liền nhanh nhẹn tiến lại gần ta , nâng ta dậy , từ từ ngồi xuống ghế .

Khi móng vừa chạm tới ghế thì một trận đau nhói từ bên trong hậu đình truyền đến khiến cho cậu nhăn lại .

” Tuyết phi , người bị đau a , cẩn thận một chút ” . Lan Anh nói .

” Không việc gì , ta vẫn chịu được ” . Tuyết Y cố chịu , tay vịn vào ghế rồi ngồi dần xuống ..

Tay cầm lấy đôi dưa từ từ ăn , ăn xong rồi , Lan Anh lại dìu cậu ngồi lên giường rồi quay ra dọn dẹp bát đĩa ở trên bàn , một lát sau thì quay trở lại .

” Tuyết phi , người nghỉ ngơi một lát đi a , nò tì ra ngoài a ” . Lan Anh định ra ngoài cho cậu đẩy nghỉ ngơi , nhưng lại bị Tuyết Y gọi lại .

” Lan Anh , từ giờ tử cứ gọi ta là Tuyết Y a , không cần cái gì mà Tuyết phi , ta đây không phải là Tuyết phi gì hết ” . Tuyết Y nói .

” Ân , nhưng mà kia , tên hoàng đế đã sắc phong , ta cũng không thể làm trái , nếu không , là sẽ lại bị hắc phạt a ” ... Lan Anh nói .

” Ủ , thế thì khi nào có hắc thì ta xưng chủ tử , nhưng ta thực sự không muốn hắc đến a , còn bình thường không có hắc , thì cũng chỉ có hai chúng ta , lúc đó ta sẽ xưng hô tử , đệ a ” .

Tuyết Y nói , dần dần , hai người càng nói truyện càng cảm thấy thân thiết hơn rất nhiều đã không còn gì trở ngại , nên Tuyết Y càng ngày càng coi trọng Lan Anh hơn ...

TUYẾT Y từ khi nghe Lan Anh tâm sự về tiểu đệ của tử đây , thì cũng đã hiểu vì sao mà tử đây tâm hồn lại lạnh như băng mà ham châm chọc người khác như thế , nói chuyện mãi giờ cũng đã lại đến khuya rồi nên Lan Anh cáo từ ra ngoài , nhưng trước khi đi nàng thấy mái tóc của Tuyết Y bị rối mù , liền quay sang bàn ở bên cạnh lấy ra một chiếc lược để tranh thủ buộc lại mái tóc cho Tuyết Y ..

Chỉ qua một hồi , tay xoa tay giặt là mái tóc trắng rối tung kia , chỉ qua vòng tay khéo léo của Lan Anh là nàng đã buộc được gọn gàng thành kiểu tóc của nam tử đơn giản .

” Xong rồi , bây giờ đệ trông tiểu đệ của tử có anh tuấn không đây nè ” . Lan Anh ba hoa khoe tay nghề của mình .

Tuyết Y lúc này nhìn thấy mình ở trong gương , quả nhiên là dung mạo có qua kiểu tóc phiêu tạt trong phim truyền hình cổ trang kia , cứ nhiên lại chính là Chu Vũ Linh mình , dung mạo đẹp như của Tuyết Y này cậu vốn là một tiên sứ trông không giống với vẻ đẹp của con người .

Hai người đang chải tóc trò chuyện với nhau rất chi là vui vẻ , bỗng nhiên hoàng đế Chu Vân Long tự dưng lại xuất hiện ..

” A , hoàng thượng , hoàng thượng thánh an a ” . Tuy rằng là vẻ trong ruột nàng hận tên hoàng đế trước mắt này đến tận thấu tim gan , nhưng hiện giờ , nàng lại phải thỉnh an tên hoàng đế kia ở trước lòng ” .

” A , hoàng thượng , hoàng thượng vạn tuế , vạn vạn tuế ” . Lan Anh quỳ xuống trước mặt Chu Vân Long .

Chu Vân Long , một thân hoàng bào màu vàng đứng trước mắt người khác vốn là một bậc đế vương tại một nước lớn uy trấn quyền thiên hạ ..

Hắn thấy Lan Anh còn ở trong phòng cùng Huyền Tuyết Y thì gương mặt thanh tú liền không vui vẻ tạo ra một cảnh vật càng im ắng thêm , hắn ngồi xuống ghế ở đó có bộ bàn ghế dùng để uống trà tiếp khách , xong liền nhìn qua Lan Anh rồi phất tay áo nói .

” Sao thế ? Trước lúc trẫm còn chưa bước vào thì các ngươi còn cười đùa vui vẻ , vì sao lúc này lại im lặng đến thế rồi sao ? ” . Rồi sao đó thì hắn nhìn qua Tuyết Y , thấy bóng dáng nhỏ bé kia , một thân dáng hình xinh đẹp đang thu người lại một góc đang thì có chút run rẩy , hắn thấy thế lại có hứng thú để hoan thú tiếp tục , vì tối qua , hưởng thụ hắn còn chưa muốn đủ , hắn quay sang Lan Anh phất ống tay áo rộng đuổi nàng đi nơi khác .

” Giờ không còn việc gì của nhà ngươi nữa , lui ra cho trẫm , giờ không có việc gì nữa rồi , đêm nay , trẫm ở lại Tuyết Nghi Cung ” .

Chu Vân Long nhìn thấy Lan Anh vẫn còn ở lại đây , hắn ngồi xuống ghế ngồi ở giữa phòng khách , xong rồi quay về chỗ nàng nói .

” Giờ đã không còn việc gì của nhà ngươi nữa , còn không mau lui ra , đêm nay trẫm sẽ lưu lại tẩm cung Tuyết Nghi Cung , để thị tẩm hân , mau ra ngoài ” . Tiếng của Chu Vân Long vang lên giữa Tuyết Nghi cung , chính vì hắn khi không lại ở lại đây a , từ tối hôm qua , hắn bạo lực với mình làm cho tới hôm nay vẫn còn đau buốt , vậy mà hắn vẫn không buông tha ỉnh a , toàn thân Tuyết Y nghĩ lại truyện tối qua bên run rẩy , nép người vào trong một góc nhỏ ..

” nô tì xin cáo lui a ” .

Lan Anh rút cuộc nghe xong thì vẫn phải lui ra ngoài , để lại Tuyết Y cho tên dã lang hổ báo .

Lúc này chỉ còn lại Tuyết Y cùng Chu Vân Long ở lại trong phòng , hắn đưa mắt nhìn vào bóng dáng nhỏ bé kia đang thì run như là một chú cừ non sắp chui bụng sói .

Hắn thấy thế trông tiểu mỹ nhân này thật là buồn cười , nhưng tối nay hắn sẽ hảo yêu thương cái thân thể yếu kiêu trước mắt kia gấp nhiều hơn tối qua .

” Quả nhiên , qua một đêm thôi mà tiểu mỹ nhân của trẫm càng ngày , đã càng thêm xinh đẹp hơn a , trẫm quả thực rất muốn cùng Tuyết phi lại ôn lại truyện tối qua mấy

phen a ” . Hắn nói mà dung mạo dâm mỹ của hắn lạnh lùng lướt vào tẩm thân nhỏ bé kia làm cho Tuyết Y sợ tới mức run lên từng chập .

” Sao thế , người sợ trẫm hay sao , trẫm thấy người xinh đẹp như thế này rồi , không mặc y phục gì thì sẽ càng đẹp hơn đó ” ..

Hắn nói xong , bèn đứng dậy đi gần tới Tuyết Y , áp toàn thân nóng bỏng mà rắn chắc lên người cậu .

Điều này đã làm cậu bị giật mình kinh hoàng , toàn thân thể nhỏ bé bị bộ gực rắn chắc , vạm vỡ của Chu Vân Long dồn vào chân tường , hai tay của hắn vòng qua hai bức tường , giữ Tuyết Y còn đang run rẩy ở trong bức tường , hắn nhìn lướt qua dung mạo xinh đẹp đầy mê lòng người của Tuyết Y , từ mái tóc trắng , cho đến hàng lông mày lá liễu ủ rũ , đôi lông mi dài cong vút , đôi mắt màu hổ phách trông tuyệt đẹp , và cái chóp mũi nhỏ , hắn đưa tay quệt nhẹ vào mũi của Tuyết Y để cảm nhận làn da trắng mịn màng như tuyết kia , và sau đó thì di chuyển đến đôi môi hồng mềm mại ...

Tuyết Y bị hắn nghi rất chặt , toàn thân của cậu qua phản xạ run lên mãnh liệt , càng thêm va chạm vào hắn , khiến cho hắn , thật là muốn trêu người con mồi ..

Hắn muốn chọc ghẹo trêu người con mồi nhỏ ở trước mắt hắn , tay hắn bắt đầu không an phận cử động dần vào trong lớp y phục của Tuyết Y , đang thì mơn trớn sờ vào những chỗ dục nhạy cảm còn đang bắt đầu mới phát triển .

Tuyết Y kinh hoàng tìm cách tránh né , nhưng vẫn không kịp vì sức lực của Chu Vân Long kia vẫn mạnh mẽ hơn cậu gấp nhiều lần , đôi bàn tay của hắn đang di chuyển vào hai tia nhũ hoa nho nhỏ ở trước ngực Tuyết Y đang thì nắn nắn , khiến cho cậu không kiềm nổi phát ra tiếng rên rỉ đầy dâm mị từ chính mình ...

” Ân , ân , ô , ô , đừng , đừng mà ” . Tuyết Y khó chịu toàn thân người vặn vẹo khó chịu , cố tránh khỏi đôi bàn tay khéo léo của tên dâm tặc .

Chu vân Long thấy vậy lại khiến hắn thêm phần kích thích , cả mình trên người vẫn đang mặc long bào , cũng chưa kịp cởi bỏ , hắn vẫn để Tuyết Y mặc nguyên y phục , để tay của hắn còn tham dò mọi thứ nhạy cảm ở trên mình cậu ...

Hắn cúi đầu xuống thấp một chút để ngắm nhìn dung mạo xinh đẹp đang thì bị chính mình kích thích kia đang khó chịu tới mức nhăn nhúm lại cả một bầu , cho đến khi môi của hắn vô tình chạm vào đôi môi nhỏ nhắn kia của Tuyết Y , thì hắn chạm luôn thật mạnh môi của hắn vào Tuyết Y tham luyến hôn liên tục .

Tuyết Y càng đẩy hắn ra , hắn càng ôm chặt cậu hơn dần dần tham nhập hắn vào sâu trong miệng , hắn hút chặt lấy đầu lưỡi nhỏ bé kia của Tuyết Y , hung hăng hôn tới .

Tuyết Y lúc này chỉ vừa bị sợ hãi , lại thêm miệng của mình bị dị vật xâm nhập , cảm giác vừa ghê tởm đã thế lại không thể hô hấp được không khí ...

” Ô .. Ô .. Ô ” . Tuyết Y rên ra những thanh âm đầy dâm dật , tuy rằng cảm thấy là rất xấu hổ , nhưng chính mình bị cưỡng ép , thân mình nhỏ nhoi của cậu sao có thể chống được tên dã lang đang hung hãn ở trên mình ...

Bỗng có tiếng đao kiếm va chạm cùng nội thị , thị vệ ở bên ngoài điên , thanh âm của tiếng binh khí va chạm vào nhau .

” Cheng . Cheng . Cheng ”

Hơn nữa lại có tiếng của một người hô lên .

” Có thích khách đột nhập vào cung , người đầu , mau hộ giá hoàng thượng ” . Đó là tiếng của đại đội trưởng cấm vệ binh ở trong cung , hắn thấy có một nhóm người đột nhập vào hoàng cung , và kẻ đột nhập kia chính là Đại Giáo Chủ đầu đà của Thiên Ma Giáo Hội tên Ứng Thiên Hồng xông vào .

Tiếng động của người kia cũng là vô tình tạm thời giải thoát cho Tuyết Y khỏi bàn tay của hoàng đế .

Chu vân Long tức giận quát .

” Là kẻ nào dám cả gan xông vào trong Tuyết Nghi Cung phá hư truyện tốt của trẫm , hừ , Trần Công công ” .

Có tiếng của tổng quản công công ở bên ngoài nói , một điệu nói hô to nghe thanh ẻo lả

vang lên ..

” Khởi bẩm thánh thượng , có một vị vốn là giang nam công tử

” Ứng Thiên Hồng ” muốn gặp thánh thượng có chuyện muốn gặp người a ”...

Ta nhìn theo ánh mắt kia của chu vân long , cảm thấy ở trong ánh mắt sắc bén kia có lóe lên một tia âm mưu

đầy nham hiểm ...

” Ứng Thiên Hồng , cái gì mà Giang nam công tử kia chứ , người tới Nam Hải Thần Triều này , chắc là cũng chẳng có điều gì tốt đẹp đây a ”.

Chu Vân Long buột miệng nói , cái đại nhân vật này thì hẳn biết rõ ,

vì tên này vốn là cũng là một đệ nhị mỹ nam có tiếng ở trong thiên hạ đang nổi danh ở vùng đất Giang Nam rộng lớn , mà cái nơi này , nghe nói đâu là nhân tài rất

nhiều ...

Đang thì quyết định có nên gặp người kia hay không ? Thì ở bên ngoài chợt nghe tiếng động khuyên náo cả Tuyết Nghi Cung lên , sau đó thì nghe thấy tiếng nói của vị công công kia .

” Ứng Thiên Hồng , người thật to gan , chưa được ý chỉ của hoàng thượng thì đã cả gan dám xông vào Tuyết Nghi Cung rồi a ”.

” Người , tên này , thật là muốn làm phản rồi a ”

Sau khi thanh của vị công công tổng quản kia vừa mới vang lên , tiếp theo đó thì là thanh giọng khác , nghe rất là trong trẻo và êm tai ...

” Ha , hử , tại hạ xin hỏi vị công công này , tại hạ có gì mà dám mạo phạm tới thánh thượng , chẳng qua có thì cũng chỉ là , tại hạ nghe nói đâu hoàng đế bề hạ trước đây một tháng , có mang về một vị nương xinh đẹp như hoa tiên tử ”.

Thanh giọng kia lấy giọng một lát rồi tiếp

tục nói .

” Mà cả thánh thượng và vị nương kia đều đang ở trong Tuyết Nghi Cung này , tại hạ không có ý gì khác , chỉ muốn vào để xin được kiến giá thánh thượng và coi một chút dung nhan của vị Tuyết phi nương nương thôi mà

, dù sao thì tại hạ vốn cũng là thân hoàng đệ nhưng cùng mẹ khác cha kia của hoàng đế ,

vốn là từ trước tới nay tại hạ vốn vẫn là tự ý được ra vào bất kì , miễn sao là ở hoàng cung Nam Hải Thần Triều này , vậy vị công công này , nếu như người muốn nói bốn công tử đây làm phản , thì phải có chứng cứ a .

Thanh giọng của vị Trần công công ẻo lả đó lúc này có phần vừa run , nhưng vẫn phải to giọng để quát thị vệ đại nội ở xung quanh .

” Người đâu ? Các người còn làm gì mà không mau hộ giá thánh thượng a ” . Trần công công tiếng nói ẻo lả của một thái giám nói tiếp .

” Người là Giang Nam công tử cái gì kia chứ , nhà người chả phải là Ứng Thiên Hùng vốn là đại ma đầu Thủ Lĩnh của Ma Giáo là Thiên Ma Giáo Hội a , đây chính là bằng chứng tốt nhất đối với các người a ” .

Trần công công đó nói .

Còn ở trong phòng , lúc này Chu Vân Long cũng đã ngưng lại cái việc ham muốn kia , đành phải sửa sang lại một chút long bào đang xộc xệch , mắt nhìn Tuyết Y nói .

” Hừ , mất cả hứng của trẫm , cái tên Ứng Thiên Hồng chết tiệt này , hắn không ở Thiên Ma Giáo hội làm Thủ lĩnh đả chủ của hắn , khi không lại chạy vào hoàng cung phá hư truyện tốt của trẫm ” ..

” Hừ ” . Hắn bắt mắt với cái tên Ứng Thiên Hồng vì không thể làm gì được cái tên này .

Bởi vì Ứng Thiên Hồng vốn thân phận không chỉ là đại Giáo Chủ của Thiên Ma Giáo Hội , không những thế , hắn còn có một thân phận thật đặc biệt khác với Hoàng đế Chu Vân Long của Nam Hải Thần Triều , đó là Ứng Thiên Hồng vốn là Thân đệ đệ cùng mẹ mà khác cha của Chu Vân Long hay khó nghe hơn , Ứng Thiên Hồng kia chính là Nhị Vương Gia của nam Hải Thần Triều , nhưng Ứng Thiên Hồng kia vương gia không làm lại đi làm Đại Giáo Chủ của Thiên Ma Giáo Hội , đó cũng là kế nghiệp tiếp phụ thân hắn , và Thiên Ma Giáo lại không chung một trí hướng với triều đình , nên hiện nay giữa hai phe vốn như là nước với lửa ...

Tuyết Y trong lúc đó tạm thời thoát được bàn tay của Chu Vân Long , nhưng hiện giờ lại nghe thấy chúng nó nói truyện , kẻ xông vào kia chính là Đại ma Đầu của Thiên Ma Giáo Hội tên Ứng Thiên Hồng , như thế truyện trước kia mà gia đình cậu gặp phải Quân Nhược Hồng kia , hắn là cầu hoàng đế và tên kia là có liên quan tới nhau .

Không biết lúc này mẫu phụ và phụ vương kể từ lần đó họ có xảy ra việc gì không a ...

” Trần công công , cho hắn vào ” . Chu Vân Long nói với Trần công công ...

Và đúng là chỉ ngay một lát sau thì một bóng dáng nhân cao ngất , thân mặc một bộ dạ y phục màu đen tuyền ,

mi thanh ngài tú , tóc đen như mực , chảy dài theo thác nước xuống vượt qua eo nhỏ , dung mạo như quan như gọc liền chỉ trong chốc lát là đã xuất hiện ở trước mắt Tuyết Y và Chu Vân Long .

Hắn đột ngột xuất hiện như là một bóng ma như thế khiến cho Tuyết Y trong giây lát bị sững sờ , và cư nhiên là bị tên nam nhân đó ,

hắn để ý nhìn mình từ đầu đến cuối chân ,

xong rồi hắn cười vang rồi nói .

” Ha .. Ha .. Hoàng huynh thì ra là huynh ở trong này cùng một vị ...

Quốc sắc thiên hương nha , nhưng hình như xinh đẹp như vậy lại là một tiểu nam hài nha ,

hoàng huynh , huynh xem ra long khí lại là thích dưỡng nam phi nha ..”...

Ta e dè nhìn hắn đánh giá hắn một chút , nhưng ai dè đâu lại bị cái ánh mắt sắc như dao của Ứng Thiên Hồng kia để ý tới , ta liền thu người lại , theo bản năng lui về chỗ của Chu Vân Long , (chắc là vì vẫn cảm thấy chu vân long là an toàn hơn)

Chu Vân Long thấy Ứng Thiên HỒNG dùng ánh mắt kia nhìn vào thê tử của mình như thế , hắn đưa Tuyết Y vào trong lòng rồi hung hăng đe dọa Ứng Thiên Hồng ...

” Này Ứng Thiên Hồng ,

ngươi nhìn gì người của phi tử của trẫm kia chứ , hắn tuy rằng là nam nhi nhưng dù gì thì cũng là hoàng tẩu của nhà

ngươi , nếu như ngươi có ý xấu gì thì cứ coi

chừng trẫm đó nha ”.

A , thì ra là chu vân long đang thì ghen , nhưng có lẽ là ta sẽ phải tìm cách rời xa cái tên đại sắc lang này , dù gì hắn soái thì cũng công nhận là có thật a , nhưng hằng đêm hắn thỉnh thoảng vẫn lôi ta ra để hoan ái , ta chính là không tự nguyện , bởi vì bị đè ở dưới thân ,

bị tên kia thượng vốn là rất đau a ...

Chính là dù thế nào ta cũng phải thoát khỏi cái hoàng cung này để về cùng với phụ vương và

mẫu phụ ...

” Hoàng huynh , huynh có mỹ nam đẹp như thế này , có phải chẳng là huynh nhường hẳn cho đệ một đêm a ”.

Ta há hốc mồm kinh sợ , khi nghe thấy cái tên Ứng Thiên Hồng này , hẳn vừa mới hỏi trực tiếp chu vân long như thế ? Thật không ngờ tên trông tướng mạo soái như thế kia mà hẳn cũng có cái sở thích này như ca của hẳn vậy .

Ta thật là có chút hoảng sợ , đưa ánh mắt ngây thơ nhìn về Chu Vân Long , cầu mong hẳn sẽ không đáp ứng cái yêu cầu bỉ ổi kia của thân hoàng đệ ,

nhưng thật là không ngờ , hẳn lại nhìn về phía của Ứng Thiên Hồng rồi nhìn ta và đồng ý , đầu gật gù , thanh âm của chu

vân long nói .

” Thì ra là đệ tới là cũng chỉ là yêu cầu như thế này thôi a , trầm đồng ý , nhưng phải là cả 3 người chúng ta ,

chứ không phải là 2 người , vị phi tử mỹ nam này cũng chỉ là một thứ đồ chơi tiêu

khuyến mỗi khi mà trầm buồn chán mà thôi ,

bất quá , mùi vị của tiểu mỹ nam này là không tệ , còn rất ngon a , chính là đêm nay đi ”.

Những điều mà tên Chu Vân Long kia hẳn vừa mới nói kia có nghĩa là gì a ?

” A , Chu Vân Long , người , nhà người vừa mới đồng ý gì , mà , người nói ta , ta , chỉ là

, người mang ta về chỉ để làm đồ chơi cho các người thôi a , thật đúng là đồ bỉ ổi , vô liêm sỉ ”.

Tuyết Y dung mạo xinh đẹp giờ đã rướm rướm những giọt nước mắt dài đang nhỏ giọt xuống khi mà trái tim nhỏ bị

làm cho thương tổn ...

” Ha , ha , ha , nhà người đúng thật là ngây thơ nha , chúng ta dù gì thì cũng vẫn là hai huynh đệ , đương nhiên là có phúc cùng hưởng , có họa thì cùng chịu và đương nhiên là có mỹ nhân là cùng nhau hưởng thụ rồi a ”.

Chu Vân Long , hẳn ta cười mà nụ cười kia nhìn mà thoát trông đầy lạnh lùng mà

nham hiểm , điều này tự nhiên làm cho Tuyết Y có cảm giác bất an đầy mãnh liệt , toàn thân thể nhỏ nhắn của Tuyết Y tự nhiên run rẩy lên , đang thì tìm cách để chạy trốn ...

Cả Chu Vân Long cùng Ứng Thiên Hồng , hai người đó không ai hện ai , mà tự nhiên đều đưa bốn ánh mắt tỏ ra đầy háo sắc nhìn vào thân thể nhỏ bé của Tuyết Y đang thì run rẩy tìm cách để trốn chạy kia ...

” A ” ... Thanh âm kinh hoảng từ Tuyết Y đầy kinh sợ vang lên , cậu cố tìm cách trốn chạy ra khỏi hai tên nam nhân kia , nhưng vô ích , cậu bị một bàn tay to lớn , mạnh mẽ mà đầy nam tính bế xốc lên , khiến cho cậu không kịp trở tay , cũng chỉ vì thân hình của cậu quá yếu , nên không đủ sức mạnh để kháng cự , nên chỉ cố dùng được một tí chút yếu ớt của sức mình để giãy giụa kịch liệt , chỉ mong sao có thể thoát .

Nhưng khi thoát được thì cũng chỉ là lúc mà Tuyết Y đã được Ứng Thiên Hồng bế mang vắt lên giường ...

Tên Chu Vân Long kia thì hẳn nhàn rồi ngồi ở ghế được đặt ở bên cạnh giường chuẩn bị xem kịch hay , khi nào hứng quá , thì hẳn cũng tham gia cùng cho vui .

Tuyết Y toàn thân mình bị đặt xuống giường liền theo bản năng liền run rẩy như là một chú thỏ con ..

” Ta xin các người , tha , tha , cho ta có được

không a ? ”.

Tuyết Y run rẩy cầu xin hai nam nhân ở trước mắt mình , nhưng tên chu vân long thì hần đang gồi ở ghế để xem diễn trò thì sao có thể để đệ đệ dừng lại được chứ ..

” Nga , hoàng huynh , chẳng phải huynh đã nói là thân hình của tiểu nam hài này rất là ngon nha , thế thì đệ phải kiểm tra một chút của tiểu đệ đệ xem cái đã a ”.

Ứng Thiên Hồng , từ trước tới giờ vốn là một tên nam tử vốn rất ham mê nam sắc , hần không từ mọi thủ đoạn nào để có thể hưởng thụ được sự hoan ái cực điểm kia ...

Hần nhin không được khi nhìn thấy Tuyết Y toàn thân xinh đẹp yêu kiều như là một tiên tử ...

Hần toan đưa tay động chạm tới lớp y phục mà Tuyết Y đang thì mặc ở trên người để sờ loạn ..

Tuyết Y vừa bị tên Ứng Thiên Hồng kia sờ loạn ,

toàn thân nhỏ liền run lên ...

Ứng Thiên Hồng hần đưa tay luồn vào trong lớp áo của Tuyết Y , hai tay nắm lấy hai tiểu cúc hoa nhỏ , tay hần luôn luôn môn trớn từng động tác vuốt ve , hần cảm giác động vào làn da kia của Tuyết Y rất là mịn màng , sau dần liền đưa tay luồn sâu vào trong y phục hơn hần kéo mạnh một phát .

Toàn bộ lớp y phục của Tuyết Y đều bị phanh ra bằng sạch , lộ ra một tấm thân nửa người trên thật là đẹp , đẹp đến mê hồn ...

Làn da trắng mịn giờ đã ửng đỏ khi mà tên Ứng Thiên Hồng kia hần liên tục hôn lên khắp ở trên người , không bỏ sót qua chỗ nào ...

Rốt cuộc rồi hần cũng nhìn đến xuống dưới vùng eo lướt xuống .

Hần đưa tay tháo tất cả những thứ mà y phục dài nhiều lớp che ở dưới thân kia , hần tháo bằng hết , ngay cả một cái mẩu tiết khổ cũng chẳng còn !

Hần ngắm nhìn Tuyết Y , quả nhiên là thân thể nhỏ bé của tiểu hài tử này rất là đẹp a , và hần nhin không được liền đưa đôi bàn tay mạnh mẽ của hần để hất đi hai bàn tay nhỏ nhắn kia , đang thì bắt chéo ngồi co ro ở trên giường che đi cái phần xuân quang nhạy cảm kia đi , lúc này mái tóc dài trắng xóa kia của Tuyết Y bị tóa xuống , ôm lấy toàn thân kiều diễm , khi Ứng Thiên Hùng cũng đang thì nhanh nhẹn thoát đi y phục của hần , xong xuôi hần tiến lại gần Tuyết Y hất đi đôi tay nhỏ bé đang thì che lấy điểm yếu kia .

Cậu dường như xấp hiểu hần lại tiếp tục làm gì mấy mình , nên liền run rẩy liều chết kháng cự , ánh mắt ướt đầm nước mắt lần cuối nhìn vào Chu Vân Long để cầu cứu , thanh âm mềm mại của tiểu nam hài 14 tuổi nghe bình thường rất là hay , thế nhưng lúc này là đang sợ hãi nói không ra nổi câu , vừa nói vừa nghẹn ngào lại ..

” Chu Vân Long , người dám để tên biến thái này động đến ta , ta , ta , liền nhảy lầu cho nhà người xem ..”.

Tuyết Y nước nử cầu xin hần .

” Ha , ha .. Ấy đừng , tiểu nam hài , Giang Nam Công Tử ta còn chưa chơi người xong ,

người cũng đừng hồng mà nghĩ tới cái chết

là được nha ”. Ứng Thiên Hồng hần mỉa mai nói .

Và sau đó thì hần liền hung hãn đè Tuyết Y nằm xuống giường , hai tay của hần đã gạt được đôi tay đang thì che dấu đi điểm yếu kia , khi gạt ra được , hần liền ngạc nhiên trong chốc lát khi nhìn vào điểm ở giữa chân kia ..

Hai hòn noãn hành , và tiểu đệ đệ của tiểu nam hài là rất xinh đẹp ...

Sau đó động tác tiếp theo hần liền nắm lấy đầu dương vật nhạy cảm kia môn trớn nhẹ nhàng

TUÝẾT Y khi nghe Lan Anh nói về vị Tô Quý Phi kia sẽ giúp mình , nhưng giữa mình và nàng ta vốn dĩ là không biết nhau , cho nên vì cơ gì mà Tô Quý Phi kia khi không lại đi giúp đỡ mình , cậu tuy không nói thẳng nhưm ánh mắt khó hiểu và ngây thơ kia của mình làm cho Lan Anh đoán được ra trước , nàng nói .

” Tuyết Y , đệ có phải là đang thắc mắc về nàng Tô Quý Phi kia a , thế thì để cho tỉ nói chút ít về nàng ta a ” .

Lan Anh nói tiếp .

Tuyết Y lặng im nghe .

” Tô Quý Phi kia vốn là cháu gái của Hoàng Thái Hậu và cũng là con gái của Tả Thừa tướng đương triều Họ Tô kia , năm nay nàng 22 tuổi , xinh đẹp , thông minh , có chút sắc sảo , mọi thứ tài sắc của nàng ta đều tốt .

Nhưng cái tính hay ghen của nàng là không chừa được , nếu như mà vị phi tần nào mà có ý tranh giành tước vị với nàng ta , thì sẽ bị nàng ta trị , đặc biệt là các nam sủng của hoàng đế , bọn họ vào cung phạm chưa được bao lâu thì nhẹ sẽ bị nàng làm cho phải bị đuổi khỏi hoàng cung ” . Lan Anh nói tiếp .

” Hai là Tô Quý Phi sẽ hủy đi dung mạo của họ khiến họ thành mặt

quỷ , ba là giết người rồi phi tang , bốn là ” ..

Lan Anh kể tất tạt những tội ác mà Tô Quý Phi đã gây ra cho những quý nhân , quý phi , và những kẻ như nam sủng , nam phi ra cho Tuyết Y nghe , cậu nghe mà dung mạo thanh tú bây giờ đã biến sắc , trầm nghĩ , không phải là Tô Quý Phi kia là có ác tâm đưa mình ra khỏi cung và sau đó thì sẽ giết người để phi tang đó chứ , nét mặt nhỏ xinh xắn giờ đã trắng bệch khi nghe Lan Anh tỉ kể .

Lan Anh cứ mãi kể mà quên đi nét mặt của Tuyết Y bây giờ đã xanh lét vì sợ , nàng thấy cậu ta không nói gì cả , nên lúc này mới để ý tới cậu đấy .

Cậu đấy , một dung mạo xinh đẹp giờ đã không còn chút huyết sắc nào , lẽ nào là ta đã kể về Tô Quý Phi có phần thoái quá , nên đã vô tình dọa tới cậu ta , lan anh thấy cậu ta không động tĩnh liền lay lay .

” Tuyết Y , đệ làm sao thế , sao dung mạo lại trắng mét như thế

này ? ” . Lan Anh nói .

Tuyết Y , lúc này nghe tiếng của Lan Anh bừng tỉnh giờ mới lắp bắp nói .

” Tỉ nói sao ? Tô Quý Phi lại dữ dần đến thế hay sao , không phải là nàng ta cứu ta ra ngoài cung sau đó thì lại sẽ giết ta để phi tang đó chứ ? ” . Tuyết Y nói , mà làm cho Lan Anh phải phì cười , lúc này nàng mới nhớ ra là mình chỉ mới ba loa một chút cho vui , ai ngờ đầu tiểu tử này đã sợ tới mức kia rồi , nàng thấy hần vậy bây giờ đã nghiêm túc gương mặt không còn cười nữa giải thích .

” Gì chứ , giết người phi tang a , mà với đệ a , với kẻ khác thì Tô Quý Phi có thể , nhưng với đệ , nàng ta cũng đã biết là đệ không có như những tên kia , cứ quần lầy hoàng đế để tranh sủng với nàng ta , mà còn là muốn trốn đi nữa , cho nên nàng ta thấy cũng có lợi cho nàng ta nên mới đơn giản để giúp đệ thôi ” .

Nàng nói tiếp .

” Đến lúc đã ra được ngoài cung rồi đệ chỉ cần trốn đi cho thật xa , đừng để Hoàng đế bắt lại là được rồi , nếu như mà để hoàng đế bắt được thì lúc đó đệ sẽ còn thảm hại hơn bây giờ đã nghe chưa ? ” .

Lan Anh hỏi tuyết Y .

TUÝẾT Y gật đầu .

” Được đệ đồng ý , đến lúc đó đệ sẽ trốn đi thật xa , để quay trở về Nam Tìng Tuyết Quốc , đến lúc đó cầu hoàng đế có biết đi chăng nữa , hần cũng sẽ không làm được gì đệ a ” ...

Đau quá , cái cảm giác mà những lần trước mà Chu vân long ban cho Tuyết Y khiến cho cậu không thể nào phai mờ đi , vì nó vốn là nỗi sợ hãi mà trong suốt cuộc đời này khiến cho từ khi Chu vũ linh đến thân thể này là không thể quên được ...

(Tuy rằng cô ở hiện đại đã từng đọc rất nhiều truyện tiểu thuyết đam mê về tình yêu đồng tính nam , nhưng chưa lần cô lại phải trải nghiệm qua cái lần biến thái như thế này , hai nam nhân cùng chung một thân thể của tiểu nam hài ” hix , đúng là đại biến thái đi mà) ...

Phần thì tâm hồn trong trắng của Tuyết Y bị tổn thương nghiêm trọng , phần thì bị sốc nên Tuyết Y càng trở nên cứng rắn quật cường hơn , cậu không hề khóc , mà cũng chẳng van xin bọn chúng làm chi ệt ...

Ứng Thiên Hồng liên suốt đêm phải đến 3 : 4 lần , ép Tuyết Y hoan ái cùng , một khung cảnh đầy dâm mĩ đang hiện lên ở trong Tuyết Nghi Cung

Tuyết Y giờ đã thấm mệt mỗi nên ngủ luôn , đương nhiên là Ứng Thiên Hồng kia vẫn còn tiếp tục làm việc ...

Mãi tới 2 ngày hôm sau Tuyết Y mới tỉnh lại , cậu phần thì thân thể vừa mới bị sốt rét mê man xong , nên sức khỏe giờ vẫn yếu ...

Lần tỉnh dậy lần này khiến cho Tuyết Y càng có một quyết tâm đầy mãnh liệt hơn , đó chính là bỏ trốn khỏi cái nơi này thật là xa , xa , ...

" Nương nương , người là đã tỉnh lại ".

Gương mặt của Lan Anh đang lo lắng nhìn .

" Lan Anh tỉ , tỉ nói xem , tỉ có phải là tỉ tỉ là người thân của ta được không ? ". Ánh mắt đắm lệ của Tuyết Y đang nhìn về Lan Anh .

" A , đương nhiên , tuy rằng người mới vào Tuyết Nghi Cung này cũng chỉ mới hai tháng 20 ngày , nhưng không hiểu sao từ khi mới bắt đầu gặp công tử Tuyết Y thì ta đã có một thứ tình cảm rất là thân thiết , cứ như là hai tỉ đệ ruột thịt rồi a , nhưng sao tự dưng Nương nương , a , công tử Tuyết Y lại hỏi nô tì như vậy a ". Lan Anh nàng cảm thấy tiểu hài tử này rất là thân thiết , nên nàng vẫn là rất coi trọng hắn , coi hắn như là tỉ đệ (chị , em) vậy , mà nàng trước đây hai ngày vốn là hoàng thượng và Ứng Thiên Hồng gì kia tới ...

Mà chắc cũng chẳng có điều gì tốt đẹp với Tuyết Y nên bây giờ , thân hình xinh đẹp này giờ mới trông tiều tụy , thậm hại tới mức như thế này ...

" A , thật thế sao ? Lan Anh tỉ không gạt ta đó chứ ? ". Ánh mắt tròn xoe của Tuyết Y nhìn Lan Anh ..

" Là ta nói thật ở trong lòng , không hề có chút dối trá nào a ! ".

Lan Anh gật gật cái đầu .

" Nha , là tỷ nói đó , vậy tỉ có thể giúp đệ đệ của mình một lần có được không a ".

Lan Anh mím lại đôi môi đỏ nàng gật đầu tiếp nói .

" Là việc gì a , đệ cứ nói , tỉ sẽ cố gắng hết mình để giúp ".

Khi nghe được câu trả lời này của Lan Anh tỉ , Tuyết Y cảm thấy rất là vui , vì khi có được một vị tỉ tỉ vừa xinh đẹp lại vừa rất tốt bụng ở cùng cậu ...

" Đệ , đệ chính là muốn trốn khỏi cái hoàng cung tại Nam Hải Thần Triều này để về nhà a , nếu như mà đệ còn ở lại nơi này , chắc chắn là sẽ bị chết mất a ".

" Đệ , cầu xin tỉ , tỉ hãy giúp đệ có được không a ! ".

9. Chương 9

Tuyết Y ngược nhìn Lan Anh , hỏi nàng cầu xin một điều kiện cuối cùng .

" Lan Anh tỉ , tỉ có thể giúp ta bỏ trốn có được không a ? " .

Tuyết Y ngược mắt lên , đôi mắt vẫn còn long lanh đầm lệ , bây giờ Tuyết Y mới thỏn thức khóc nức nở , Lan Anh thấy hấn như vậy , trong lòng nàng tự dưng đau quặn thắt lại , vì nàng thấy tiểu nam hài này vào một cái hoàn cảnh còn tai ngược oái oăm hơn cả tiểu đệ của mình .

Dung mạo xinh đẹp của nàng bỗng nhiên nhỏ lệ , nàng theo bản năng của một người tử , ôm đệ đệ vào trong lòng gật đầu nói .

” Được rồi , đệ đừng khóc nữa , tử thật là không muốn đệ lại còn bi thảm hơn tiểu đệ của tử ” . Nàng vỗ về đứa nhỏ trong vòng tay nói .

” Nín đi , đệ không được khóc , là một nam nhân thì phải cứng rắn hơn , chịu khó nghe lời tử , dưỡng thương cho thật tốt , cho thân thể khỏe mạnh lên , đến lúc đó tử sẽ giúp đệ trốn khỏi cái nơi địa ngục này , bằng bất cứ mọi giá ” .

Lan Anh nói .

Tuyết Y nghe nàng nói xong , giờ cũng đã thôi khóc , nhìn Lan Anh tử nói .

” Thật a , là tử sẽ giúp đệ , được , từ giờ đệ sẽ nghe lời của tử , cứng rắn , và không nhụt chí , chờ tới ngày được thoát khỏi hoàng cung địa ngục này để về cùng phụ vương và mẫu phụ , đệ giờ đã nhớ họ lắm rồi a ” . Tuyết Y trong phút chốc lại nghĩ đến những người thân , từ lần trước ở trong quán trọ bị người ám sát , mà mình lại bị biệt tích , giờ không biết tình hình của họ ra sao rồi a ? ..

Lan Anh thấy Tuyết Y mỗi lần bị đả kích đều có nhắc tới phụ vương và mẫu phụ , nàng chỉ biết sơ qua về chút xưng hô kiểu này vốn là ở trong hoàng tộc tinh linh tiên giới .

Đất nước Nam Tình Tuyết quốc , nơi đó hình như là không có nữ nhân , mà chỉ có nam nhân thôi , mà toàn bộ nam nhân ở đó đều là bộ dáng xinh đẹp mê đảo lòng người .

Nàng tò mò ngược nhìn Tuyết Y thấy bộ dáng của hấn đẹp như là một tiểu thiên tiên , và mái tóc trắng của hấn có phải là thuộc hoàng tộc ở Nam Tình Tuyết Quốc nên nàng hỏi .

” Đệ cho tử biết , thực ra đệ có liên quan gì tới thế giới tinh linh nước Nam Tình Tuyết Quốc và hoàng tộc ở đó không a ? ” .

Lan Anh hỏi .

Tuyết Y giờ không còn gì để che dấu Lan Anh nữa vì cậu bây giờ đã coi nàng như là một người tử tử nên gật đầu nói .

” Ân , đúng a , đệ vốn là tam tiểu vương tử của Tam Vương gia Huyền Vân Y ở nam tình tuyết quốc , xin lỗi , vì đệ đã không nói cho tử biết a ” . Tuyết Y nói thân phận của mình cho Lan Anh .

” Thì ra là vậy a , không sao đâu a ? Mà đệ lo lắng cho phụ vương và mẫu phụ của đệ , thực ra là trước kia đã có chuyện gì ? ” . Lan Anh hỏi .

” Là , là trước kia đệ và mẫu phụ của đệ vốn là không ở trong hoàng cung , mà là ở ẩn tại một sơn cốc hoang vắng tên là BIỆT UYỂN SƠN TRÌ , do phụ vương ta tới đón mẫu phụ và ta về kinh thành để đoàn tụ , nhưng trong lúc đang đi ở trên đường liền gặp sự cố , cha mẹ và đoàn người hộ tống đều bị người của Thiên Ma Giáo Hội ám sát , trong lúc hỗn loạn ta lại bị kẻ lạ mặt bắt đi , hiện tại ta hiện giờ thất lạc với họ , nên không biết họ sống chết ra sao a ? ” . Tuyết Y kể hết mọi chuyện , Lan Anh biết , tiểu tử này là đang lo lắng cho gia quyến , mà nàng cũng biết về chuyện này nên nói .

” Thì ra là thế , đệ cứ an tâm đi a ? Bởi vì tử biết , những đó họ đều đã thoát được , bởi vì lần cuồng sát đó đều là người của Thiên Ma Giáo làm , tử chỉ biết là lúc gay cấp nhất , tự nhiên có một nam nhân tóc đỏ và một trắng , họ đều biến thành những đóa tuyết tinh linh thần ánh sáng trắng và đỏ sau đó liền biến mất giữa không trung , nên lúc đó , người của Thiên Ma Giáo không làm được

gì họ a ” . Lan Anh nói hết những điều mà nàng nghe được giữa lúc hoàng đế và Ứng Thiên Hồng nói chuyện , nàng lên nghe thấy ..

Tuyết Y nghe thế liền vui mừng hỏi .

” Là thật a , thế thì hay quá , đệ cảm ơn tử a , nghĩa là họ vẫn sống ” .

Tuyết Y vui mừng , xong không hiểu như thế nào mà Lan Anh lại có thể cứu mình ra ngoài được nên hỏi .

” Ân , Lan Anh tử , nhưng tử sẽ làm cách nào để đưa được đệ ra an toàn mà không làm tử bị liên lụy thì ta mới đi a ” . Tuyết Y nói .

” Lúc đó ta đã có cách , đó chính là Tô Quý phi nương nương , nàng ta vốn là cháu gái của Hoàng Thái hậu được sủng ái , lúc đó cho dù hoàng đế có biết mà đệ cũng đã trốn được xa , thì hoàng đế cũng không thể làm gì Tô Quý phi nương nương được a ” . Lan Anh nói .

TUYẾT Y khi nghe Lan Anh nói về vị Tô Quý Phi kia sẽ giúp mình , nhưng giữa mình và nàng ta vốn dĩ là không biết nhau , cho nên vì cớ gì mà Tô Quý Phi kia khi không lại đi giúp đỡ mình , cậu tuy không nói thẳng nhưm ánh mắt khó hiểu và ngây thơ kia của mình làm cho Lan Anh đoán được ra trước , nàng nói .

” Tuyết Y , đệ có phải là đang thắc mắc về nàng Tô Quý Phi kia a , thế thì để cho tử nói chút ít về nàng ta a ” .

Lan Anh nói tiếp .

Tuyết Y lặng im nghe .

” Tô Quý Phi kia vốn là cháu gái của Hoàng Thái Hậu và cũng là con gái của Tả Thừa tướng đương triều Họ Tô kia , năm nay nàng 22 tuổi , xinh đẹp , thông minh , có chút sắc sảo , mọi thứ tài sắc của nàng ta đều tốt .

Nhưng cái tính hay ghen của nàng là không chừa được , nếu như mà vị phi tần nào mà có ý tranh giành tước vị với nàng ta , thì sẽ bị nàng ta trị , đặc biệt là các nam sủng của hoàng đế , bọn họ vào cung phạm chưa được bao lâu thì nhẹ sẽ bị nàng làm cho phải bị đuổi khỏi hoàng cung ” . Lan Anh nói tiếp .

” Hai là Tô Quý Phi sẽ hủy đi dung mạo của họ khiến họ thành mặt

quỷ , ba là giết người rồi phi tang , bốn là ” ..

Lan Anh kể tất tậ những tội ác mà Tô Quý Phi đã gây ra cho những quý nhân , quý phi , và những kẻ như nam sủng , nam phi ra cho Tuyết Y nghe , cậu nghe mà dung mạo thanh tú bấy giờ đã biến sắc , trầm nghĩ , không phải là Tô Quý Phi kia là có ác tâm đưa mình ra khỏi cung và sau đó thì sẽ giết người để phi tang đó chứ , nét mặt nhỏ xinh xắn giờ đã trắng bệch khi nghe Lan Anh tỉ kể .

Lan Anh cứ mãi kể mà quên đi nét mặt của Tuyết Y bây giờ đã xanh lét vì sợ , nàng thấy cậu ta không nói gì cả , nên lúc này mới để ý tới cậu đấy .

Cậu đấy , một dung mạo xinh đẹp giờ đã không còn chút huyết sắc nào , lẽ nào là ta đã kể về Tô Quý Phi có phần thoái quá , nên đã vô tình dọa tới cậu ta , lan anh thấy cậu ta không động tĩnh liền lay lay .

” Tuyết Y , đệ làm sao thế , sao dung mạo lại trắng mét như thế

này ? ” . Lan Anh nói .

Tuyết Y , lúc này nghe tiếng của Lan Anh bừng tỉnh giờ mới lắp bắp nói .

” Tử nói sao ? Tô Quý Phi lại dữ dần đến thế hay sao , không phải là nàng ta cứu ta ra ngoài cung sau đó thì lại sẽ giết ta để phi tang đó chứ ? ” . Tuyết Y nói , mà làm cho Lan Anh phải phì cười , lúc này nàng mới nhớ ra là mình chỉ mới ba loa một chút cho vui , ai ngờ đầu tiểu tử này đã sợ tới mức kia rồi , nàng thấy hần vậy bây giờ đã nghiêm túc gương mặt không còn cười nữa giải thích .

” Gì chứ , giết người phi tang a , mà với đệ a , với kẻ khác thì Tô Quý Phi có thể , nhưng với đệ , nàng ta cũng đã biết là đệ không có như những tên kia , cứ quần lầy hoàng đế để tranh sủng với nàng ta , mà còn là muốn trốn đi nữa , cho nên nàng ta thấy cũng có lợi cho nàng ta nên mới đơn giản để giúp đệ thôi ” .

Nàng nói tiếp .

” Đến lúc đã ra được ngoài cung rồi đệ chỉ cần trốn đi cho thật xa , đừng để Hoàng đế bắt lại là được rồi , nếu như mà để hoàng đế bắt được thì lúc đó đệ sẽ còn thảm hại hơn bây giờ đã nghe chưa ? ” .

Lan Anh hỏi tuyết Y .

TUYẾT Y gật đầu .

” Được đệ đồng ý , đến lúc đó đệ sẽ trốn đi thật xa , để quay trở về Nam Tình Tuyết Quốc , đến lúc đó cầu hoàng đế có biết đi chăng nữa , hắn cũng sẽ không làm được gì đệ a ” ...

[TÔ QUÝ PHI

” TÔ MỊ CƠ ”]

Tô Mị Cơ vốn là cháu gái của Hoàng Thái hậu ở Nam Hải Thần Triều .

Nàng năm nay 22 tuổi , vốn là một mỹ nhân là tứ tiểu thư của Tô Nhất Hạo Tả Thừa tướng của Nam Hải Thần Triều , xuất thân phú quý , nàng vốn là một thiên chi ngọc diệp trong các tiểu thư quý tộc ..

Từ năm 15 tuổi nàng đã được vào cung tuyển làm Quý nhân , sau dần được Hoàng Thái Hậu (mẹ của Hoàng đế) nâng đỡ , và dựa một phần vào dung mạo xinh đẹp và tài sắc vẹn toàn , dựa vào cha làm Tả Thừa Tướng đương triều , hơn nữa nàng vốn mưu mô xảo quyệt nên đã đánh bại được tất cả các phi tần khác , nên tới tận bây giờ nàng vốn dĩ đã là một Tô Quý Phi nương nường quyền cao chức trọng ...

Địa vị của nàng là muốn tiến thêm ngai vị của Hoàng Hậu nương nường , mẫu nghi của thiên hạ , nàng đã cố lấy lòng hoàng đế Chu Văn Long rất nhiều , nhưng thật tiếc hoàng đế kia lại không thích nữ nhân , mà chỉ là háo nam sắc mà thôi ...

Tuy rằng bao nhiêu lần , hoàng đế có mang về vô số những tên nam nhân có sắc đẹp về làm nam sủng , nàng đều tìm cách để cho những kẻ kia biến mất trước mắt tên hoàng đế , không để cho bất kỳ tên nam nhân nào có sắc đẹp dám đến gần hoàng thượng , mọi truyện đã muốn im ắng , nhưng khi không hiện nay hoàng đế lại còn đem về một tên bạch kiếm còn là một tiểu hài tử nữa kia chứ .

Nàng đã nghĩ muốn diên lên muốn tìm cách để trừ mầm họa , nhưng khi nàng gặp Lan Anh nha hoàn , tra hỏi rõ mọi truyện ở nàng ta , mới biết cái đứa nhỏ kia cũng chỉ là do hoàng đế bắt về , nên nàng tạm thời sẽ không làm gì cái tên Tuyết Y kia mà chỉ tìm cách đưa hắn thoát ra khỏi hoàng cung , không ở gần Hoàng Thượng nữa là được , coi như là Tô Quý Phi nàng tích tí chút đức một lần , nên quyết định sẽ gặp tiểu tử kia xem ý hắn thực là có muốn rời đi an ổn hay không ? .

Tại Tuyết Nghi Cung , Tuyết Y hiện giờ đang ngồi ủ rột ở trong phòng chính của mình , thì Lan Anh chạy vào trong phòng nói .

” Tuyết Y , có Tô Quý Phi tới , nàng hiện tại đang ở tại Thính Tân Phòng (phòng khách) đang chờ đệ , tỉ đoán chắc là truyện đó a , đệ mau đi đến đi a ” ..

Tuyết Y ” vâng ” một tiếng đáp lời đang định rời đi , nhưng Lan Anh kiểm tra lại mái tóc của Tuyết Y và Y phục của cậu thấy hơi xộc xệch nên nói .

” Tuyết Y đệ , đệ dừng lại để tỉ chỉnh trang lại y phục và đầu tóc cho đệ chứ , trông bộ dạng này của đệ này , nếu để Tô Quý Phi nhìn thấy thì nàng ta sẽ khinh thường đệ , coi đệ là không gọn gàng a ” .

Lan Anh nói .

” Ừm , vậy tỉ giúp đệ

a ” . Tuyết Y trả lời , vì từ trước tới giờ Lan Anh là một nha đầu chu đáo trong mọi việc .

Lan Anh gọi Tuyết Y lại và sau đó kéo cậu vào một cái bàn có kê một bộ bàn ghế có đựng một ít đồ như gương lược , hoặc những sợi dây lụa đủ màu sắc dùng để buộc tóc của nam nhi ..

Lan Anh kiểm tra lại y phục cho Tuyết Y gọn gàng lại xong rồi nói .

” Tuyết Y , đệ để tỉ chải lại mái tóc a , sau đó thì hãy đi gặp TÔ QUÝ PHI sau a ” . Lan Anh nói .

” Ừm ” . Tuyết Y trả lời qua loa rồi ngồi vào ghế để Lan Anh tùy ý chải .

Lan Anh nhanh nhẹn tháo ra mái tóc trắng của Tuyết Y ra .

Tức thì những sợi tóc mềm như tơ trắng xóa được rũ ra , tùy ý chảy loạn xuống tới eo .

Lan Anh dùng lược chải nhẹ nhàng từ trên xuống dưới , cho đến khi những sợi tóc bông mềm được chải xuôi hết .

Nàng sau đó tách ra một lúm tóc dày vừa ở giữa đỉnh đầu và buộc lỏng lại đơn giản bằng một sợi dây dùng để giữ tóc cho đỡ trơn , và sau đó là nàng lấy ở bên cạnh trong ngăn kéo lấy ra một sợi dây lụa trắng ở giữa có một mảnh gạc bích trang trí , đặt mảnh gạc ở giữa tóc rồi buộc thắt sợi dây lại , trong vòng 5 phút kiểu tóc nam trang tượng trưng cho nam nhân đã được kết hợp rất là gọn gàng .

Sau đó , nàng vỗ vai Tuyết Y rồi nói .

” Xong rồi , giờ đệ có thể đi gặp Tô Quý Phi được rồi a ” .

Lan Anh nói .

” Ân , đệ đi , nhưng tỉ tỉ , tỉ nói là Tô Quý Phi nàng ta hiện giờ ở đâu a ? Đệ đã lại quên mất rồi ! ” . Đang định đi nhưng mà trong thoáng chốc Tuyết Y lo lắng lung tung ở trong đầu nên cũng có quên mất tỉ Lan Anh vừa mới nói là Tô Quý Phi ở chỗ nào , nên liền hỏi lại .

” Tô Quý Phi , nàng đấy ở trong Tịnh Thính Phòng , đang thì chờ đệ đến a ” . Lan Anh nhắc lại .

” Ân , đệ đi ngay ” .

Tuyết Y đáp lời , rồi xoay người rời xang Tịnh Thính Phòng (phòng khách) ...

Đi mãi , một lát sau mới tới được Tịnh Thính Phòng , vì đây là ở trong hoàng cung , thiết kế các lối đi và hoa viên ngoằn ngoề , nên Tuyết Y đi mãi , phần vì lo lắng , không biết Tô Quý Phi kia là người như thế nào , nhưng vì truyện của mình đành phải đi gặp mặt nàng ta một lần !!!...

TRONG đại điện rộng lớn của tấm cung của Hoàng đế ở là CẦN THANH CUNG .

Chu Vân Long đang ngồi ở giữa đại điện , và Ứng Thiên Hồng cũng có mặt ở đó .

” Hoàng huynh , đã lâu rồi chúng ta không còn gặp mặt riêng nhau nữa , quả nhiên lần gặp mặt lần trước cùng tư vị của tiểu mĩ nam kia quả thật là không tệ chút nào a ” . Ứng Thiên Hồng dung mạo cười cười , nhưng trong tâm thì một bề dao găm , hắn nói với Chu Vân Long .

” Hừ , không phải là nhà ngươi đang an ổn ở trong Thiên Ma Giáo Hội của nhà ngươi , mà cứ nhiên lại chạy vào hoàng cung này ” . Chu Vân Long trong lòng thầm đánh giá Ứng Thiên Hồng , qua tầm mắt đang cười gian xảo bỉ ổi kia của hắn , nên hắn cũng đoán được là Ứng Thiên Hồng kia đang thì có mưu mô gì , nên Chu Vân Long chỉ đáp lại hắn bằng một nụ cười gian ngược lại nói .

” Hoàng đệ , đã lâu không gặp , lần này vào cung cùng hưởng mĩ nhân à mĩ nam thì cũng đã hưởng cùng rồi , giờ thì có việc gì thì nói ra đi ” . Chu Vân Long nói .

” Quả nhiên là hoàng ca ca vẫn có thể đoán được ra trước là đệ có việc muốn tìm ca a , được đệ nói vào chủ đề chính thôi , không vòng vo nữa mà làm chi a ” .

Chu Vân Long nói .

” Mau nói , trẫm không có thời gian để rảnh tiếp truyện của Giáo

Chủ ” .

” Hừ , hoàng huynh vẫn lạnh lùng như xưa , được , đệ đến hoàng cung đúng là vì tiểu mĩ nam của huynh , Tuyết phi ” . Ứng Thiên Hồng nói .

” Đó là Tuyết phi kia chính là tiểu tinh linh quý hiếm ở thiên giới , lúc mà ta cho người tới điều tra , liền biết được , nếu như dùng linh khí của hắn để tăng thêm nguyên khí lực của võ công , hơn nữa tinh linh này vốn rất là trong sáng , nên dùng hắn để hoan ái hằng đêm cũng còn khỏe hơn là dùng những món đồ chơi bình thường kia , cách đây một thời gian , đệ phát hiện thấy có một luồng sáng lạ ở trong kinh thành Nam Hải Thần Triều này , cho người đi theo hướng ánh sáng đó liền phát hiện ra tiểu tinh linh trong truyền thuyết đang ở trong một quán trọ cùng những người thân của hắn , đệ là muốn cho Quân Nhược Hồng đem

người tới là để bắt tiểu tinh linh , nhưng không ngờ người thân của tiểu tinh linh kia lại ngăn cản , lúc có cơ hội thì đã bị người của huynh cướp không hấn mất rồi ” .

Ứng thiên Hồng nói tiếp .

” Hoàng huynh quả nhiên là vẫn nhanh chân hơn đệ a , nhưng đệ có chút tiếc nuối ” ... Ứng Thiên Hồng cười lạnh nói .

” Nếu huynh đem tiểu mỹ nhân kia giao lại cho đệ , thì từ nay người của Thiên Ma Giáo sẽ không làm phiền tới nước Nam Hải Thần Triều nữa , nếu như sau này huynh cần đệ giúp đỡ việc gì , thì đệ sẽ luôn giúp đỡ ” .

Hắn nói tiếp .

” Sao ? Huynh nghĩ như thế nào ? ” .

Chu Vân Long một vẻ mặt thâm trầm như còn suy nghĩ nói .

” Người muốn ra điều kiện đổi mỹ nhân với trẫm , thật là to gan , nhưng điều kiện kia của nhà ngươi cứ để trẫm từ suy nghĩ lại , lúc khác nói sau , giờ trẫm cũng đã thấy mệt rồi không tiếp ngươi nữa , ngươi đi đi ” . Chu Vân Long đuổi , thấy hắn còn chần chừ bèn gọi Trần Công công tới .

” Trần công công , tiếp khách rồi đi ” ..

Ứng Thiên Hồng ngay lúc đó không cần Trần công công vào , liền tự mình quay ra , quay trở lại Thiên Ma Giáo Hội .

LÚC NÀY , LẠI NÓI VỀ TUYẾT Y ĐANG THÌ CHUẨN BỊ ĐI GẶP TÔ QUÝ PHI .

TUYẾT Y đi mãi , rốt cuộc cũng đã tới một căn nhà lớn , trước cửa lớn của căn nhà có treo một cái biển lớn đề chữ rõ to dùng ba chữ TỊNH THÍNH PHÒNG (chắc là phòng khách)..

Tuyết Y ngược lên nhìn tấm biển rồi bước vào bên trong .

Trong Tịnh thư phòng một nữ tử mặc một bộ váy y sam phục màu đỏ thắm ! Dáng dấp cao , eo thon thả đáng điệu , dung mạo vốn xinh đẹp nghiêng nước nghiêng thành , mi cong , mắt đen láy mở ra tròn to Tuyết Y nhìn sâu vào trong đôi mắt của nàng thì cảm thấy ánh mắt có chút sắc bén , như dao , cái mũi sọc dừa nho nhỏ , đôi môi anh đào được tô thêm màu son đỏ thắm , hai má đồng tiền có chút điểm phấn hồng nhẹ lên , làn da trắng mịn , đầu được trang trí cầu kỳ giống như là kiểu tóc của các phi tần trong bộ phim Dương quý phi ...

Một thân váy đỏ thắm dài chấm đất , trên vai hơi để lộ ra làn da trắng mịn màng , TUYẾT Y đang thầm đánh giá nữ tử này cảm y nhưng lạ , đáng người khí chất có toát lên vẻ cao quý Tuyết Y thấy nàng ta chính là Tô Quý Phi cao quý mà Lan Anh tỉ đã nhắc đến , Tuyết Y thấy nữ nhân trước mắt này hơi e sợ một chút , đành miễn cưỡng thanh âm trẻ con nhưng lại hay như ngọc chào .

” Vị nương nương đây chính là Tô Quý Phi a ” .

Tuyết Y nói .

Tô Quý Phi vừa nhìn thấy trước mắt mình là một tiểu nam hài còn chưa trưởng thành , nhưng để ý tới dung mạo của hắn quả nhiên là một vẻ đẹp tinh khiết không một chút vẩn đục nào , nàng nghĩ nam hài này chắc không phải là con người bình thường mà vốn là một tiểu tiên tử , hắn đẹp tới mức ngay cả đến nàng vừa trông thấy hắn , vẫn còn ngẩn ngơ đứng như trời trồng nhìn ., vậy cho nên Thánh thượng lại mê đắm nhan sắc kia đến vậy , cũng may cho nàng là hắn không muốn ở lại trong cung này , mà chỉ một mực muốn rời đi cho nên nàng sẽ giúp hắn một lần , mà cũng coi như là mình đỡ phải có thêm một đối thủ tranh giành hoàng đế và ngai vị với nàng , nên nàng thanh âm trong trẻo nói .

” Phải , ta là Tô Mị Cơ Tô Quý Phi , ta tới đây là để nói chuyện mà nhà ngươi muốn trốn ra khỏi cung kia ” .

Tô Quý Phi nói .

[Kế Hoạch Bỏ Trốn

” Chu Đáo ”]

Tô Quý Phi , ánh mắt thâm trầm sau đó nói .

” Bản Cung có một kế hoạch để cho Tuyết phi có thể bỏ trốn được vẹn toàn , mà lại không bị luận tội tới bất kỳ ai nha ”.

” A , thật sao ? Thế thì Tô quý phi nói thử xem , là cách nào mà có thể chu toàn thì thật là tốt nha , ta sẽ mang ơn Tô Quý phi ân tình này suốt cả đời ”. Tuyết Y lắng nghe lời nói của Tô Quý phi xong , tâm trạng thấy có điểm phần chấn , lắng nghe Tô Quý phi nói ..

” À , lần này chúng ta sẽ làm như thế này ? ”.

Tô quý phi ghé sát vào tai của Tuyết Y để nói kế hoạch tiếp theo .

Nàng ghé sát vào người của Tuyết Y , thì cảm nhận được trên người của tiểu hài tử này vốn là có một mùi thơm rất là dễ chịu xông vào mũi .

” Đó là vào ngày lễ vu quy sắp tới , vốn là hoàng cung được tổ chức những lễ hội để góp vui cho hoàng thất , chúng ta có thể lợi dụng giữa lúc mà các sứ thần ở các xứ khác tới để chúc tụng , bàn việc ”

” Nên lúc đó hoàng thượng đương nhiên là rất bận rộn tiếp đón sứ thần , lúc đó người sẽ lơ là người , và người sẽ được thả lỏng , và đương nhiên là giữa lúc đó nhà người sẽ phải hoá trang theo đoàn người của gánh xiếc biểu diễn , và tiếp theo đó chính là người sẽ theo đoàn người của gánh xiếc rời khỏi hoàng cung ”.

Ta thấy kế hoạch này của nàng cảm thấy như thế nào đó .

” Tô quý phi , nhưng mà , như thế nào lúc đó liền sẽ không xảy ra vấn đề gì a , nếu như mà ta quả thật là có thể theo gánh xiếc ra được ngoài thật , thì hoàng đế kia phát hiện được ra ta bỏ trốn , hậu quả này ta lo là ”. Tuyết Y nói tiếp .

” Ta lo là hoàng đế kia không phải là một kẻ ngu ngốc , hẳn sẽ điều tra được ra là Lan Anh tử và Tô quý phi người làm thì sẽ là gặp phải kết quả bị tên đầu cầu hoàng đế kia xử a ”.

Tuyết Y lo lắng lắc đầu chưa đồng ý .

” À , là Tuyết phi vẫn còn lo về

” A , là Tuyết phi lo lắng về truyện này a , bất quá là bản cung đã có sắp xếp trước khi mà Tuyết phi sẽ theo đoàn gánh xiếc rời đi

rồi , lúc đó Tuyết phi người cứ việc an tâm mà đi , còn nữa , bản cung vốn là cháu gái ruột của hoàng thái hậu , mà hoàng thái hậu thì lại rất yêu thương bản cung , mà chỉ cần bản cung không bị làm sao , thì cả nhà hoàn Lan Anh nàng ta cũng không có vấn đề gì cả ”.

Tô quý phi giảng giải một chút vấn đề chính cho Tuyết Y đỡ lo .

” A ” Thật sao ? Quả thật là hoàng đế Chu Vân Long kia sẽ vì Tô Quý tử mà buông tha cho Lan Anh thật a , nếu mà thế thì quả thật thì ta sẽ làm theo kế hoạch của tử , mong rằng ta có thể ra được , lúc nào đó nếu ta có thể về được nhà của ta , thì ta xin được cảm tạ lòng tốt của Tô quý phi tử tử a ”.

Tô quý phi nhìn Tuyết Y rồi mỉm cười nói .

” Thật a , nhưng bản cung ta không cần a , lúc đó chỉ cần tiểu mi nhân nhà người rời thật xa khỏi hoàng đế Chu Vân Long của Nam Hải Thần Triều là tốt rồi ”.

” Bản cung , chỉ yêu cầu Tuyết phi có mỗi thế , chứ bản cung không cần nhà người báo đáp hay là báo ân gì đâu a ! ”.

Nàng nói hết liền nhìn Tuyết Y hồi đáp , trong ánh mắt nàng nhìn thật sâu thăm thẳm vào ánh mắt kia .

Tuyết Y lúc này hơi đứng sững trong giây lát , lúc này chính là muốn rời xa khỏi nơi này còn chẳng kịp , lẽ nào lại là muốn ở lại cái

nơi chốn ngục tù này a , chính là vì muốn được thoát ra sớm , mong được về cùng với gia đình còn chẳng kịp , vì sao ta lại phải quay lại cái chỗ đầy ác mộng này nha , chỉ là đáp ứng điều kiện đơn giản này của nàng thôi , nên ta có thể làm được , nên đồng ý gật đầu đáp ứng liền . (hi , bé nghĩ có thể thoát khỏi ảnh ư , ảnh tuy rằng hung hăng như thế , nhưng sau này vẫn là chồng của bé nha) ..

” A , ta đồng ý còn không kịp , ta hảo hảo chấp nhận điều kiện của Tô quý phi tử tử ”.

Tô quý phi nàng nghe xong liền mỉm cười nói .

” Tuyệt phi , ngươi đồng ý thì tốt rồi , thế thì bắt đầu từ hôm nay , ngươi phải bồi dưỡng thân thể cho thật tốt , ngày lễ vu quy cũng đã sắp tới rồi , chỉ còn là hai : ba ngày tới nữa là đến , phải có sức khỏe thật tốt thì nhà ngươi mới mong là trốn thoát được , nếu như sức khỏe mà không được hảo , không chừng là nhà ngươi vào lúc đó nếu yếu mà phải chạy , thì sẽ không đủ sức a ”.

[Ngày Lễ Vu Quy]

Rốt cuộc là sau ba ngày nữa cũng đã tới , mọi thứ vẫn trôi chảy xuôi xẻ không hề gặp qua trở ngại gì ...

Đó là vào buổi sáng sớm , lúc mặt trời chưa ló rạng , trong hoàng cung từ cách đây 3 ngày , người người đã tấp nập lo kể hoa , giảng đèn , trang trí cho hoàng cung thêm trang hoàng để đón lễ vu quy sắp tới . (lễ vu quy , mình đoán không biết có phải tựa như ngày tết hay gì đó ở việt nam , hay là khác mình cũng không biết rõ , nếu như mà bạn nào biết chính xác được ngày đó là ngày gì ở trung quốc thì làm ơn báo cho tớ biết nha ... Cám ơn ..)...

Vào buổi sáng sớm của ngày lễ vu quy , Tuyệt Y đã thức từ lúc nào ...

Phần thì trần trọc suy nghĩ tới , cái kế hoạch bỏ trốn khỏi nơi này liệu có thành công hay không ? ...

Tuyệt Y đang ngồi ở trước gương đồng , tự mình đang thì chải lại mái tóc , tâm tư lúc này là lằng lằng lo lắng và bất an ...

Cậu bỗng giật thót mình khi trông thấy bóng của một người là đang ở trong chiếc gương đồng , kẻ đó không phải là ai khác mà chính là tên Chu Vân long , kể từ lần mà hắn ta cho Ứng Thiên Hồng làm bầy cùng với cậu trước đó sau 3 ngày liền chưa có tới , giờ hắn lại đột nhiên tới mà lúc này mới là sáng sớm , hắn tới đây mà làm chi , không phải là hắn ghi ngờ gì đó chứ ..

Hắn tiến lại gần , Tuyệt Y theo phản xạ tự nhiên đứng lên lùi cách xa hắn khoảng 10 bước chân ..

Mái tóc dài trắng muốt để xõa còn chưa kịp chải , ánh mắt lằng lằng lo lắng nhìn hắn lo sợ .

” Chu Vân Long , ngươi tới , ngươi tới đây làm gì từ sáng sớm vậy a ”.

Tuyệt Y lo lắng nên hỏi Chu Vân Long nghĩ rằng hắn tới vào lúc này là lại có chuyện sắp xảy ra ..

” Sao thế , trẫm tới là để thăm phi tử của mình , còn không được nữa sao ? ”. Chu vân long tự do lấy tay phát vạt áo dài ở đằng sau ra , và ngồi xuống ghế nói .

” Phi tử , nhà ngươi còn dám gọi như thế với ta được a ” . Tuyệt Y nói tiếp .

” Nhà ngươi cư nhiên còn không bằng một loài cầm thú , chính ngươi đã bắt cóc ta , mang ta về cái nơi đầy ác mộng này để cưỡng bức ta , lại còn coi ta như là một món đồ chơi , đem ta giao cho tên Ứng gì gì đó làm bầy với ta , tất thấy ta phải chịu đựng ”..

” Cũng còn nhà ngươi nữa , ai đời người chồng nào lại đem vợ của mình giao cho kẻ khác không ”.

Tuyệt Y vẻ mặt lúc này là đang bốc hỏa , hai má thoáng lên ửng hồng .

” Nhưng ta thân là nam nhi , chính là bị các ngươi làm nhục , ta ,

hận các ngươi ”.

Tuyệt Y cuối cùng cũng nói ra nỗi sợ hãi của mình , càng nói , nước mắt không hiểu vì sao càng rơi lã chã xuống rất là nhiều ...

Chu Vân Long ngồi ở ghế tay hắt chống cằm nhìn bộ dáng khóc nức nở kia của Tuyết Y , tuy rằng là trong tâm hắt không phải là một kẻ sắt đá máu lạnh , nhưng ngoài miệng đành phải tuôn ra những câu nói đầy vô tình .

” Nha , trẫm chỉ nói với ái phi của trẫm có một câu mà nhà ngươi tuôn ra một tràng những lời trách móc , đúng , đúng là như lời nhà ngươi đã nói , trẫm chỉ coi như nhà ngươi là một thứ công cụ để vui chơi , hoàn toàn không có ý nghĩa gì khác , không hơn mà cũng không kém đâu a ”.

Chu Vân Long lạnh lùng nói tiếp .

” Mà trẫm tới để báo cho nhà ngươi biết , trong vòng 3 ngày lễ vu quy này , trẫm không có thời gian để đến Tuyết Nghi Cung , nên , nhà ngươi hãy chịu khó mà ngoan ngoãn ở lại trong Tuyết Nghi Cung , đừng có mà đi lung tung , trẫm đã cử Lan Anh nha hoàn trông nom nhà ngươi , lỡ để nhà ngươi chuồn mất , hay là xảy ra như thế nào thì khi đó đừng trách trẫm vô tình ”.

Chu vân long càng nói càng lạnh băng .

” Chu Vân Long , cầu hoàng đế kia , nhà ngươi chính là tới để giám sát ta sao a !!”.

Tuyết Y dung mạo lúc này trở lên xám xịt , méo mó , đành phải chịu ủy khuất dấm bụng nhịn yên .

Dù sao lúc này là Tuyết Y cũng đang thì nghỉ , chỉ cần nín nhịn hắt trong lúc này nữa thôi , vì sao bất cứ lúc nào người ở trong gánh xiếc tới để biểu diễn là ta có thể theo kế hoạch như trước của Tô quý phi để trà trộn vào và sau đó thì sẽ rời khỏi cái nơi đầy thị phi này .

” Tuyết phi , người nhớ cho trẫm , trong suốt thời gian trẫm không có mặt ở bên nhà ngươi , người hãy ngoan ngoãn ở trong này cho trẫm ”.

Chu vân long cảnh cáo ,

Tuyết Y chính là lúc này tức giận , đứng yên như trời trồng , còn Chu Vân Long sau đó thì đứng dậy rồi quay gót rời đi .

Tuyết Y thở phào , dù gì thì hắt cũng đi , cũng vừa lúc đó Lan Anh nha hoàn tiến vào .

” Chủ nhân , người chuẩn bị sắp xong chưa , Tô Quý phi gửi lời tới chủ nhân , là đoàn gánh xiếc ở thành Tây Kỳ đã tới , người mau chuẩn bị để theo nô tì rời đi ”.

” A , Lan Anh tì là phải đi ngay lúc này a ” .

Tuyết Y tuy rằng là đã muốn nhanh chóng rời khỏi cái nơi địa ngục này rồi , nhưng suốt thời gian ở trong cung điện lạ lẫm này , đã được tì ấy chăm sóc như là một đệ đệ thực sự của chính mình nên tâm tình có chút quyến luyến với tì tì , thanh âm buồn bã nói .

” Đệ đã đến lúc phải đi rồi a , liệu có ngày có thể gặp lại tì được không a , đệ thực sự là vẫn rất lo cho tì ” .

” Tuyết Y , đệ cứ an tâm rời đi , chỉ cần đệ nhớ tới ở nơi này có một tì tì đối tốt với đệ là được a , còn về chuyện an toàn của ta thì đã có Tô Quý phi bảo lãnh , nàng ta đã nói nàng ta không sao thì tì cũng không có vấn đề gì a ” . Lan Anh nói .

” Tì , đệ nhớ tì mà , đương nhiên là sẽ không bao giờ quên ” .

Tuyết Y gần khóc , Lan Anh thấy cậu cứ bịn rịn chưa chịu đi mang vào một cái bọc trong đựng quần áo hóa trang rồi nói .

” Tuyết Y đệ nên để tì hóa trang lại dung mạo cho đệ , kéo sẽ bị phát hiện a ” .

Tuyết Y lúc này sưng người , cậu chính là rất muốn rời đi khỏi nơi này , nhưng không thể nào lại nhanh như vậy chứ ...

Tuyết Y hỏi Lan Anh .

” Là đoàn gánh xiếc ở Tây Kỳ đã tới a , nhưng sao có thể lại nhanh như vậy a ”.

” À , là do đoàn gánh xiếc đã tới tẩm cung của Hoàng thái hậu , hiện giờ đang thì biểu diễn ở đó cũng xấp xỉ xong rồi a , những người ở gánh xiếc họ đã hoàn thành và đang thì nhận thưởng của Hoàng Thái hậu , và chuẩn bị ra khỏi cung rồi a , chủ nhân , mà lúc này người không nên ăn mặc như thế này , nô tì đã đem tới một bộ y phục của người ở trong đoàn xiếc đó rồi , người mau thay vào a ”.

Lan Anh nói xong , nàng lấy ra ở trong tay nải ra một bộ y phục rườm rà theo kiểu của người ở trong đoàn xiếc , nhưng ta với tay lấy bỏ đồ ra để coi là nên mặc như thế nào liền phát hiện ra đây là y phục của nữ tử .

” A , Lan Anh , ta sẽ phải mặc bộ y phục này a , nhưng bộ y phục này là của nữ nhân a ”.

Tuyết Y cầm y phục lên xuống , rồi nói .

” Vâng , chủ tử , người cứ vào trong mà thay đồ đi , người không nên mặc y phục nam trang của người mà ra ngoài , thì với dung mạo tuấn mỹ như của người thì người khác sẽ dễ dàng nhận ra a , vẫn là người nên hóa trang cho xấu đi thì không ai nhận ra người , người mới có thể bình an ra khỏi cửa cấm thành a ”.

Lan Anh giải thích .

” Nha , nhưng mà ta lại không biết cách hoá trang a , vậy thì phải làm sao đây ? ”.

Tuyết Y nói .

” Chủ nhân , người cứ đi thay đồ trước đi , lúc đó nô tì sẽ giúp người hóa trang , hóa trang vốn là sở trường của nô tì a ”. Lan Anh nói .

” Vậy a , hảo , ta sẽ vào trong thay đồ ”.

Nói xong Tuyết Y liền đi vào trong phòng kín để thay đồ , loay hoay mãi một lát rồi cuộc thì cũng đã mặc xong , ta thấy mặc thì đã hoàn hảo rồi , nhưng mà chính là hiện giờ ta chính là nam tử nên không có ngực giờ phải làm như thế nào ?

Ta bước ra ngoài , bất quá Lan Anh đã nói là nàng biết hóa trang nên là ra nhờ nàng làm tiếp vậy .

” Lan Anh , ta đã xong phần mặc y phục , nhưng có lẽ là vẫn còn một chút vấn đề a ”.

Lan Anh thấy Tuyết Y đã bước ra ngoài , khiến cho Lan Anh phải ngẩng ngấn cả người , nàng xoay Tuyết Y thành một vòng tròn rồi nhoén miệng cười duyên nói .

” Nga , nô tì thật là không ngờ tới a , tiểu chủ nhân của nô tì cho dù là nam nhân tuấn mỹ mà mặc đồ của nữ nhân thì lại càng hảo xinh đẹp a ”.

Nàng nhìn chăm chăm vào bộ ngực phẳng lì kia rồi sau đó thì chạy ra cạnh bàn trang điểm , lấy ra hai nắm bông vừa khéo bằng hai nắm tay nhỏ , nàng đem hai nắm bông kia buộc chặt vào hai nắm vải , và sau đó thì Lan Anh cầm lấy một mảnh vải bố y màu trắng co giãn ra rồi nói .

” Chủ nhân , chủ nhân hơi kéo một lớp y phục xuống cho nô tì a ”.

Tuyết Y kinh ngạc , vì cái gì nàng phải yêu cầu ta bỏ ra một lớp y phục ở trên nửa người a ,

mắt ta đang tròn xoe nhìn nàng thì nàng nói .

” A , là như thế này , chủ nhân vốn là nam nhân nên không có ngực , nên nô tì sẽ phải làm ngực giả cho người a , bất quá , nô tì thấy ở bên kia có hai nắm bông mềm vừa bằng nắm tay , và mảnh vải bố y co giãn này , nô tì sẽ giúp chủ nhân làm ngực giả a ”. Lan Anh cười hơi ngượng ngạo nói .

” Ân , được , để

ta tự kéo xuống đi !!”.

Tuyết Y dần dần kéo xuống một lớp y phục trên nửa người xuống , nhưng vẫn còn những hai lớp y phục ở trong nữa nên Lan Anh đặt thử hai nắm bông ở trước ngực định vị ngực giả cho Tuyết Y , nàng cảm thấy đã ổn rồi , liền đặt lấy miếng vải bố y co giãn kia vào vị trí đã đặt được định vị xong liền thắt lại , khi lan anh thắt hai đầu dây của mảnh vải bố y vào ta cảm thấy có chút khó thở !!.

” A , chặt quá , ta khó thở a Lan Anh tử ! ”.

Ta bị xiết hơi mạnh bị đau , nên , dung mạo hơi nhăn lại .

” Chủ nhân , nô tì biết là sẽ rất khó chịu , nhưng người phải chịu khó một chút nha , kéo nếu mà để ngực giả kia lỏng lẻo , mà rơi ra ngoài là sẽ

bị phát hiện a ”. Lan Anh tay vừa xiết mảnh bố y cho chắc lại vừa nói .

Ta nghe liền đã hiểu nên cố nén rằng chịu đựng , bất quá lần giả dạng nữ nhân này sẽ chỉ có một lần duy nhất trốn đi mà thôi , chính là mặc đồ của nam trang vẫn thỏa mái hơn rất nhiều .

Xong xuôi công đoạn mặc y phục , giờ thì đến chải tóc và trang điểm .

Tóc của Tuyết Y là màu trắng nên Lan Anh đã buộc làm sao cho gọn gàng lại , rồi sau đó đem giấu đi những sợi tóc trắng , sau đó thì mang ra bộ tóc giả dài qua eo màu đen , mái tóc đen giả kia đã được làm theo kiểu tóc tết đơn giản của một nữ tử thường dân !

Còn về dung mạo , chỉ trong chốc lát qua bàn tay điêu luyện của Lan Anh , một dung mạo của nữ nhân bình thường trông rất xa lạ đã xuất hiện , ngay đến cả chính bản thân của Tuyết Y không nhận ra được chính mình ...

” Ai , nha , đây là ta sao ? ”. Tuyết Y không nhận được ra chính mình nên ngậy ra nhìn .

” Chủ nhân , giờ thì đã xong , chúng ta mau nhanh đi , kéo đầu trễ mắt a . ”.

[Gặp phải đại

” ác lang ”]

Nói về Tuyết Y , lúc này cậu đang từ quán mì vẫn thẩn khi nãy đi về phía trước , đi được một đoạn thẳng trước mặt thì đã tới một căn nhà trông không phải là giàu có gì , nhưng khung cảnh trước mắt đây cũng có thể được coi là tạm được , đây vốn là một nhà trò bình dân ở ngoài biển đề tên là :

Nhà trọ Bình Lai .

Tuyết Y tiến vào bên trong của căn nhà trọ , thấy ở trong này rất đông người , tuyết y tiến thẳng tới cái quầy bàn lớn ở trước mặt , ở đó có một người đàn ông trung tuổi đang thì tính bàn tính ., tuyết Y tiến đến đoán chắc đây là ông chủ hoặc là quản gia của nhà trọ Bình lai này .

” Ông chủ , cho ta một phòng trọ a , ta cần nghỉ ngơi ”. Tuyết Y nói .

Người đàn ông trung niên kia để ý tới Tuyết Y phát hiện thấy đây chỉ là một nữ hài tử , mà lại thuê phòng trọ , ông ta đang đánh giá tiểu nữ hài thâm nghĩ : đây chỉ là một tiểu cô nương , mà nhìn cách ăn mặc của nàng ta giống như là một tiểu nữ hài ở trong đoàn xiếc , liệu nàng ta có ngân lượng để thuê phòng không , nên còn chần chừ nói .

” Tiểu nha đầu , ngươi muốn ở trọ thì phải có bạc đặt cọc trước đã , liệu ngươi có bạc không bỏ ra rồi ta mới thương lượng tiếp ”.

Tuyết Y rút tay vào trong người lấy ra một thỏi bạc to để ra nói .

” Bạc a , chừng này đã đủ chưa , nếu chưa đủ ta sẽ đưa thêm cho ngươi , bất quá , ta chỉ cần ở tạm trong một đêm , ngày mai sẽ lại lên đường ”.

Tuyết Y đang thì mang bạc ra để đặt trước cho ông chủ quán trọ , hai người đang nói chuyện thì một nam nhân trẻ tuổi chừng độ tuổi 25 đang thì tiến vào , nam nhân bước vào nói với trưởng quầy nhà trọ .

” Ông chủ , tiền thuê phòng trọ của vị tiểu thư đây ta bao , ông hãy sắp xếp cho vị tiểu thư đây hẳn một căn phòng thượng hạng , vị tiểu thư đây là muốn ở cho đến bao ngày đều được , tất cả mọi chi phí ăn uống của nàng , ta sẽ chi hết ”.

Nói xong , nam nhân kia liền đặt lên bàn của ông chủ quán trọ một thỏi vàng đại lớn và nói .

” Đây là ta chi trước cho nàng , nếu như mà các người gây khó dễ cho nàng , ta liền không tha cho các người

đâu a ! ”. Nam nhân mặc y phục trắng muốt mở thanh âm nói , Tuyết Y nghe và cảm nhận được nam tử kia có một giọng nói ấm áp , và hay giọng nói thanh ngọt , đôi khi lẫn hương vị ôn nhu , làm Tuyết Y cứ ngẩn người ra , lắng nghe nam tử .

Tuyết Y ngồi ở trong một cái ghế ở tại quán mì , khi chủ quán mang tới một tô mì vẫn vẫn còn nóng hôi hổi hơn nữa còn thơm phức .

” Mì vẫn nóng hôi hổi đã tới đây rồi , tiểu cô nương , mời nàng dùng thơm thả ”.

Chủ quán mang mì ra đặt lên trên bàn và mời .

Tuyết Y chính là lúc này gửi thấy mùi thơm phức của tô mì liền

” cảm ơn ” và nhận lấy tô mì ăn liền một mạch ngon lành .

” Măm , măm , măm ”.

” Ăn , ngon tuyệt ”. Không hiểu là đã từ rất lâu cách đây hơn hai tháng rồi kể từ ngày Tuyết Y (Chu Vũ linh) ,

tới đã lâu lắm rồi mà chưa được từng ăn lại qua món mì ngon tuyệt này , có thể là ở cổ đại , người ta biết cách làm hơn , nên mùi vị rất là ngon , hay đây chỉ là lúc cảm giác khi đói mà thôi .

Mãi ăn mà Tuyết Y cũng không để ý ở phía bên kia đường có người đang thì để ý tới mình .

” Nha , vị tiểu cô nương kia , trông thật là quen a , bắt quạ , ta thấy nàng rất giống với một người ”. Giọng của một nam tử mặc một bộ sam y màu trắng muốt , mái tóc dài đen nhánh phát phơ theo làn gió , những sợi tóc đen dài thỉnh thoảng bị gió nhẹ đưa đi nên hơi vương vào dung mạo thanh tú .

Hắn cầm một chiếc quạt được thiết kế bằng sắt tinh xảo , dùng để phe phẩy quạt quạt đưa qua đưa lại .

” Bắt quạ , để xem xem tiểu nữ nhân kia có phải là người đó không thì chính bốn công tử gia ta sẽ theo sát tiểu nữ nhân người ” . (bí mật thật , chưa rõ anh này là ai nữa)

Ở trong tiệm mì Tuyết Y đang ăn tô mì bằng cách hưởng thụ là ăn ngon lành , cho tới những hai tô , cho tới khi xoa cái bụng tròn ọ hơi lên thì thôi .

” Quý khách , có cần dùng thêm nữa không ?”.

Chủ quán tiệm mì thấy một tiểu nữ hài kia đang ăn ngon lành , liền cảm thấy có chút buồn cười , mà không biết rằng cô bé đó mới chỉ ăn hết hai tô , thông thường lúc này là tiểu nữ tử đang ở độ tuổi niên thiếu , mà hình như là lại có vẻ đang là đói , nếu như có thể , liền là ăn hết liền những 3 tô đi , nhưng lúc này , nhìn cô đấy đúng là cũng chỉ dùng được đến 2 tô thôi , thật là khiêm tốn nha , nên vì thế tiểu nữ hài này mới trông gầy lại xanh xao như vậy .

” A , ta dùng đủ rồi , không cần nữa đâu ? ”.

Nhưng lúc này trời càng ngày càng về khuya , ta là sẽ ăn ngủ ở đâu a , lẽ nào là ta lại phải lang thang ở ngoài này .

” A , chủ quán , người cho ta hỏi một chút , ở đây liệu có chỗ nào có thể nghỉ ngơi tạm được không a ? ”.

Tuyết Y hỏi chủ quán bán mì .

” Tiểu cô nương , cô nương ý là tìm nhà trọ a , ta biết , chính là tiểu cô nương đi tiếp một đoạn đường thẳng tới phía trước là ở đó có một quán trọ tên là :

nhà trọ Bình Lai , ở đó giá rẻ , mà dùng cũng rất là thỏa mái ”.

Hắn nhìn Tuyết Y một lát rồi nói .

” Nhưng tiểu cô nương , ta thấy nàng chỉ là một tiểu nữ hài tử mới 14 : 15 tuổi , cô nương lúc này đã muộn rồi mà nàng không quay trở về cùng với gia đình a ”.

Tuyết Y ngược mắt lên nhìn ông chủ tiệm mì này , xem ra vẫn là mình nên cẩn thận dè chừng một chút , chứ làm chi mà chỉ là ta là một người qua đường !

Mà ông chủ kia lại quan tâm tới ta bằng một cách thoái quía , khiến cho chính mình có cảm giác run sợ .

” Nha , có vấn đề gì không mà ông chủ lại quan tâm tới khách qua đường như vậy a ”.

Tuyết Y đáp lời vòng vo

.

” A , là không có gì ! ”.

Ông chủ quán mì nói .

” Đã vậy thì tiểu nữ xin cáo từ nha , còn đây là bạc mà ta thanh toán ” . Tuyết Y cầm thỏi bạc vụn khi nãy đặt lên bàn , rồi đứng dậy đi về phía trước , khi mà Tuyết Y đã bước đi rồi lão chủ quán vẫn còn đứng nhìn cho tới tận khi mà cậu đã đi khuất mất tầm mắt dạng .

Một bóng dáng mặc bộ y sam màu trắng khi nãy vẫn còn theo sát Tuyết Y , hần tiến lại gần chỗ của chủ tiệm mì vẫn thẫn khi nãy để hỏi dò về tiểu nữ nhân vừa mới đi .

” Ông chủ , tiểu nữ hỏi khi nãy là lúc này đi về đâu và dừng lại về đâu ? Phải chăng ông

có biết ”. Đó là một giọng thanh nghe rất là hay , thanh giọng có chút mạnh mẽ , lại ôn nhu ! Toàn thân mặc một bộ y sam màu trắng , khi ông chủ nhìn từ dưới nhìn lên đánh giá vị nam tử đang hỏi mình về nữ hài tử khi nãy !

Nam tử áo trắng này một thân hình cao ngất , dung mạo tuấn tú , chắc là hần là gì đó nên mới hỏi tới tiểu nữ tử khi nãy như vậy .

” Ân ” vị tiểu nữ hỏi lúc nãy có hỏi về có chỗ nào có thể để ở trọ được , và tại hạ đã chỉ cho tiểu nữ hỏi đó là nhà trọ gần đây nhất , đi thẳng chỉ một đoạn là đến ”.

Chủ quán tiệm mì trả lời .

” Hảo , được rồi , ta thưởng cho người ”.

Nói xong , nam tử vắt cho ông chủ một thỏi vàng lớn rồi đi theo Tuyết Y .

Chỉ còn lại ông chủ tiệm mì , hần còn đang ngây người nhìn theo vị nam tử trẻ tuổi y phục trắng khi nãy , hần chỉ hỏi qua loa mà khi không tự dưng thưởng ình hần một thỏi vàng lớn , cần thử thỏi vàng , là vàng thật nha , xem ra phen này ta gặp mệnh đối đời rồi , không cần phải đứng ở đây mà bán mì dong ệt .

[Gặp phải đại

” ác lang ”]

Nói về Tuyết Y , lúc này cậu đang từ quán mì vẫn thẫn khi nãy đi về phía trước , đi được một đoạn thẳng trước mặt thì đã tới một căn nhà trông không phải là giàu có gì , nhưng khung cảnh trước mắt đây cũng có thể được coi là tạm được , đây vốn là một nhà trò bình dân ở ngoài biển đề tên là :

Nhà trọ Bình Lai .

Tuyết Y tiến vào bên trong của căn nhà trọ , thấy ở trong này rất đông người , tuyết y tiến thẳng tới cái quây bàn lớn ở trước mặt , ở đó có một người đàn ông trung tuổi đang thì tính bàn tính ., tuyết Y tiến đến đoán chắc đây là ông chủ hoặc là quản gia của nhà trọ Bình lai này .

” Ông chủ , cho ta một phòng trọ a , ta cần nghỉ ngơi ”. Tuyết Y nói .

Người đàn ông trung niên kia để ý tới Tuyết Y phát hiện thấy đây chỉ là một nữ hài tử , mà lại thuê phòng trọ , ông ta đang đánh giá tiểu nữ hài thâm nghĩ : đây chỉ là một tiểu cô nương , mà nhìn cách ăn mặc của nàng ta giống như là một tiểu nữ hài ở trong đoàn xiếc , liệu nàng ta có ngân lượng để thuê phòng không , nên còn chần chờ nói .

” Tiểu nha đầu , người muốn ở trọ thì phải có bạc đặt cọc trước đã , liệu người có bạc không bỏ ra rồi ta mới thương lượng tiếp ”.

Tuyết Y rút tay vào trong người lấy ra một thỏi bạc to để ra nói .

” Bạc a , chừng này đã đủ chưa , nếu chưa đủ ta sẽ đưa thêm cho người , bất quá , ta chỉ cần ở tạm trong một đêm , ngày mai sẽ lại lên đường ”.

Tuyết Y đang thì mang bạc ra để đặt trước cho ông chủ quán trọ , hai người đang nói chuyện thì một nam nhân trẻ tuổi chừng độ tuổi 25 đang thì tiến vào , nam nhân bước vào nói với trưởng quầy nhà trọ .

” Ông chủ , tiền thuê phòng trọ của vị tiểu thư đây ta bao , ông hãy sắp xếp cho vị tiểu thư đây hẳn một căn phòng thượng hạng , vị tiểu thư đây là muốn ở cho đến bao ngày đều được , tất cả mọi chi phí ăn uống của nàng , ta sẽ chi hết ”.

Nói xong , nam nhân kia liền đặt lên bàn của ông chủ quán trọ một thỏi vàng đại lớn và nói .

” Đây là ta chi trước cho nàng , nếu như mà các người gây khó dễ cho nàng , ta liền không tha cho các người đâu a ! ”. Nam nhân mặc y phục trắng muốt mở thanh âm nói , Tuyết Y nghe và cảm nhận được nam tử kia có một giọng nói ấm áp , và hay giọng nói thanh ngọt , đôi khi lẫn hương vị ôn nhu , làm Tuyết Y cứ ngỡ người ra , lắng nghe nam tử .

Chương 009 :

[Thái Tử : Nam Long !

Chính là yêu nghiệt

” ác lang ”]

Tuyết Y nhìn nam tử ở trước mắt , hẳn một thân mặc y phục màu trắng muốt , thân hình cao ngất , chắc hẳn cao phải 1 m 80 , một mái tóc dài vừa đen lại vừa mượt được gim đơn giản bằng một cây trâm bằng ngọc quý , dung mạo thanh tú như là thần tiên (Tuyết Y , Chu Vũ linh thầm nghĩ :

nga , từ khi ta tới cái thời cổ đại này toàn gặp là các soái ca không thôi nhĩ , chắc là ở cái thời cổ đại này tinh lực của trời đất trong lành rất là dồi dào nên sản xuất ra toàn soái ca là soái ca không thôi à , ngay cả cái tên chu vân long và ứng thiên hồng , cũng là dung mạo hảo xinh đẹp , ách , tại sao khi không ta lại nghĩ tới hai cái tên đại biến thái kia chứ) , nhưng nam tử này ta đâu có quen đâu a , vì sao hẳn lại bao dùm giúp ta toàn bộ mọi thứ được chứ , hay là hẳn lại có ý gì với ta a , cần phải cẩn thận mới được , nhưng chẳng phải là ta giờ đã được Lan Anh hóa trang thành một tiểu nữ tử bình thường rồi hay sao , nên đâu có gì sơ hở kia chứ , ta chính là nên bình thường kéo không sẽ lại hỏng truyện , ta nói .

” Vị công tử đây là ai ? Tiểu nữ đâu có quen biết với người đâu a ? Vì sao người lại giúp tiểu nữ ”. Lúc này là Tuyết Y đang thì hóa trang thành một tiểu nữ hài , nên cũng đành phải sửa theo cách xưng hô để đồng kịch được tốt hơn .

Nam tử mặc y phục màu trắng kia nhìn Tuyết Y mỉm cười nói .

” Ta là ai a ? Ừ thì là một người tốt muốn giúp đỡ một vị tiểu thư xinh đẹp liệu có được hay không a ? ”.

Nam tử đó hơi cúi đầu xuống nhìn Tuyết Y .

Lúc này Tuyết Y thực sự có chút bực mình , lại là một tên háo sắc nữa a , bất quá là hẳn có một chiều cao rất được có thể so với Tuyết Y đang ở độ tuổi thiếu niên , nên chiều cao chưa phát triển hết , đương nhiên là vẫn còn có chút khiêm tốn so với nam tử y phục trắng to lớn a .

(Vì anh kia chiều cao là 1 m 80 cơ còn Tuyết Y thì chỉ có 1 m 50 mà thôi) .

Tuyết Y thầm mắng hẳn .

” Nha , nhà ngươi nghĩ là nhà ngươi có tiền thì lên về a , bốn thiếu gia ta đâu có cần nhà ngươi phải bố thí , đó là tự nhà ngươi tự nguyện bỏ tiền ra mà thôi , mà ngươi nghĩ là ngươi cao đến như vậy đâu a , còn cúi đầu xuống mà nhìn nữa chứ , hừ , đã thế thì ta có chỗ thì cứ nghĩ , chờ coi nhà ngươi rốt cuộc lại muốn làm gì nữa đây ”.

Tuyết Y chỉ nghĩ như thế thôi chứ không dám nói , nhưng dung mạo nhẹ mỉm cười nói .

” Ân , thế thì tiểu nữ xin tạ ân của vị công tử chưa biết quý tánh (tên) này nha , bây giờ thì tiểu nữ đã thấy người rất mệt rồi , nếu như không có truyện gì khác nữa , thì tiểu nữ xin cáo lui về phòng nghỉ ngơi a ”.

Tuyết Y nói .

Người nam tử kia nói .

” À , không còn việc gì , tiểu thư đây cứ việc lên phòng nghỉ ngơi , mà ta tên gọi là : Ngạo Nam Long ”.

Tuyết Y nhìn nam tử nói .

” Vậy thì tiểu nữ xin cáo lui , a , Ngạo Nam Long , công tử ”.

Người kia vốn chính là Ngạo Nam Long thân thể của hắc vốn là Thái Tử của

Người kia chính là Ngạo Nam Long hắc vốn là Thái Tử của Phi Thiên Quốc , Tuyết Y nhìn qua hắc một lần nữa rồi đi theo tiểu nhị của nhà trọ Bình Lai dẫn về phòng của mình .

Khi Tuyết Y đi vào thì tiểu nhị còn có căn dặn qua , nếu như mà quan khách có gì cần căn dặn thì dặn dò với phục vụ ở dưới lầu , bọn họ sẽ phục vụ thật chu đáo nha !

Tuyết Y nhìn theo tiểu nhị và nói .

” Đã được rồi a , nhưng tiểu nhị , ở đây có ” dục bồn ” (thùng gỗ lớn dùng để tắm ở trong phòng) dùng để tắm rửa được không a , ta muốn tắm , cả ngày hôm nay đã bụi bặm lại thấm mệt nữa , ta tắm xong rồi mới có thể nghỉ ngơi được a ”. Tuyết Y nói .

” À , ý của tiểu thư đây là bồn tắm a , có , đợi một lát , sẽ có người mang lên cho tiểu thư ”.

Tiểu nhị nói .

Đợi một lát sau là đã có người mang tới một cái thùng gỗ rất lớn , ở bên trong thùng có thể chứa được một người mà vẫn còn thoải mái , sau đó thì họ đổ nước ấm vào trong thùng , rồi thì tất cả đều lui ra ngoài .

Tuyết Y thấy bọn họ đã đi ra ngoài hết , bèn nhanh nhẹn chạy ra hướng cửa phòng , rồi cài then cửa phòng cho cẩn thận lại , sau đó cậu nhìn ở xung quanh phòng nếu như mà có cửa sổ thì cũng là mang đóng kín lại , rồi gài then cẩn thận !

Tuyết Y lôi ra ở trong tay nải lấy ra một bộ y phục , Tuyết Y nhìn bộ y phục này là có mấy bộ y phục để thay đổi thôi nhưng liền phát hiện ra một vấn đề , vì bản thân Tuyết Y hiện giờ là đang cải trang là thân phận nữ nhi , nhưng những y phục đây đều là toàn bộ nam trang phục !!

Nhưng thôi , dù sao hiện giờ thân thể này là nam nhi , nên đây vốn là y phục của mình , tiện tay với lấy một bộ màu trắng tinh khiết mang ra để tắm xong rồi thay cái đã .

Tuyết Y khi nhìn quanh cảm thấy hiện giờ trong phòng chỉ còn lại một mình , liền an tâm , thoát y phục nữ trang rườm rà kia xuống , toàn thân đã lộ thể ra một cảnh xuân quang tuyệt đẹp của một nam hài tử ra rồi từ từ đi vào trong dục bồn .

” Nga , hảo dễ chịu

a , nước tắm vừa đủ

ấm , rất là thoải mái nha ”. Tuyết Y giờ thì hai mắt phượng đang thì lim dim nhắm lại hưởng thụ hơi nước ấm ở trong dục bồn , nhưng rồi cậu giật mình mở mắt ra , đưa tay vớ lấy một cái khăn tắm ở ngay bên cạnh tẩy rửa , chà , kì cọ khắp thân mình ...

Sau khi đã tắm xong thì đứng dậy đi lau khô người và thay y phục chuẩn bị lúc này vào .

Tuyết Y giờ thì nhìn vào trước gương đồng mới phát hiện ra , toàn bộ lớp hoá trang ở trên mặt đã bị bong ra , có lẽ là từ khi tắm , để lộ ra dung mạo xinh đẹp đến mê đảo chúng xinh của mình !.

” Thôi chết rồi , lớp dịch dung bị hỏng mất rồi a , giờ thì ta phải làm sao đây ? ”. Tuyết Y thở dài .

Nhưng ngay sau đó thì cậu cũng đã thôi lo lắng vì mình đã ra khỏi hoàng cung của Nam Hải Thần Triều từ lâu rồi , nên hiện giờ cũng đã yên tâm , mà còn nữa nếu ta quay lại là thân nam nhi như trước kia , thì chắc là cái tên sắc lang lúc này biết được mình cũng là nam nhân như hần , thì hần sẽ từ bỏ ý định kia với mình nha .

Nghĩ thế , nên cậu liền thay vào bộ y phục nam trang của mình .

Cầm lấy cái khăn bông khô để lau đi mái tóc dài màu trắng ẩm ướt của chính mình !!

Sau đó tự lấy chiếc lược gỗ ở bên cạnh chiếc gương đồng tự phục vụ chính mình chải đi mái tóc dài màu trắng kia !!

Lúc này mái tóc còn hơi ẩm ướt , nên cậu đành phải để xoa mái tóc ra cho nó tự dần dần khô .

Lúc này Tuyết Y trông cứ như những cảnh mộng lung ở trong tiên cảnh , xinh đẹp , kiều diễm , giống tiên nữ

giáng trần ...

” Nha , thật là mệt , tắm xong , rất thoải mái , giờ thì mình muốn

đi ngủ ”. Tuyết Y lẩm bẩm nói một mình ở trong phòng , xong xuôi , chưa kịp đợi tóc khô hần liền phóng vù lên chiếc giường êm ái , vun chần lên người đắp vào nhắm mắt lại từ từ ngủ ...

Tuyết Y ngủ cho tới trưa ngày mới tỉnh dậy (ủa , anh chàng này có lẽ là mèo lười biếng ngủ ngày a) ...

Lúc này cậu mới chậm rãi từ mở mắt ra !

” Ủa , sáng rồi sao ”.

Cậu tỉnh dậy , mắt nhắm mắt mở đi tới chiếc gương rồi chải lại mái tóc còn để rũ rượi từ tối hôm qua , giờ đã khô ...

Tuyết Y tiện tay sau khi chải xong tóc liền dùng tay khéo tách ra một nắm tóc vừa phải ở trên đỉnh đầu rồi lấy sợi dây lụa buộc gọn lại sơ qua ...

Tuyết Y chải đầu tóc xong xuôi liền kiểm tra lại y phục trên người cho đàng hoàng rồi bước chân xuống lầu dưới .

Cậu đang bước chân ở trên lầu , thì toàn bộ những khách nhân ở bên dưới đều ngược mắt lên cầu thanh ngậy ngốc nhìn mỹ thiếu niên đang bước xuống dưới .

Ở bên dưới , có cảm giác như là thời gian đã ngừng lại vì trong phút chốc , toàn bộ mọi người đều đình chỉ hết động tác lại , ánh mắt ngược nhìn về Tuyết Y .

Tuyết Y xuống dưới lầu rồi cảm thấy mọi người ở đây có gì đó cứ kỳ quặc , nhìn mình mà tự nhiên lại có thể hóa được thành tượng sao ? (vì em đẹp quá đấy mà) .

Cậu liền giả bộ ho khan một tiếng , lúc đó mọi người mới thôi không nhìn mình nữa tiếp tục hoạt động lại những động tác dở dang khi nãy .

Tuyết Y hướng về chỗ của tiểu nhị hỏi .

” Tiểu nhị ca ca này , người có thể mang ít đồ ăn tới bàn trống kia được không a ? ” .

Tuyết Y đưa tay chỉ về bàn trống .

” Ân ” . Tiểu nhị trả lời , nhưng ngay sau đó có cảm giác vị này là ai nha , hình như là vị thôn nữ tiểu thư tiểu cô nương lúc tối hôm qua , nhưng trước mắt tiểu nhị giờ lại là một tuấn mỹ nam thiếu niên , dáng dấp đẹp tựa thiên thần tiên tử , tiểu nhị hơi nghi ngờ nên hỏi .

” Nhưng vị khách quan đây là ai a ? Có phải là vị tiểu thư tối hôm qua , ý của ta là vị tiểu thư tối qua đâu rồi a ”.

Tiểu nhị nói xong , liền đi lén ngấm lại dung mạo tuấn tú yêu mị này , hần đang thầm so sánh giữa Tuyết Y mỹ nam và tiểu cô nương thôn nữ mặc phục trang người ở trong đoàn xiếc tối qua :

Vị tiểu mi nam này dáng người nhỏ nhắn mảnh mai , chắc là vóc người thì đúng là bằng với tiểu nữ tử đó , nhưng trông nam tử trước mắt này dung mạo thanh tú đến độ khuynh đảo chúng sinh , mái tóc dài trắng muốt trông thật tuyệt đẹp trông thật là đặc biệt , đôi mắt hổ phách càng nhìn sâu vào càng bị hút hồn vào , đôi lông mi vừa dài vừa cong vút , cái sống mũi cao cao nho nhỏ trông thật là đáng yêu , đôi môi đỏ thắm hình trái tim trông thật là gợi cảm , làn da của tiểu nam nhân trước mắt kia trông thật là trắng hồng lại mịn màng , nhìn mà chỉ muốn sờ thử chút coi , nhưng vị tiểu mi nam này ngoài thân hình thật là giống với tiểu cô nương đó thật là giống nhau a .

Nhưng mà dung mạo và giới tính thì lại là một trời một vực , lẽ nào đây hẳn là thuật dịch dung đi (hóa trang) ...

[DỤ DỖ TIỂU BẢO BỐI]

Tuyết Y nhìn về phía ánh mắt kỳ quái của tên tiểu nhị này , cũng có cảm giác là hẳn đang thì thầm đánh giá mình , vì chính mình ngày hôm qua còn là một tiểu cô nương sao giờ lại là một tiểu nam hài , Tuyết Y nhìn sâu vào mắt của tiểu nhị , khiến cho hắn bị giật mình , Tuyết Y mỉm cười nhẹ nhàng một chút rồi nói .

” Vị tiểu nhị ca ca này , huynh có phải là đang thắc mắc gì về tiểu đệ đệ có đúng không a ? ”.

Hắn bỗng nhiên bị hỏi giữa lúc đang thì ngơ ngác nhìn người , nên hơi bị giật mình một chút gương mặt có chút lúng túng trả lời .

” À , là ta có chút không rõ ràng cho lắm , đó chính là tối qua người mới tới chính là dung mạo là một vị tiểu nữ nhân a , tiểu thư , sao hôm nay tiểu thư đây lại biến thành công tử thế này a ”.

Hắn thở phào nhẹ một hơi nói tiếp .

” Tiểu nhân , ta , ta , chính là rất cuộc không rõ ràng vị khách nhân đây chính là tiểu thư hay công tử , ta thực là không biết nên xưng hô với khách nhân như thế nào cho phải đây a ? ” .

Tuyết Y nhìn vào thái độ lúng túng của tiểu nhị thì giờ đã rõ nên nói .

” Thì ra là truyện này thật a , ta vốn dĩ là nam nhân nên đương nhiên là tiểu nhị ca cứ gọi ta là công tử đi ” .

” À , không có việc gì nữa thì ta ra bàn ngồi nha , phiền tiểu nhị ca mang điểm tâm đến bàn cho ta ” . Nói xong Tuyết Y tiêu sái tiến thẳng một mạch về chỗ cái bàn trống để ngồi .

Một vị nam tử mặc phục y màu trắng dung mạo thanh tú cũng đang ở trên lầu đi xuống , hắn đi thẳng về phía bàn của Tuyết Y ngồi đối diện với cậu , hắn lặng yên ngồi xuống không gây ra động tĩnh gì khác mà chỉ im lặng nhìn Tuyết Y .

Tuyết Y thấy hắn khi không lại ngồi cùng mình không những thế , hắn cứ nhiên lại nhìn chăm chăm về mình như vậy , nam tử kia không nhận được dạng nên nói trước .

” là ai đây a ? Ta nhớ không nhầm thì vị công tử đây chính là vị thiên kim tiểu thư của tối qua đây a , như thế nào chỉ qua một đêm cho đến trưa liền đã hóa ra công tử rồi a ” .

Nam tử đó chính là Ngạo Nam Long hắn ôn nhu thanh âm ngắt tiểu mi nam xinh đẹp ở trước mắt này nói .

Tuyết Y ngẩng đầu lên nhìn về nam tử .

” Hừ ” một tiếng rồi nói.

” Lại là vị công tử đây a , người hóa ra là luôn đi theo sát ta a , nhưng công tử đây không phải là có ý gì với ta đó chứ , có lẽ là công tử đây đã hiểu nhầm tối qua ta mặc phục y của nữ nhân nên hiểu lầm , thực ra ta là nam nhân chân chính a , nên công tử nếu biết được ta là nam nhân thì chính là không nên theo đuổi ta , còn ta là nam nhân chính là không thích nam nhân a ” .

Tuyết Y nói giải thích .

” Hi , thế a , nhưng chính vì tiểu đệ đệ đây không phải là một tiểu thư nên ta chính là càng thích nam nhân a ” .

” Còn nữa , ta thật không ngờ là khi nhà người tháo ra những đồ dịch dụng của nữ nhân kia , nha , ta không ngờ đến là dung mạo thật của người lại là hảo xinh đẹp như thế này ”.

” Bất quá , ta rất thích cái vẻ đẹp này của nhà người , chính là làm khuynh đảo tất cả chúng sinh , mị hoặc lòng người nha ” .

” Người , đúng là một tiểu yêu nghiệt với bộ dáng đáng yêu đây

mà ” . Ngạo Nam Long ghé sát vào vành tai nhỏ nhắn xinh đẹp của Tuyết Y phả , phả hơi nóng vào tai của cậu khiến cho cậu tự nhiên rùng mình , kinh hách , nên lùi lại cách xa hẳn một chút , giọng thanh hơi run nói .

” Cái , cái gì , nhà người , cũng thích nam nhân a , nhưng ta đã nói chính là ta không thích , người chính là tránh xa ra ta một chút ”.

Tuyết Y có chút run rẩy hoảng sợ tránh ra nam tử đang thì phả hơi nóng vào vành tai miễn cảm ...

Tiểu nhị vừa mang đồ ăn tới bàn nói .

Sau đó thì Ngạo Nam Long mới rời khỏi Tuyết Y một chút , hắn chăm chú nhìn Tuyết Y khiến cho cậu có cái cảm giác cứ như là Ngạo Nam Long kia cứ nhìn mình cứ như là bản thân không mặc y phục gì đó .

Tuyết Y thấy vậy mà lúc này Ngạo Nam Long kia cũng vừa làm một động tác kích thích chính mình làm cho dung mạo của Tuyết Y có chút ửng đỏ nói với tiểu nhị vừa mới mang đồ ăn tới .

” Tiểu nhị , được rồi , người cứ để đồ điểm tâm ở đây là được rồi ”.

Ngạo Nam Long hắn thấy tên tiểu nhị vừa lúc xuất hiện ở đây quấy rầy hắn truyện tốt kia , cư nhiên hắn vẫn là dừng lại những hành động trêu ghẹo kia vì ở đây là chỗ đông người , nên hắn có ý định nhằm vào thời điểm gì đó thì sẽ ăn sạch sành sanh tiểu mĩ nam trước mắt này ,

hắn ngồi đối diện với Tuyết Y thấy người ta đã mang đồ ăn đến mà mĩ nhân còn chưa đụng đũa , hắn bèn nói .

” Sao thế , tiểu mĩ nhân , ta ở đây chính là làm người không thoải mái sao , vậy ta qua bên kia , người cứ tự nhiên mà dùng ” .

Hắn thấy Tuyết Y còn ngồi im , bèn cáo lui qua bên bàn bên cạnh trước , Tuyết Y thấy hắn khi không trước mắt bao nhiêu con người mà lại cứ gọi mình là tiểu mĩ nhân , nhưng ta là nam nhân , hơn nữa còn có họ có tên nha , nên chính là trước mặt người kia lờm nói .

” Đây , ta có lẽ là nên gọi người là Ngạo công tử a , chúng ta cũng chỉ là vừa mới quen biết lúc tối qua mà thôi , chính là kẻ lạ mặt nhân , ta chính là đầu cần công tử đây phải ” bao ” ta , ta vẫn có tiền có thể tự chi tiêu cho chính mình ,

nhên dựa vào cái gì mà Ngạo công tử hôm nay lại tới để trêu trọc ta ” .

Tuyết Y nhìn Ngạo Nam Long nói , ánh mắt chính là càng nhanh rời xa người kia , càng tốt .

” Hả , à , thế tiểu mĩ nhân thấy ở chỗ nào mà ta lại tới để trêu ghẹo người a , mà chính là ai biểu nhà người lại có bộ dáng khi đang chuẩn bị lớn lên lại mĩ đến thế , mà mĩ nhân không biết Ngạo Nam Long ta là ai ?

Nhưng tính cách của ta mà thích gì thì sẽ không từ bỏ mọi thủ đoạn để có được thứ đó đâu , ngay cả con người nếu như ta mà thích thì cũng chẳng ai có thể cản được ta tiến tới với người đó ” .

Hắn vừa nói mà cứ như là vừa cảnh cáo Tuyết Y , qua thoáng chốc , cậu tựa hồ như nam nhân đây có một cái cảm giác rất là bá đạo của bậc quyền quý , nên cậu có cảm giác sợ hãi , nam nhân kia không nói nhiều , nói xong , bèn rời khỏi chỗ của Tuyết Y qua bàn bên cạnh ngồi , nhưng chính là ánh mắt kia của hắn vẫn để ý tới từng động tác cử chỉ của cậu , làm cho cậu không được tự nhiên , nhưng đúng lúc , cái bụng nó biểu tình đói bụng , nên bất buộc Tuyết Y đành phải cầm đũa lên chậm rãi từ từ ăn , chính là bữa cơm này Tuyết Y ăn không có một cảm giác gì là ngon miệng ...

Khi đang thì dùng cơm thì Tuyết Y chợt nhìn thấy ở phía xa có một bóng ảnh rất quen thuộc , khiến cho cậu để ý tới , cậu bỗng nhiên vui mừng vì bóng người quen thuộc kia không phải là ai khác mà chính là

mẫu phụ , nhưng mẫu phụ vì có gì mà người lại chỉ tới đây có một mình thôi a , Tuyết Y sợ nhận nhầm người , nên cậu để ý quan sát rõ kĩ người đó hơn :

Người đó cũng có một mái tóc bạch kim (trắng) thuần khiết , đôi mắt hổ phách giống mình , dung mạo xinh đẹp , ánh mắt quen thuộc , ngay cả con người cũng quen thuộc , đúng rồi là mẫu phụ a ,

Phượng Thái Sinh vừa mới bước vào trong quán trọ Bình Lai chính là bao nhiêu ánh mắt ngược vào nhìn , còn về Tuyết Y lúc này cậu nhìn thấy hình bóng của người thân yêu quen thuộc , không còn để ý gì tới xung quanh , bèn vui sướng reo to lên , gọi người tóc trắng vừa mới bước vào .

” Mẫu phụ , mẫu phụ , Tuyết Y ở đây a ” .

Tuyết Y reo lên , sau đó thì không kịp Phượng Thái Sinh quay người lại nhìn mình , bèn chạy nhanh ra ngoài tới gần nam tử .

Phượng Thái Sinh bỗng nhiên nghe được tiếng gọi quen thuộc , người theo bản năng xoay người lại chỗ âm thanh vờn mới gọi , phượng Thái Sinh bèn vui mừng kích động cảm xúc reo lên .

” Tuyết Y , hài tử , con làm cho ta tìm con ở khắp mọi nơi a ” .

Hai người trong chốc lát vui mừng mặc kệ những người ở xung quanh , hai người ôm nhau thân thiết vì đã cách xa nhau từ lâu ngày , tạo nên một hình ảnh tuyệt đẹp mái tóc trắng như nhau ôm lấy ôm để ở giữa quán trọ .

Tuyết Y vui quá ôm chặt lấy mẫu phụ mà quên đi mất Ngạo Nam Long vẫn đang thì dõi theo hai người .

” Mẫu phụ , hài nhi gặp chuyện , vì sao đã lâu lắm rồi người mới tìm đến con ” .

Tuyết Y kéo kéo vạt áo của mẫu phụ nhưng dường như không thấy cha đâu cả cậu kéo mẫu phụ xuống ghế ngồi ở bàn mình rồi làm ra một bộ dạng đau khổ làm nũng với người .

” Ai da , hài tử , suốt thời gian trước đây hai tháng con bị người lạ bắt đi thì con đã ở đâu trong thời gian đó a , mẫu phụ và phụ vương sau khi thoát được liền đã đi tìm con ở khắp mọi nơi , nhưng lại biệt vô tung tích a ” .

Phượng Thái Sinh khóe mắt rưng rưng vuốt nhẹ làn tóc tơ mềm của đứa con yêu dấu .

Ở bàn bên cạnh Ngạo Nam Long nhìn thấy nam tử tầm 29 : 30 tuổi kia , cảm thấy hần và tiểu mi nam nhỏ kia chính là từ dung mạo và mái tóc , ngay cả ánh mắt đều là rất giống nhau nên đoán ngay là giữa hai người một lớn một nhỏ giống nhau kia là phụ tử ...

Và nhìn về âu yếm của hai người hần sốt ruột nhưng chính là chưa dám tiến tới gần hai người , bèn cứ thế mà nhìn tới hai người họ chính là vừa khóc rồi lại cười , cứ như là họ đã cách xa từ lâu lắm rồi .

” Mẫu phụ , là , nhưng phụ vương người ở đâu a , vì sao người không đi cùng mẫu phụ tới đây a ? ” .

Tuyết Y không thấy Huyền Vân Y (cha) , đâu nên liền hỏi thăm .

” Cha của con a , thông thả người cũng sắp quay trở lại nhà trọ này rồi , vì chúng ta là đang nghe tới tin tức của thám tử báo tới là con đang ở trong cung tại Nam Hải Thần Triều , nên chúng ta đang định đi tới đó , không nghĩ như thế nào ta lại có cảm giác kì lạ nên bước chân vào quán trọ Bình Lai này , cơ duyên gặp gỡ , không ngờ là mẫu phụ lại gặp con ở đây

rồi a ” .

Hai người vì lâu ngày mới gặp vào nhau nên Tuyết Y ngày càng ôm chặt lấy người , Phượng Thái Sinh mỉm cười hiền từ nhìn Tuyết Y đang làm nũng với mẫu phụ (mẹ) người nói .

” Hài tử này , bây giờ chúng ta đã gặp lại nhau , con và ta cùng ở lại một lát , lát nữa phụ vương con tới rồi thì chúng ta cùng về nhà nha ” . Tuyết Y nghe mẫu phụ nói bèn vui vẻ gật đầu và nói .

” Thật A , là chúng ta sẽ về nhà , về tại biệt uyển sơn cốc ở trong rừng núi a , con thật là rất là nhớ nơi đó mà ” .

Phượng Thái Sinh nói .

” Đúng là chúng ta sẽ về nhà , nhưng mà là tới hoàng cung tại Nam Tình Tuyệt quốc a , chứ không phải là sẽ tới biệt uyển sơn cốc đầu con ”.

” Cái , cái gì , lại là về hoàng cung a , vậy mọi người đã về tới nước nhà chưa a ? ” . Tuyết Y nói .

” Thái Sinh , ta đã tới ”.

Tiếng của Huyền Vân Y vương gia cũng vừa tới.

Một nam tử trung niên tuổi chừng 30 dung mạo tuấn tú , mái tóc màu đỏ , dáng dấp to cao nhìn trông đã 30 tuổi tuần mà vẫn còn cường tráng , tuấn tú , đầy phong độ trông tướng của nam tử này rất oai phong uy nghiêm , Ngạo Nam Long đánh giá nam tử tóc đỏ vừa mới tới chỗ của Tuyết Y và người nam tử tóc trắng lớn hơn trông giống như tiểu mỹ nam đó .

Đi theo vị nam nhân tóc đỏ là một tốp người bao gồm một đứa trẻ 12 : 13 tuổi , và gần 10 người , nhưng nhìn những người nam nhân đi cùng nam tử tóc đỏ kia , chắc không phải là người bình thường mà là những cao thủ trong võ lâm !!

Vì thế mà Ngạo Nam Long cũng chưa dám làm càn gì , hắn còn đang thăm dò những người tới gặp Tuyết Y kia .

Nam tử tóc đỏ kia là Vân Y , hắn nhìn xang chỗ Tuyết Y , liền mừng rỡ .

” Tuyết Y , là con a , con có sao không a ? Ta và mẫu phụ đều lo lắng cho con , mà bọn chúng kẻ bắt con đi , chúng thực ra là có ý gì a ? ” .

10. Chương 10: Trở Lại ” Nam Tình Tuyệt Quốc ”

Huyền Vân Y vương gia cùng thê tử Phương Thái Sinh gặp lại nhi tử của mình bèn cảm thấy rất là vui sướng nên hiện tại quên hết mọi chuyện , những người khách ở trong nhà trọ đều giương mắt lên nhìn cái gia đình toàn là nam nhân này .

Lúc này Vân Y vương gia mới để ý tới xung quanh , thì ra đây vẫn là ở nhà trọ Bình Lai mà những ánh mắt kỳ quái của những người xung quanh đang để ý tới người nhà của mình , nên vương gia lay thê tử cùng Tuyết Y rồi nói .

” Hải nhi cũng đã gặp rồi , Thái Sinh , chúng ta nên rời khỏi nơi địa phương không quen biết này thôi , chúng ta nhanh lên đường tiếp lộ trình kéo trễ , có chuyện gì thì ba ta ở trong xe ngựa nói tiếp vậy , ở đây , không an toàn ” . Vân Y vương gia chính là đề phòng lần trước cũng là vì vào một quán trọ nghỉ ngơi mà chưa kịp nghỉ thì đã gặp chuyện

Vân Y vương gia chính là qua chiến trường có kinh nghiệm nhiều lần và qua thể lực võ công thâm hậu nên phát hiện ra một ánh mắt sắc bén từ vị công tử y phục trắng trẻ tuổi ngồi ở phía bên cạnh luôn để ý tới chính mình , vương gia giục .

” Hải nhi , có gì cần phải thu dọn hành lý ở quán trọ không Ngạo Kỳ sẽ lên thu dọn ” . Vân Y vương gia nói .

” Phải A , Hải nhi ”. Tiếng của mẫu phụ Thái Sinh ầm áp lại mềm mại vang lên .

” Hải nhi , không có nhiều đồ a , mẫu phụ , phụ , à cha , chỉ cần thanh toán cho chủ tiệm ở đây tiền phòng ăn nghỉ từ tối qua hải nhi tới là được , còn đồ , thì khỏi phải dọn ” .

Tuyết Y đáp lời .

” Công tử , công tử bị lạc , Tiểu Quê Tử rất nhớ người a ” . Thanh âm của trẻ con vừa mềm mại của tiểu hài tử khi nãy , hắn gặp công tử yêu quý bị thất lạc , liền gặp lại rất vui mừng định nói gì đó , nhưng không dám nói chen vào giữa Vương gia và Vương phi , vì sợ quá phận , mãi không nhận được giờ mới lên tiếng .

” A , Tiểu Quế Tử , là người nha , ta thế nào mà lại không nhớ tới nhà ngươi , dù sao ta không có đồ gì mà phải dọn , đi mẫu phụ , cha , ta lên đường a ” .

Tuyết Y nghe tiếng quen thuộc của Tiểu Quế tử , liền rất vui mừng vì lần trước ở nhà trọ cũ bị người của Thiên Ma Giáo đuổi giết , cũng may là những người thân ở bên cạnh mình , tất cả đều bình an vô sự .

Ngạo Kỳ từ nãy tới giờ gặp lại vị tiểu vương gia này tâm trí cũng rất vui vẻ , vì từ trước tới giờ , gia đình vương gia đều nuôi hần từ nhỏ (vì anh là cô nhi) , cho ăn học , và lại còn đối xử rất tốt với chàng khiến chàng có được một cảm giác ấm áp , nên chàng là coi cả nhà vương gia và vương phi và tiểu vương tử như là gia đình thân thiết của mình , luôn luôn bảo vệ ọi người , nhưng chính là lần ở tại quán trọ đó bị bắt ngờ , nên tiểu vương gia bị hắc y nhân bắt đi !

Hần cảm thấy thân là một tướng quân mà thực là vô dụng , ngay cả một tiểu vương gia mà chính bản thân mình không bảo vệ được chủ nhân , nên chàng xấu hổ khi thấy vương tử trở lại , chàng trong tâm rất vui vẻ , nhưng lại không dám như Tiểu Quế Tử , láu cá , nhanh nhẹn , làm nũng chủ nhân .

Chàng đi thanh toán xong , liền quay lại nói với vương gia .

” Chủ nhân , thuộc hạ đã thanh toán xong , chúng ta lên đường , xe ngựa đã chờ ở bên ngoài ” .

Cả nhà cùng đi ra khỏi nhà trọ đi lên xe ngựa , đoàn người tiếp tục đi tiếp tục lộ trình đang dang dở từ cách đây hai tháng trước !

Đoàn nhân mã (xe và người) đã đi từ rất xa , một bóng dáng màu trắng vẫn đứng nhìn theo đoàn nhân xe vừa đi khuất .

Một kẻ thám báo mặc đồ phục trang màu xanh đậm cũng vừa phi thân tới , hần không hành lễ gì với nam tử vì đây là ở trong quán trọ lắm người , hần chỉ thi lễ kính cẩn theo cách của giang hồ rồi đứng .

Vị nam tử kia thanh âm lúc này có vẻ thâm trầm nói với người vừa mới tới .

” Lục Tường ngươi đã biết được tin gì về người mà ta muốn tìm chưa ? ” .

” Chủ tử , thuộc hạ đã tra ra , nhưng có nên nói ra ở trong cái nhà trọ thôn dã này không a , thuộc hạ ở đây đông người ” . Kẻ vừa đến nói .

” Thôi được , ta trở về rồi nói ” . Nói xong , hai bóng người liền xoay người rồi đi .

Tại trong đông cung Thái Tử của Ngạo Nam Long !

Hai bóng người ở trong hoàng cung dát vát dát ngọc , NGẠO NAM LONG mặc y phục màu trắng ở trước ngực chân thì cũng đi ủng trắng , hần ngạo nghệ ngồi bắt chân chữ ngũ ở tại bộ bàn ghế bằng đá hoa cương đang đứng đỉnh thối tách trà thưởng thức hương vị thơm quyến rũ của trà long tỉnh .

Ở bên dưới một tên thám báo đang quỳ ở dưới đất hành lễ .

” Thái Tử điện hạ vạn phúc ” . Thanh âm của thám báo vang lên trong đông cung điện .

” Bình thân ” . Ngạo nam long cho viên thám báo đứng dậy , rồi nói .

” Lục Tường , bây giờ thì chúng ta đã quay trở về hoàng cung rồi , những việc mà bốn cung giao cho đó , giờ ngươi cứ việc nói hết ra ” .

” Ân ” . Thuộc hạ nói .

” Qua sự điều tra của thuộc hạ thì người mà điện hạ cần tìm đó , họ vốn không ở trong nước của ta mà họ thuộc một dòng máu trong tiên giới thuộc tinh linh tộc có tên truyền thuyết là Nước :

Nam Tinh Tuyệt

Quốc a ” . Lục Tường là thám báo mật của Thái tử Ngạo Nam Long , hần nói tiếp .

” Người thiếu niên mỹ nhân mà điện hạ muốn tìm vốn dĩ thân phận của hần cũng không phải là vừa , thuộc hạ nói thế , vì hần chính là tam tiểu vương gia của Tam vương gia của Nam Tinh Tuyệt Quốc Huyền Vân

Y , tiểu mỹ nhân kia chính là tiểu vương tử Huyền Vân Y , còn mẫu thân của hắn cũng là một nam nhân xinh đẹp chính là Tam Đại Vương Phi Phương Thái Sinh a ” .

” Còn nữa , ở Nam Tinh Tuyệt Quốc vốn không có nữ nhân như ở nước của ta , mà chỉ có duy nhất là mỗi cái nam nhân , nhưng nam nhân ở đó chính là mỗi một người đều có vẻ đẹp khuynh thiên không phải tầm thường ” .

Ngạo Nam Long chính là có chút khó hiểu nghĩ tới việc dù gì tinh linh thì cũng đều là có sinh mạng sống như là con người , cho nên cũng có thất tình lục dục , nhưng ở đó chỉ có mỗi nam nhân , không có nữ nhân như ở đây , thì mỗi lần họ muốn giải quyết những việc cấp bách vào mỗi đêm thì phải làm sao a ?

Lẽ nào là tự mình làm cho chính mình .

Nhưng cũng không đúng a , vì chính mình cho dù có tự giải quyết đi chẳng nữa thì vấn đề kia chính là cần phải có người khác thì mới tạo khoái cảm ỉn a .

Ngạo Nam Long hiểu kỳ nên hỏi Lục Tường .

” Lục Tường , nhà ngươi nói là ở đó chỉ có mỗi nam nhân , thì những lúc cấp bách cần thoải mái thì bọn họ làm như thế nào a ? ” .

” Mà ở đó không có nữ nhân , chả lẽ nào nam nhân đối với nam nhân lại làm với nhau a ” .

Ngạo Nam Long giương mắt lên hỏi Lục Tường .

” Ân ” đúng a , ở đó vốn dĩ nam nhân với nam nhân là bình thường a ! ” . Lục Tường vừa trả lời xong thì từ phía của Thái Tử điện hạ đang thì uống trà khi nghe được đáp án bỗng nhiên .

” Phốc ” Ngạo Nam Long phụt ra một ngụm trà phun như mưa .

” PHỐC ” một ngụm trà từ Ngạo Nam Long phun ra như là vũ mưa , hắn nghe xong tuy rằng chính mình cũng là mê luyện nam sắc , nghe xong điều này nên phải vui mừng mới phải chứ , vậy mà vừa rồi mình đã làm hết cả hình tượng anh tuấn tiêu sái hồng bét rồi a , cũng may là trong đông cung điện này chỉ có mỗi bốn thái tử và Lục Tường thôi a , chỉnh trang lại tư thế rồi quay lại nhìn Lục Tường rồi hỏi hắn tiếp .

” Lục Tường , lẽ nào điều mà bốn cung chỉ nói đùa kia lại hóa ra là sự thật a , vì gì mà nam nhân ở đó có thể sinh hài tử a , thú vị đây , như thế thì tiểu mỹ nhân Huyền Tuyệt Y kia bốn cung phải có bằng được hắn mới được ” . Ngạo Nam Long ánh mắt sáng lạn ra lệnh cho Lục Tường .

” Lục Tường , thay thường phục cho bốn cung , hôm nay bốn cung phải xuất đông cung lên đường đi tới Nam Tinh Tuyệt Quốc ,

để tìm Tuyệt Y mỹ nhân mang về làm Thái Tử phi a ” .

Ngạo Nam Long ánh mắt sắc bén âm thanh đầy dụ tâm nói .

Lục Tường ở bên cạnh khi nghe thấy thái tử điện hạ liền nói như vậy làm cho y tự nhiên không lạnh mà lại tự nhiên run từ lúc nào , vì y vừa là thuộc hạ mà cũng là từ nhỏ lớn lên cùng Ngạo Nam Long nên tính tình của Ngạo Nam Long y vốn hiểu nhất !

Ngạo Nam Long từ trước tới nay tính cách bá đạo , nhan hiểm , mưu mô đầy rẫy , chỉ e là chủ tử mà có ý gì với thiếu niên kia thì thiếu niên kia sẽ khó mà thoát khỏi ma trảo của điện hạ chủ tử a !!

” Điện hạ chủ tử , đi ngay xuất cung ngay lúc này a ” . Lục Tường nói .

” Đương nhiên là đi ngay lúc này , bốn cung đã nói thì nhà ngươi cứ làm theo đi ” . Ngạo Nam Long nói .

” Ân ” Lục Tường trả lời rồi nhanh chóng rời bước đi thu xếp và cũng lên đường ngay lúc đó .

NÓI VỀ TUYẾT Y cùng phụ vương và mẫu phụ đã đi được một quãng đường , cả ba người cùng nhau ngồi ở trong xe ngựa hàn huyên .

” Hải nhi , suốt thời gian qua con ở đâu vậy a ? ” . Mẫu phụ nhìn Tuyết Y lo lắng hỏi , hắn lo sợ cho đứa con của mình thân thể từ nhỏ vốn đã hư nhược , mà là lần hôn mê tỉnh lại kia trí nhớ của hải nhi lại không

tốt , sau khi đã tạm ổn định một chút thì lại phải lên đường về hoàng cung Nam Tĩnh Tuyết Quốc , cũng là để đoàn tụ cùng Vân Y Vương gia a .

” Tuyết Y suốt thời gian qua , con bị người ta bắt đi , có biết họ đưa con đi đâu không a ? ” .

Phương Thái Sinh lo lắng nhìn đứa hài tử này lo sợ thằng bé sẽ bị người ta khi dễ a !.

” Phải a , hoàng nhi , là kẻ nào đã bắt con , và vì sao con lại thoát được ra ngoài này ? ” .

Huyền Vân Y Vương gia dung mạo thanh tú nhân lại vì lo lắng nói .

” A , hài nhi không biết rõ về kẻ đã bắt mình a , nhưng sau khi bị đánh cho hôn mê đi lúc tỉnh lại đã thấy mình ở trong một tòa lầu cực lớn được gọi là Tuyết Nghi Cung gì đó ” .

Tuyết Y bắt đầu kể lại mọi chuyện trước khi mà mình bị bắt đi cho đến khi tỉnh lại .

” Và hài nhi ở đó có biết một người , hần gọi là hoàng đế của Nam Hải Thần Triều , cũng chỉ tại hài nhi , hôm mà chúng ta mới tới kinh thành của Nam Hải Thần Triều , do không nghe lời mẫu phụ và phụ vương , đi cùng Ngạo Kỳ thì không nghe lời huynh đấng nên hài nhi không cẩn thận qua đường liền bị một con ngựa từ đâu xông đến , lúc đó có người đến cứu hài nhi , hài nhi về sau rất cảm kích người đó , nhưng thật không ngờ người đó lại là một kẻ bỉ ổi , thừa dịp chúng ta đang gặp nạn ở quán trọ kia , hần đã cho người bắt hài nhi ” .

Tuyết Y nói tới đây liền rưng rưng khóe mắt ứa nước mắt nói .

” Hài nhi gặp hần , ân nhân đã cứu mình khi đó ở trong hoàng cung Nam Hải Thần Triều , hần chính là hoàng đế Chu Vân Long , và chính hần cũng là kẻ mà có dã tâm bắt cóc hài nhi ” .

” Hix , mẫu phụ , phụ vương , hần , hần ăn hiếp hài nhi , không những thế còn cho tên hoàng đệ cùng mẹ khác cha gì đó của hần cùng làm chuyện xấu với hài nhi ” . Nói đến Tuyết Y càng khóc lớn hơn , phụ vương nhìn hần mà tâm đầy chua xót , mẫu phụ liền ôm hần vào trong lòng an ủi rồi vỗ về .

” Hài nhi , ngoan , đừng khóc , ta biết thời gian qua con phải chịu nhiều khổ sở , nhưng giờ đã có cả phụ vương và mẫu phụ đây rồi , chúng ta sẽ bảo vệ cho con a ” .

Tuyết Y khóc lớn một hồi , giờ đã thôi không còn khóc , nhưng chính vì lâu ngày không được hưởng sự ấm áp của mẫu phụ nên ôm người thật chặt ngửi lấy mùi hương vừa thanh nhã quen thuộc của người !

Hai người mái tóc trắng rũ xòa lẫn lộn cùng nhau đều là rất giống nhau .

Hai người hai mái tóc trắng xòa lẫn lộn như nhau , giống như là đã xa cách từ lâu ngày .

” Hài nhi , con vừa nói gì tên Chu gì đó hần đã làm như thế nào với con a ? ” . HUYỀN VÂN Y vương gia nghe hoàng nhi của mình vừa nói là hần bị kẻ khác ăn hiếp , hơn nữa còn cho cả huynh đệ của mình khi dễ hài tử của mình , liền cảm thấy tức giận , toàn thân của người dường như là phát ra hỏa , cổ hỏi hài nhi xem kẻ họ Chu kia hần làm gì hài tử nhà mình .

” Hài nhi , con nói xem tên họ Chu gì đó hần đã làm gì con không a ? Đừng sợ , con hãy nói cho phụ vương biết để phụ vương tính sổ với hần ” . Huyền Vân Y tuy cố điều hòa hơi thở để nói nhỏ nhẹ với hài tử của mình , nhưng trong lòng thì đã muốn hỏa nộ với những kẻ mà dám ỷ hiếp tới con của mình và Thái Sinh , thâm tâm vương gia đã lên cơn thịnh nộ , may mà mái tóc đỏ thẫm dài qua eo của người thả rũ , ở trên đầu có buộc đơn giản một nún tóc lớn , chính vì màu đỏ của mái tóc đã che bớt đi dung nhan tuấn tú , nhưng lại đang lên cơn thịnh nộ của người , vì thế mà mẫu phụ Phương Thái Sinh và hoàng nhi của mình Huyền Tuyết Y mới không phát hiện được ra phụ hoàng và phụ quân của mình đang thì tức giận .

Tuyết Y nghe phụ vương nói là kể cho người nghe chuyện mà mình bị bọn chúng vũ nhục , ức hiếp , chính là tâm trí vẫn còn ngây thơ kể ra toàn bộ những điều xấu hổ vũ nhục đó .

” Ân ” Để hài nhi kể a ” .

Tuyết Y bắt đầu miêu tả về việc mà mình đã bị bọn chúng bắt ép phải làm .

” Vào một đêm đầu tiên chính là tên Chu Vân Long hoàng đế Nam Hải Thần Triều , hần lúc đó gương mặt đầy hung hãn , thú tính nổi lên mạnh mẽ , hần mới thoát đầu cứ nhìn chằm chằm vào con rồi , rồi hần tự

nhien bất ngờ bế xốc hài nhi lên giường , và rồi hắn đã hung hãn lột hết y phục trên người của hài nhi , hắn tiếp đó , tiếp đó thì bắt ta làm cái truyện rã man nhất kia , hắn mơn trớn sờ lên tất cả mọi bộ phận mẫn cảm của hài nhi , và cuối cùng thì tách ra hai chân của hài nhi , mẫu phụ , phụ vương , mọi chỗ kín đáo nhất ở trong cơ thể hài nhi đã bị chúng mang đi chơi đùa , hơn nữa tên Chu Vân Long đó , hắn đã dùng cái thứ của hắn hạ thương hắn vào tiểu huyết của hài nhi ” . Nói đến đây Tuyết Y nghĩ đến tự nhiên lại có chút hoảng

sợ , không tự chủ rúc toàn thân thể nhỏ bé vào trong bộ ngực rộng lớn và rắn chắc của mẫu phụ , giường đôi mắt còn hơi long lanh giọt lệ vẫn còn vương chút cảm xúc len lén nhìn phụ vương và mẫu phụ , lúc này cậu lại khóc lên , dung mạo thanh tú yêu kiều đầm lệ ủy khuất .

” Ô .. Ô .. Ô .. Phụ vương , mẫu phụ , hắn thương hài nhi , làm cho hài nhi rất đau a ” . Tuyết Y bộ dáng ủy khuất khóc lên ở trong xe ngựa , xung quanh đám thuộc hạ hộ tống của Huyền Vân Y vương gia vẫn theo phận sự hộ tống đoàn xe ngựa của Tam Vương Gia tiến thẳng tới Nam Tinh Tuyết Quốc ...

Một quyền nện thật mạnh vào xe ngựa !

Khiến cho chiếc xe ngựa rộng lớn vững chắc đang thì đi tự nhiên bị chao đảo , Tuyết Y thấy xe ngựa lắc lư quá mạnh nên đâm có chút hoảng nên càng ôm thật chặt vòng eo của mẫu phụ .

” A ” thanh âm nhẹ kinh hách từ Tuyết Y phát ra .

” Vương gia ! Đây là ở trên xe ngựa a , có gì thì hai ta sẽ giải quyết những kẻ đã khi dễ hoàng nhi sau , nhưng ở đây là chỉ có mẫu phụ (mẹ) hoàng nhi hài tử ta thôi a , người tức giận chi mà sử dụng đến cả nguyên thần nội lực ở trong này , điều này sẽ làm hoàng nhi bị kinh hách a , người nhìn xem , Tuyết Y hiện giờ đã sợ ra tới mức này rồi ” .

Phượng Thái Sinh quay lại nhìn bộ dáng kia của tướng công liền hiểu ra .

Tuyết Y lúc này có chút bị kinh hách , nên ánh mắt màu hổ phách xinh đẹp lên ngơ ngác nhìn phụ vương .

Lúc này Tam Vương gia đang thì lên cơn giận dữ dùng nắm đấm để chút giận trực tiếp vào thành xe ngựa , làm cho nội lực nguyên thần của hoả diệm châu ở trong cơ thể gần phát ra , nhưng rồi lại ghe được thấy Phượng Thái Sinh vừa mới gọi mình nên liền nhanh chóng trở lại nhu hòa , lúc này Vân Y vương gia mới để ý tới thấy Tuyết Y đang thì run rẩy , nghĩ chắc là tại ta dùng quyền quá mạnh mà trong cơ thể phát ra nhiệt hỏa của bá vương !

Vương gia thấy Tuyết Y đang thì run liền nói giải thích .

” Ân , hoàng nhi con đừng sợ , phụ vương lúc này khi nghe xong con kể , tên Chu Vân Long gì đó hắn động đến con , làm cho người cha ta phải tức giận , chính là muốn gặp bằng được những tên biến thái kia để hảo hảo giáo huấn chúng một phen ” .

” Tên Chu Vân Long đó là hoàng đế của Nam Hải Thần Triều a , hay cho dù hắn có là gì đi chăng nữa , mà hắn đã động tới hoàng nhi của mình thì sau này sẽ phải chịu đựng kết cục thê thảm nhất , bởi vì hắn dám khi dễ tiểu vương tử của Nam Tinh Tuyết Quốc ” .

” Hừ , các người dám động tới tam tiểu vương tử của ta , cứ chờ đấy ” . Huyền Vân Y lạnh lùng nói .

Cả nhà hắn đoàn tụ rồi nên tất cả mọi người vừa mừng lại vừa tủi , cuối cùng là bắt Tuyết Y kể hết những gì đã diễn ra trước cách đây hai tháng hơn 30 ngày .

Đêm cũng đã khuya , tất cả mọi người đều dừng chân lại đóng lều trại nghỉ ngơi qua đêm .

TRỜI SÁNG ĐOÀN NGƯỜI LẠI TIẾP TỤC LÊN ĐƯỜNG !

Tuyết Y ở lại cùng với mọi người , rốt cuộc cũng hòa đồng trở lại , luôn ríu rít suốt cả ngày , trên đường đi đoàn người hộ tống bảo hộ rất an toàn và lộ trình cũng đã sắp về tới Nam Tinh Tuyết Quốc .

Thời gian rút gọn chỉ còn lại hai ngày là sẽ tới nơi .

11. Chương 11: Tại Nam Tình Tuyệt Quốc

Tuyệt Y cùng mẫu phụ và phụ vương đoàn tụ với nhau , trong lúc đi đường đoàn binh lính hộ giá cũng đi cùng xe ngựa suốt ngày đêm không ngừng nghỉ ở nơi nào , vì lần sơ suất lúc trước ở quán trọ Bình Lai cũng đã gây tổn thất một số binh lính .

Rốt cuộc ngồi trong xe ngựa mãi trong vòng hai ngày nữa cũng đã tới nơi lãnh địa ranh giới của tinh linh giới ở Nam Tình Tuyệt Quốc , Tuyệt Y ở trong xe ngựa đang thì an ổn ngủ trong vòng tay của mẫu phụ và phụ vương thì thanh âm của Ngạo Kỳ tướng quân làm cho cậu phải bình tỉnh .

” Khởi bẩm vương gia , vương phi nương nương , chúng ta đã tới ranh giới của Nam Tình Tuyệt quốc , bây giờ cũng đã là trời sáng , mặc tướng thỉnh vương gia xuống xe ngựa để nhận diện với các thiên thần canh gác ranh (ranh , lãnh địa giữa người và tinh linh) , như thế chúng ta mới có thể đi vào kinh thành Nam Tình Tuyệt quốc được a ” . Ngạo Kỳ tướng quân nói với vương gia ở trong xe ngựa nhưng cũng đồng thời làm cho Tuyệt Y tỉnh lại .

” Hải nhi , hải nhi đã tỉnh rồi a , lúc này là đã đến ranh giới của tinh linh Nam Tình Tuyệt Quốc của chúng ta rồi , con đã tỉnh thì 3 chúng ta nên xuống xe ngựa để các vị thần canh ranh giới có thể nhận diện và cho chúng ta vào a ” .

Tiếng nói dịu dàng của Phương Thái Sinh đang nói .

Tuyệt Y mở mắt mơ hồ nhìn sang phụ vương , phụ vương cũng nói .

” Đúng , hoàng nhi cả nhà ta cùng ra ngoài để thần linh nhận diện nào ! ” . Huyền Vân Y vương gia nói .

Tuyệt Y gật gật cái đầu , cúi thấp đầu xuống bước ra khỏi xe ngựa cùng với phụ vương và mẫu phụ .

Vừa bước chân ra khỏi ngoài xe , đập vào trước mắt của Tuyệt Y là một khung cảnh của núi rừng , xung quanh chỉ có cây cối hoa lá và chim chóc , Tuyệt Y thắc mắc ở đây đâu hề có nhà của dân cư đâu kia chứ , thì nơi này đâu có thể được gọi là ranh giới gì như Ngạo Kỳ tướng quân đã nói .

Nhưng những cảnh đẹp của thiên nhiên ở trước mắt này lại khiến cho Tuyệt Y thấy rất thích .

Tuyệt Y đang thì ngây ngô đứng nhìn , thì phụ vương kéo tay của cậu cùng mẫu phụ tới trước một khoảng không vô hình , phụ vương cất tiếng to đồng dạng nói .

” Bốn vương là Huyền Vân Y tam vương gia của Nam Tình Tuyệt quốc , và thê tử là vương phi Phương Thái Sinh đã đón khuyến nhi (con) là tam tiểu vương tử Huyền Tuyệt Y đã tới , phiền các vị thần linh hiện nguyên thần để nhận diện gia đình bốn vương để bốn vương có thể vào thành sớm ” . Huyền Vân Y vương gia hô to ở giữa khoảng không (đất trống) đầy kì bí .

TUYẾT Y thấy phụ vương hô lên như thế .

Nhưng cậu không hề trông thấy phát sinh ra tình huống gì cả .

Nhưng ngay sau lát đó , bỗng nhiên toàn thân thể của Huyền Vân Y vương gia trong giây lát phát ra một luồng chân khí đỏ thẫm như màu hỏa lửa lên trong vòng 5 phút .

Tuyệt Y đang thấy kì lạ , nhưng rồi tiếp theo là Phương Thái Sinh và cậu cũng cùng lúc phát ra luồng quang khí màu trắng như tuyết bao xung quanh ở khắp cơ thể mình ...

Tuyệt Y đang ngây ra nhìn những luồng khí ánh sáng từ cơ thể của mình toát ra kia , thì ở trước mặt khoảng không sau đó cũng xuất hiện một cổng thành lớn được bọc xung quanh toàn là tuyết , bên trên cổng thành là tấm biển lớn có được ghi những dòng chữ NAM TÌNH TUYẾT QUỐC

.

Cổng thành tự động mở ra , phụ vương thanh gọi Tuyệt Y mới nhớ ra là mình phải đi vào trong đó .

” Vương phi (kêu Phương Thái Sinh) , Hoàng nhi (Tuyết Y) , cổng thành đã mở , ta vào thôi ” . Tuyết Y đang ngơ ngác nhìn vào phía trong tự nghĩ :

Ai da , ở bên trong kia toàn tuyết là tuyết liệu ta mà vào trong thì có thể bị hóa thành người đông lạnh không a ...

Đang ngẩn người nghĩ , thì mẫu phụ cùng phụ vương , hai người cầm lấy hai tay nhỏ của Tuyết Y đưa cậu tiến vào trong cổng thành .

Tuyết Y nhắm mắt tiến vào bên trong , đi đã được một đoạn rồi mở mắt to ra .

” A , trong này đẹp quá , lại còn ấm áp nữa , hoàn toàn không giống như những gì mình vừa nghĩ a ” . Tuyết Y đang há hốc mồm kinh ngạc , thì ngay sau đó đoàn Ngạo Kỳ và Tiểu Quế Tử cùng đoàn quân cũng đã đi vào bên trong .

Sau đó , cổng thành tự nhiên đóng lại và biến mất ..

Ở bên ngoài cổng thành , một bạch y nam tử chính là Ngạo Nam Long , hắn đang theo dõi theo những việc mà xảy ra , thậm chí cười lạnh rồi lắc lắc một mình .

” Thì ra đây chính là cái gọi là ranh giới của giữa tinh linh Nam Tinh Tuyết Quốc và loài người đây sao ? Bức cổng thành kia vẫn không thể làm khó cho ta được ” .

Hắn nói như thế vì trong người của hắn vốn có một mảnh gọc thần của Lữ Quốc (tên một đất nước khác) mang tới làm cống phẩm dâng lên cho hắn , và viên gọc này đồng thời chính là chìa khóa đã bị mất tích của Hoàng Thất Tinh Linh Nam Tinh Tuyết Quốc .

Viên Ngọc chìa khóa của Nam Tinh Tuyết Quốc vốn chính là bảo vật mà Lữ Quốc lấy cắp của Nam Tinh Tuyết Quốc và làm cống phẩm dâng lên cho PHI THIÊN QUỐC và đương nhiên NGẠO NAM LONG KIA vốn là đại thái tử của PHI THIÊN QUỐC mà hắn lại được hoàng đế PHI THIÊN QUỐC tặng cho , nhân ngày sinh nhật lần thứ 24 tuổi của hắn .

Hắn cười , tay rút vào bên hông lấy ra mảnh gọc bội bằng tuyết dị thường kia đem ra ngoài .

Tiến lại gần khoảng không lúc nãy cũng hô .

” Đây chính là chìa khóa của Nam Tinh Tuyết Quốc , cổng thành , hãy xuất hiện , nhận lấy ngọc bảo ” . Ngay sau Ngạo Nam Long hô thanh lên , cổng thành cũng hiện lên và mảnh gọc bội bằng tuyết phách kia cũng hiện sáng , hắn phát hiện thấy ở trên tấm biển đề tên nước kia , ở giữa , có một vết hơi lằng lằng xuống , in ra hình giống như của mảnh gọc Tuyết mà trên tay hắn đang thì cầm , hắn nghĩ :

Trên kia có dấu in đậm khác thường , được khắc đậm theo hình của miếng gọc tuyết trên tay mình , có lẽ đây chính là chỗ để tra chìa khóa gọc tuyết mở cổng thành .

Hắn nghĩ : mình phải thử xem sao mới được

.

Nghĩ là làm Ngạo Thiên Long dùng khinh công lướt nhẹ lên chỗ ở bên trong tấm biển treo ở phía trước , chỗ in đậm hình ngọc tuyết đó và tra mảnh gọc bội bằng Tuyết thạch vào trong .

Hắn đợi trong chốc lát . Quả nhiên là vết in đậm đó có nhận mảnh gọc kia , trong giây lát , cổng thành mở ra , luồng sáng lạnh lẽo từ trong thành sáng lóe lên , Ngạo Nam Long không chút suy nghĩ bèn đi vào bên trong .

Hắn vừa đi vào cổng thành liền tự động đóng lại .

” Hừ , cổng tự động đóng sao ? ” .

Hắn nhìn quay lại thì ngay cả cổng thành cũng biến mất dạng luôn , vì cứ hễ mỗi lần có người đi vào trong Nam Tinh Tuyết Quốc , là cổng thành chỉ mở ra được có một lần duy nhất , và sau đó lại đóng chặt lại .

Hắn cũng đã ở bên trong lãnh địa của Nam Tinh Tuyết Quốc .

Đối với con dân hoặc hoàng thất , bất kỳ phàm là người dân ở trong kinh thành , toàn bộ vốn là những tinh linh ở trong nam tình tuyết quốc nên đều có linh khí của dòng máu nửa tiên nửa phàm , nên họ thích ứng được với nhiệt độ ở trong này , đương nhiên là rất ấm .

Nhưng đối với người thường như Ngạo Nam Long , cũng may là trong người hắn có mảnh gọc tùy thân bằng tuyết phách kia thì mới bình an được ở trong này , nếu không chắc là hắn đã bị đông lạnh lại rồi .

LẠI NÓI VỀ TUYẾT Y !

Lúc này tuy đã ở trong kinh thành của lãnh địa Nam Tình Tuyết Quốc , nhưng vì đất nước Nam Tình Tuyết quốc rất là rộng lớn nên vẫn chưa thể vào được trong hoàng cung ngay .

Nên vẫn đành phải tiếp tục lộ trình ...0

[NAM HẢI THẦN TRIỀU

” CHU VÂN LONG ”]

Lại nói về lúc mà Tuyết Y đã rời khỏi Tuyết Nghi Cung .

Ở trong đại điện Càn Thanh Cung , có một thanh âm ” rỗng rỗng ”

bực tức ở trong đại điện .

” Hừ , là kẻ nào đã đưa Tuyết Phi ra khỏi Tuyết Nghi Cung ” . Chu Vân Long ở trong đại điện đang thì rống lên , ở trong Càn Thanh Cung , từ kẻ trên cho tới người hầu dưới , tất cả đều im phăng phắc không một ai dám lên tiếng .

” Là kẻ nào ? Còn không mau bước ra , tự nhận tội , nếu như để cho trăm điều tra ra được , thì người đó đừng trách trăm phạt tội lăng trì ” . Chu Vân Long bực bội đe dọa .

Ngày lễ vu quy rốt cuộc cũng đã qua , trước khi ngày lễ diễn ra , vì hắn mấy ngày hôm đó phải bận tiếp các sứ thần liên bang tới nước , nên không thể tới Tuyết Nghi Cung thường xuyên được , nên đành phải giao lại Tuyết Y cho Lan Anh nha hoàn và các thị vệ ở trong cung trông chừng .

Rồi ngày lễ tuy rằng cũng chưa qua , như là hắn có dự cảm gì chẳng lành , nên vội vàng tới Tuyết Nghi Cung , lúc đó , mới phát hiện ra là Tuyết Y đã biến mất khỏi hoàng cung .

Vô tung vô ảnh trước tất cả thị vệ và nha hoàn Lan Anh kia , cho nên hắn giận dữ , lúc này ai mà dám nói gì lên thì hắn đều có thể

” Chu Di Tam tộc ” kẻ

đó .

Lan Anh nha hoàn đang ở trong đại điện Càn Thanh Cung , vì hoàng đế cho gọi .

Nàng thấy long nhan hoàng đế đang thì tức giận , mà mình thì cũng còn phải cố gắng gượng để sau này còn phải trả thù cho tiểu đệ , nàng không dám nói gì , sắc mặt xinh đẹp liền trầm xuống .

Chu Vân Long thấy ánh mắt của Lan Anh có vẻ có chút nghi hoặc , hai tay vịn ở ghế rồng , tay chống cằm , đưa mắt nhìn về nàng nói .

” Lan Anh nha hoàn , người ở cạnh Tuyết Phi nương nương để trông chừng hắn cùng đội quân thị vệ , Tuyết Phi hẳn vốn là một kẻ tay trái gà không chặt , thì vì có gì mà hắn có thể thoát ra , không phải là người giúp đỡ hắn đó chứ , nhà người còn không mau nói ” ...

Lan Anh tuy rằng có chút run rẩy , nhưng vẫn cố gắng đứng vững , đang trong lúc nàng sắp không chịu đựng được nữa , thì có một thanh âm mềm mại mà dứt khoát của nữ tử đang tiến vào trong đại điện vang lên .

[HỈ ! Mình nghĩ chắc là đam mê , mà cũng có chút xiu pha lẫn ngôn tình]

[TÔ QUÝ PHI ” CHỌC TỨC ” CHU VÂN LONG

PHẢI XUẤT CUNG] ...

!!!!!!! !!!!! !!!!!!!!

Đang trong lúc mà Lan Anh đang sắp không còn chống cự được trận run rẩy nữa , thì một thanh âm nữ tử mềm mại vang lên đang với thanh âm đầy dứt khoát ở trong đại điện .

” LÀ THẦN THIẾP ĐÃ THẢ HẮN RA KHỎI HOÀNG CUNG A , HOÀNG THƯỢNG , CÓ PHẢI LÀ NGAY CẢ THIẾP , NGƯỜI CŨNG MUỐN CHU DI TAM TỘC

HAY SAO ? ”

Thanh âm vang lên đó chính là giọng nói của Tô Quý Phi ” Tô Mị Cơ ”

vừa mới đến .

Tô quý phi nàng đã biết truyện là truyện của Tuyết Y đã bị hoàng thượng phát hiện ra , mà ngay cả Lan Anh cũng đã bị điều đến Càn Thanh Cung để tra hỏi , và khi nàng vừa mới bước vào là đã nghe tiếng của hoàng đế vừa tra hỏi Lan Anh , và nàng ta đang thì có chút run sợ .

Lan Anh vừa thấy Tô Quý Phi tới , liền có cảm giác như là mình đã nhặt được phao cứu sinh , lúc này , nàng đã thôi không còn run và chờ mong Tô Quý Phi sẽ giúp mình .

Quả nhiên thanh âm Tô Quý Phi vừa mới tiến vào , không những thế nàng lại tự nhận tội về chính mình , nàng đã biết rõ , cho dù mình có nhận tội đi chăng nữa thì hoàng đế vốn dĩ không thể làm gì nàng được .

Hoàng đế kia và nàng vốn tính ra cũng là thuộc họ hàng họ ngoại , tức là cha của cô là Tả Thừa Tướng Tô ...

Còn mẫu thân vốn là trưởng công chúa (là cô mẫu) của hoàng đế .

Tính ra thì giữa hai người vẫn có chung dòng máu hoàng thất cho nên nếu nói chu di cửu tộc hay là tam tộc gì đi nữa , thì hoàng đế cũng không thể ra thánh chỉ giết chính hoàng đế và Hoàng Thái Hậu được , không những điều thánh chỉ kia mà ban ra thì cũng đồng nghĩa với toàn bộ hoàng thất của Nam Hải Thần Triều cũng phải diệt giống a .

Quả nhiên như là Tô Quý Phi đã nghĩ , hoàng đế kia vốn dĩ là miệng cam như hến , không dám hạ chỉ đòi chu di cửu tộc hay tam tộc gì nữa , nhưng cơn bực tức ở trong lòng hắn thì vẫn đang dậy sóng , hắn chỉ biết chỉ tay về nàng rồi nói .

” Nàng , nàng dám , thả người của trẫm a , thật là to gan , không biết trên dưới là gì cả ? ” .

Tô Quý Phi nghe xong liền uốn ngực , bĩu môi rồi nói .

” Hoàng thượng , thần thiếp nào dám to gan , mạo phạm đến hoàng thượng nào đâu ? Chẳng qua chỉ là thiếp thả tên nam sủng của hoàng thượng đi mà

thôi ” . Lúc này vẫn chỉ có Tô Quý Phi là dám cãi lại hoàng đế , mà hoàng đế lại không dám làm gì nàng , trông điệu bộ của Chu Vân Long lúc này thật là tức cười , gương mặt tuần tú của long nhan nhẩn nhúm lại như khỉ , bực tức nói .

” Hừ , vẫn chỉ là Tô Quý Phi nàng dám làm hư truyện của trẫm , trẫm sẽ không ở lại trong hoàng cung này nữa , mặc các nàng muốn làm gì thì làm , nhưng nhớ là không được làm điều gì quá đáng , đừng để cho trẫm có cơ hội trách phạt các nàng , trẫm hiện tại sẽ xuất cung để tìm hân ,

Tuyết Phi ” . . .

Tô Quý Phi sau khi nghe hoàng thượng nói là sẽ xuất cung để tìm một cái tên nam sủng , nàng liền giậm chân làm mặt hờn dỗi nói .

” Hoàng thượng , ngài dám , thiếp sẽ bẩm báo truyện này với Hoàng Thái Hậu ” ..

Chu Vân Long lúc này chẳng thèm để ý tới Tô Quý phi nữa , mà cũng chẳng dám động chạm tới nàng , mà chỉ là đuổi nàng về Tô phủ phạt đóng cửa không được ra khỏi phủ thừa tướng khỏi một bước mà thôi .

Chu Vân Long từ trước tới giờ tuy là hung tàn , nhưng đối với Tô Quý Phi này vẫn thật là vô lực , không dám động tới cho dù là nửa cọng tóc .

Hắn thanh âm chỉ dám phạt nàng bằng cách này .

” Tô Quý phi , Tô Mị Cơ , hảo , nàng giỏi lắm , đừng cho rằng trẫm sẽ không dám trừng phạt gì nàng , bỏ qua cho nàng ” . Hắn nói tiếp .

” Trẫm phạt nàng quay trở về phủ Tô thừa tướng , đóng cửa ở nhà suy nghĩ , không có chỉ lệnh của trẫm nàng không được ở trong hoàng cung nữa ” . Nói xong , Chu Vân Long nói tiếp .

” Trần công công , mau đưa Tô Quý Phi rời Càn Thanh Cung , đến phủ thừa tướng Tô gia phủ , thi hành mệnh lệnh

mau ” . Ý chỉ vừa ra , Trần công công đành phải nghe theo , ông đưa tay mời Tô Quý Phi .

” Tô Nương nương , thỉnh người rời khỏi Càn Thanh Cung trở về Tô Phủ ” . Một giọng thanh ảo lả của Trần Công công vang lên .

Tô quý phi , mặt không biến sắc , dù gì hoàng thượng cũng chỉ là không cho nàng vào Càn Thanh Cung mà thôi , còn chỗ của Hoàng Thái Hậu , hoàng thượng vẫn là không quản được , lúc này nàng cất bước đi nhưng còn nói .

” Hoàng thượng , thần thiếp sẽ về lại Tô phủ , nhưng thiếp sẽ mang theo nha hoàn Lan Anh cùng đi , hoàng thượng , người không có ý kiến gì nữa chứ ” . Tô quý phi trước khi đi vẫn còn đòi hỏi phải mang Lan Anh nha hoàn cùng đi , bởi vì nàng đoán trước nếu mà lan anh kia còn ở bên cạnh hoàng đế thì khác gì sẽ phải chịu tội chết , không nhanh thì chậm .

” Được rồi , cả nàng và tiệm nô tì kia đều rời khỏi đây , mau lên ” .

Chu Vân Long lại rống lên thêm lần nữa .

” Ân , thần thiếp lĩnh chỉ , Lan Anh mau theo bốn cung đi ” . Tô quý phi nhận mệnh rời đi , nàng còn kéo theo Lan Anh nha hoàn nữa .

Trước khi đi Lan Anh vẫn không quên bốn phận mình là một nô tì nên quỳ xuống cáo biệt .

” Nô tì xin cáo từ a , hoàng thượng ” . Thanh âm mềm mại của Lan Anh có chút run rẩy vừa cúi đầu quỳ xuống vừa nói .

Chu Vân Long chẳng nói lời nào mặc hai người kia rời khỏi đại điện ..

Ngay sau đó , bóng của hai người kia vừa đi thì Hắc Ảnh , thuộc hạ thân tín cũng vừa tới .

” Hắc Ảnh , người mau thu xếp hành lý , chúng ta lại xuất cung ngay bây giờ ” . Chu Vân Long nói cùng với người vừa mới tới .

” Dạ , thuộc hạ đi ngay liền a ” . Thanh âm , âm trầm của Hắc Ảnh vang lên , và sau đó chu vân long cùng hắc ảnh , hai người cũng rời khỏi Càn Thanh Cung , xuất cung đi tìm Tuyết Y .

12. Chương 12: Trong Kinh Thành ” Nam Tình Tuyết Quốc ”

TUYẾT Y cùng phụ vương và mẫu phụ đã đi vào trong thành được một đoạn , ở trước mắt Tuyết Y vẫn chỉ là toàn cảnh vật của mùa đông băng tuyết ..

Đi một đoạn nữa thì tới một cổng thành rất lớn bằng Tuyết nữa , nhưng cổng thành này có hẳn một đội quân tinh nhuệ người tinh linh Nam Tình Tuyết Quốc canh chừng .

Trên tấm biển treo ở trước cổng thành được ghi : Tuyết Băng Tinh linh tộc .

Khi đội quân của Tam Vương Gia Huyền Vân Y tới trước cổng thành thì Ngạo Kỳ tướng quân nhảy ngựa xuống , đem ra một khối kim bài xuất ra ..

” Đây là Tam Vương gia cùng gia quyền , các người còn không mau mở cổng thành ” .

Thanh âm của Ngạo Kỳ vang lên .

Tên tướng gác cổng thành vừa trông thấy liền nhận ra bèn nhanh nhẹn đi tới chỗ của mấy người nam nhân đang ở trong xe ngựa ở trong giữa đoàn binh mã nói .

” Mạc Tướng là Võ Thanh Kiệt vốn là Phó tướng quân của Nam Tình Tuyệt quốc tham kiến Tam Vương gia , cùng Vương phi , và tiểu vương tử , mạc tướng xin vương gia tha cho tội bất kính , bởi vì theo tục lệ của ta , như là vương gia đã biết , mỗi khi xuất thành hoặc là vào thành , cho dù là thân phận thế nào đi chăng nữa , thì đều phải có kim bài xuất quang thì mới có thể ra vào , vương gia , các vị chủ nhân xin hãy thứ lỗi Ạc

tướng ” . Thanh âm nam tử dứt khoát vang lên .

Tuyệt Y cùng mẫu phụ , phụ vương lúc này là đang ở trong xe ngựa , Tuyệt Y và mẫu phụ thì lặng im , còn phụ vương thì thanh âm trả lời vị phó tướng quân kia .

” Được rồi , bổn vương hiểu , lệnh kim bài thì Ngạo Kỳ tướng quân cũng đã xuất ra rồi , người còn làm gì mà không mau mở cổng thành ” .

” Vâng , vương gia , người chờ mạc tướng một lát , mạc tướng cho người mở cổng thành ra ngay ” .

Nói xong , Võ Thanh Kiệt quay về phía cổng thành hô những binh lính của mình .

” Mọi người , hãy mở cổng thành đón Tam Vương Gia vào trong ” .

Thanh âm chỉ huy những người gác cổng vang lên , và ngay sau đó , cánh cổng thứ hai đã được mở ra , đoàn quân và xe ngựa lại tiếp tục đi tiếp .

Khi đã vào trong thành rồi , Tuyệt Y từ nãy cho tới giờ đang thì rúc vào trong lòng mẫu phụ ngủ , lúc này mí mắt bắt đầu tỉnh lại , chợt nghe có tiếng mọi người đang thì náo nhiệt ở bên ngoài .

Tuyệt Y hé cửa rèm xe ngựa nhòm ra ngoài .

” Ôi chào , đẹp quá a ” .

Trước mắt của Tuyệt Y là khung cảnh phồn hoa của các ngôi nhà lầu , nhưng đặc biệt là tuy rằng những ngôi nhà này cũng thiết kế như những ngôi nhà cổ trang như ở nơi khác , còn nơi này cũng là nhà hai lầu , nhưng toàn bộ những căn nhà đó đều được tạo bằng một thứ hỗn hợp bằng tuyết trắng mà ra , cho nên những căn nhà mọc san sát với nhau kia hoàn toàn được chế tạo thiết kế bằng tuyết mà ra , cho nên những ngôi nhà ở đây người ta vẫn gọi là ” nhà

tuyết ” .

Xung quanh từ phố phường toàn bộ đều rất đông người đi ở bên đường , và hai bên đường cũng có những người mang những đồ linh tinh ra để mua bán hàng hóa trao đổi với nhau .

Nhưng Tuyệt Y phát hiện ra là ở đây chỉ có mỗi nam nhân là nam nhân , vốn dĩ là không có nữ nhân .

Nhưng đặc biệt là nhìn vào những nam nhân ở đây tất cả mỗi người một vẻ đẹp khác nhau .

Nhưng dung mạo của họ vốn khác với người thường ở thế giới bên ngoài kia , tất cả người ở đây dung mạo đều nghiêng nước khuynh thành , nghiêng ngã chúng sinh .

” Nha , mẫu phụ , phụ vương , hài nhi muốn ra ngoài chơi a , cảnh vật ở trong nước của chúng ta đẹp quá a , nhưng hình như , tất cả mọi thứ từ nhà cửa cho đến đồ dùng cũng là được làm từ tuyết đó chứ ?” .

Tuyệt Y có chút thắc mắc hỏi tiếp .

” Ủa , nhưng mà sao kỳ vậy a , ở chỗ của chúng ta không có ánh nắng mặt trời a , mà vì sao ở đây tuyết lạnh mà hài nhi lại không thấy lạnh một chút nào a ” .

Tuyết Y thấy ở trong Nam Tình Tuyết quốc , tất cả mọi thứ đều được làm bằng tuyết , tuy rằng tuyết kia có dày đến đâu đi chăng nữa , nhưng mỗi khi ánh nắng mặt trời chiếu lên .

Thì đây vậy , chứ hơn gấp 100 lần nữa thì băng tuyết kia đều bị tan chảy ra .

Tuyết Y nhìn vào y phục của mình và mọi người ở xung quanh , cũng may là chất liệu là vải tơ lụa bình thường mà không phải là tuyết cả a , chứ nếu không mà mặt trời mà lên thì tất cả mọi thứ tuyết đẹp ở trước mắt kia cũng phải tan chảy .

Tuyết Y ngược ánh mắt to tròn màu hổ phách lên để nhìn mẫu phụ , cùng phụ vương , nín lấy ống tay áo của mọi người thắc mắc hỏi .

Tuyết Y nín lấy ống tay áo của phụ vương và mẫu phụ hỏi .

” Mẫu phụ , phụ vương , ở trong tinh linh quốc vì sao khắp nơi đều là băng và tuyết a , lẽ nào ở đây lại không có mặt trời , mà mọi người ở đây vì sao lại có thể dùng các khối băng thạch để thiết kế nhà a , thật là khó hiểu quá

đi a ? ? ” . Tuyết Y cứ như thể tuôn ra một loạt các câu hỏi vì sao , khiến cho phụ vương và mẫu phụ phải đau cả

đầu .

Mẫu phụ nhìn về phía của phụ vương và nói .

” Vương gia , chàng giải thích cho hoàng nhi đi a , ta cũng không có câu trả lời để giải thích được cho hoàng nhi đâu a ? ” . Phương Thái Sinh nheo lại ánh mắt hổ phách xinh đẹp nhìn qua vương gia Huyền Vân Y .

” À , đúng là ở đây là thuộc tinh linh thần tộc , ở đây chỉ có mỗi một thời tiết đó là mùa đông , mà mùa đông ở thế giới này vốn không lạnh nhẹ nhàng như là ở thế giới của loài người , vốn nơi này là rất cực hàn (độ lạnh cao , có thể tới 0 độ) , vì thế vẫn chỉ có tinh linh tộc của chúng ta , trong dòng máu vốn là một nửa tiên nhân , nên mới có một thân nhiệt khác với người phàm nhân

(người thường) , vì thế chúng ta mới có thể chịu được nhiệt độ ở nơi này ” . Huyền Vân Y vương gia bắt buộc phải giải thích một lèo cho Tuyết Y nghe ,

hắn trước đây không ở gần Tuyết Y mấy nên vốn không phát hiện được ra sự thay đổi lớn của Huyền Tuyết Y thật sự .

Và Phương Thái Sinh cũng chỉ là một lòng lo lắng tính mệnh cho hài nhi của mình , nên họ không hề phát hiện được Huyền Tuyết Y thực sự đã chết , mà chỉ biết tới bây giờ Huyền Tuyết Y đã tỉnh lại .

Nhưng họ lại càng không ngờ tới là Huyền Tuyết Y của bây giờ vốn là một cái Chu Vũ Linh ở hiện đại linh hồn vô tình theo cỗ máy thời gian xuyên qua , nhập vào thân thể nhỏ bé xinh đẹp đáng yêu như thiên thần này . , Lúc này vương gia Huyền Vân Y nói tiếp .

” Ân , hoàng nhi , nơi đây có phải rất đẹp đúng không , con thích thì có thể đi ra khỏi xe để chơi được rồi ” .

Tuyết Y chỉ nghe tới Huyền Vân Y vương gia nói là được ra ngoài chơi , liền thích thú quên cả hỏi tiếp , chỉ biết lúc này được ra ngoài chơi là thích lắm rồi , vì đã lâu lắm rồi , mình không được chơi cùng Tiểu Quế Tử ...

Lại nói về Ngạo Nam Long , một mình hắn đã tiến vào trong giới địa của Tinh Tinh Nam Tình Tuyết quốc .

Đối với người thường nếu như mà chỉ cần ở trong cái nơi bắc cực này , thể lực mà kém cỏi thì chỉ trong vòng 3 ngày là đã đi đời nhà ma rồi .

Nhưng đối với Ngạo Nam Long , hắn thể chất vốn chịu nhiệt với độ lạnh vốn là rất tốt , có thể duy trì được trong thời gian là tới hai tháng , nhưng trong vòng hai tháng trời kia , nếu như mà hắn không tìm được người mà hắn cần tìm , và rời khỏi cái lãnh địa tam giới tinh linh cực hàn này thì nhất định là hắn cũng sẽ thành một bức tượng điêu khắc bằng băng tuyết ..

Ngạo Nam Long cũng đi tới lãnh địa cổng thành thứ hai và có quân binh gác cổng vốn rất là nghiêm ngặt .

Hắn một thân bạch y đứng ở ngoài thành lên nhìn trộm vào thăm nghĩ :

Ta thật không ngờ ở Nam Tình Tuyệt Quốc lại canh chừng nghiêm ngặt như thế này , làm cho ta không còn cách nào để tiến vào trong , chỉ còn lại cách đó là chờ lúc đêm tối sẽ dùng khinh công và thuật ẩn thân từ trước học của cao nhân sư phụ vậy .

Đây vốn cũng là một cơ hội tốt để mình có thể sử dụng thuật ẩn thân kia ..

Và thế là Ngạo Nam Long chờ cho tới khi trời tối đen như mực , lại đúng lúc có chút gió nhẹ thổi qua mới sử dụng đến khả năng của mình , hắn lặn bầm đọc câu chú .

” Hung ta la , hung ta la , thân thể ẩn vào không khí ” . Và ngay sau đó toàn thân của Ngạo Nam Long hiện lên một làn khói mờ mịn bao lên khắp thân thể , toàn thân bạch y của hắn biết mất tăm ở giữa trong không khí ...

[Trời Hung ta la sao mà tớ thấy nó giống bộ phim nào đó mà quên mất tên rồi] !!.

{ Thuật ẩn thân , đó là làm cho thân mình biến mất vào giữa không khí , chỉ có mình nhìn thấy mình , còn người khác thì không } ..

Hắn để tự kiểm tra một chút , bằng cách đi lại trước mắt của bọn binh lính xem sao thì quả nhiên là có tác dụng , chúng không thấy gì hết .

Cổng thành lúc này vẫn mở nhưng lại có một cây chắn rất to và dài , bên trên cây chắn lại còn có những chông sắc nhọn , hắn cười lạnh thăm nghĩ :

Các người chỉ dùng những vật này để đánh lừa những người tầm thường chứ đối với ta , thì hoàn toàn vô dụng .

Nghĩ xong chỉ tùm tùm cười , hắn một nhát nhẹ nhún chân thể là người bay lên không trung , rẽ ràng qua được cổng thành .

Hắn đợi đi tránh được cổng thành khỏi tầm mắt của binh lính mới dám hiện thân ra rõ ràng .

Tuy là dùng ẩn thân thuật để qua lại các cổng thành của Nam Tình Tuyệt quốc đối với hắn là rất dễ dàng .

Nhưng dù sao thì thứ phép thuật kia hắn chỉ có thể duy trì được trong thời gian là nửa tiếng , và sau đó thì phải nhanh hiện thân lại chứ không thì sẽ rất hao tổn nguyên khí ...

Ngạo Nam Long đợi đến khi đi khuất đám quân binh rồi mới dám hiện thân , lúc hiện thân , hắn mới bắt đầu có thể thở gấp để hô hấp chút gum không khí , hắn thở dốc hồng hộc trong phút chốc mất tực ,

[Cũng may là lúc này không có ai nghe được đường đường là một thái tử của Phi Thiên

Quốc lại có thể phát âm ra những lời nói này thì sẽ làm mất đi phong thái hình tượng của một thái tử uy nghi] .

” Con mẹ nó chứ , biết trước thuật ẩn thân lại hao tổn nguyên khí lợi hại như thế này , thì chắc là ông đây đã không muốn là , thật là mệt đứt hơi đi mà ” .

Ngạo Nam Long trong phút chốc mệt bở phờ nên mới nói tục .

Hắn ngồi nghỉ một lúc rồi sau đó đi tiếp .

NÓI VỀ TUYẾT Y CÙNG GIA ĐÌNH TAM VƯƠNG GIA CÙNG VƯƠNG PHI ,

LÚC NÀY ĐANG NGHỈ NGƠI Ở TRONG MỘT DỊCH QUÁN TẠI ĐỊA BÀN THUỘC NAM TÌNH TUYẾT QUỐC .

Tuyết Y lúc này cùng Tiểu Quế Tử đang ở trong phòng , hai người vốn quán quýt nhau từ trưa tới giờ .

” Tiểu Quế Tử , bồn công tử ở trong này chán lắm rồi , hay chúng ta lên ra khỏi Dịch Quán để ra ngoài chơi đi ” .

Tiểu Quế Tử hần đang thì chải tóc cho Tuyết Y , chưa xong , thì nghe chủ nhân nói thế bèn nhớ đến tai họa lần trước , cho nên làm cho hần giặt mình đưa lược có chút mạnh làm cho Tuyết Y bị đau .

” Ui da , Tiểu Quế Tử , người làm gì vậy , đau ta ” . Tuyết Y ngược mắt ra đằng sau nhìn hần , thấy hần đang thì có chút biến sắc , Tuyết Y hỏi .

” Đây , tiểu Quế Tử , nhà người lại làm sao thế , chải tóc thì không để ý gì cả , mà ta hỏi , người cũng không nghe thấy hay sao ? ” .

Tuyết Y hỏi hần .

” Là , là nô tài sợ , người lại trốn ra khỏi Dịch Quán chơi sẽ lại giống như lần trước tại Nam Hải Thần Triều a ” .

Tiểu Quế Tử có chút vẫn sợ như lần gặp họa lần trước nên hần lo lắng can ngăn chủ nhân .

” Tiểu Quế Tử , ta biết là nhà người lo lắng cho ta , nhưng mà ở đây là dịch quán tại trong nước của chúng ta rồi , không sao cả đâu a ?

Ta đã không lo thì nhà người lo lắng gì ? ” .

Tuyết Y viện cớ nói với Tiểu Quế Tử ..

Tuyết Y cố gắng thuyết phục Tiểu Quế Tử .

Tiểu Quế Tử hần suy nghĩ trong chốc lát nhưng rồi cũng gật đầu .

” Hay quá , chúng ta đi thôi ! ” . Tuyết Y vừa lúc chỉ cần Tiểu Quế Tử đồng ý thôi là cả hai chủ tớ cùng kéo nhau ra khỏi dịch quán .

Hai chủ tớ cùng nhau trốn ra khỏi dịch quán để ra ngoài .

Ở bên ngoài , khung cảnh đường phố tấp nập những người qua lại .

Ở xung quanh đèn lồng , đèn trang trí đầy hai ven đường ở từng nhà cho nên tuy bây giờ là trời còn tối om nhưng vốn dĩ lại không thấy tối mà còn là rất sáng .

” Ân , ở ngoài này thật là đẹp nha , Tiểu Quế Tử , ta đã nói rồi , mà không ra ngoài mà cứ ở mãi trong dịch quán thì thật là lãng phí mà ” .

Tuyết Y thấy cảnh vật ở trước mắt mình này rất là đẹp cho nên reo lên .

” Công tử , đợi tiểu Quế Tử với , người đi nhanh quá ,TIỂU QUẾ TỬ theo không kịp người a ” .

Tiểu Quế Tử hốt ha hốt hải đuổi theo .

” Hi , chúng ta qua bên kia xem đi ” . Tuyết Y kéo tiểu quế tử chạy ra một chỗ đang thì tụ đông tụ đổ lại biểu diễn xiếc .

Hai người len mãi mới len được vào bên trong đám người đông , nhòm vào trong .

Đoàn người ở bên trong đang thì biểu diễn , bọn họ mặc đủ mọi thứ quần áo đủ màu sắc , trông có phần giống với trang phục biểu diễn hề ở hiện đại .

Những người mặc trang phục biểu diễn kia , người thì tung hứng , người thì phóng phi tiêu , người thì nhảy qua vòng lửa ngũ sắc , người thì biểu diễn các con thú biểu diễn xung quanh .

” Nha , thật đẹp a , công tử , bọn họ là đang làm gì vậy ? ” . Tiểu Quế Tử từ trước tới giờ vốn là ở tại Biệt Uyển Sơn Cốc từ bé cho tới giờ , nên hần chưa bao giờ gặp được những thứ mà kỳ lạ như thế này liền mới hỏi .

Hơn những thế hần lại thấy có một chú khỉ biết mặc quần áo giống như người , hai tay của nó thì bưng một cái bát để đi xin tiền của mọi người ...

Trên người của chú khỉ lông hung đỏ mặc một chiếc áo khoác màu tím nửa người , dưới thì mặc một chiếc quần đùi , hai chân hai tay thì đứng thẳng đi như người , cái mặt khỉ thì nhăn nhăn khịt khịt , hai tay nó

bưng một cái bát đang thì đi xung quanh chỗ những khách quan xem xiếc xin tiền , còn con khỉ thì đi theo bên cạnh có một thiếu niên tóc đen , ánh mắt đen láy to tròn , dung mạo qua lớp điểm trang rồi nhưng có thể nhận thấy gương mặt hắn rất tuấn tú .

Tuyết Y nhìn chiều cao của thiếu niên này vẫn có phần hơn mình và chừng độ tuổi 16 : 17 tuổi .

Tiểu Quế Tử hỏi chủ nhân không có hồi đáp bèn quay đầu lại nhìn chủ tử thì thấy Tuyết Y công tử nhà ta đang thì nhìn thiếu niên bên cạnh chú khỉ kia , thiếu niên kia tới gần thanh âm mềm mại ôn nhu mời chào khách qua đường .

” Kính chào các đại gia , các vị hương thân phụ lão , các vị vương tôn công tử , các khách quan qua đường , chúng tôi là đoàn xiếc đến từ phương xa tới , do trên đường đi gặp thảo khấu (cướp) cho nên bây giờ không còn một đồng xu dính túi , cho nên lúc này đoàn xiếc mới phải mãi nghệ giang hồ , biểu diễn một chút tài mọn , nếu như các vị khách quan nếu thấy hay thì ai có tiền thì giúp cho chúng tôi một ít tiền để làm chút lộ phí đi đường , chúng tôi xin cảm ơn ” .

Nói xong , thiếu niên đi bên cạnh chú khỉ , đi tới đâu thì chú khỉ kia đi tới đó , lại còn đưa bát ra xin tiền nữa chứ ..

Những người ở xung quanh qua đường dường như là họ cũng rất là thông cảm , họ có tiền lẻ thì cho tiền lẻ , người nào có điều kiện hơn thì cho bạc vụn , bạc lớn , Tuyết Y thấy thế cũng sờ vào trong người xem xem có tiền hay bạc gì không để cho người ta ..

Nhưng khốn thay trên người lại không thấy đồng tiền các nào mang đi , bèn quay sang hỏi Tiểu Quế Tử .

” Tiểu quế tử , ngươi có mang theo bạc không a ? ” .

13. Chương 13: Thiếu Niên ” Mãi Nghệ ”

Tuyết Y lục khắp người coi xem có chút bạc nào không ? Nhưng lúc trốn ra ngoài , đâu có kịp chuẩn bị theo bạc gì mà có kia chứ , đã trốn đi , chả nhẽ nào lại đi xin bạc của mẫu phụ hay phụ vương a .

” Tiểu Quế Tử , nhà ngươi có mang theo bạc không a ? ” . Tuyết Y quay sang hỏi Tiểu Quế Tử .

” Bạc a , nô tài không kịp mang theo , lúc đó công tử bảo nô tài trốn ra ngoài chơi , nô tài chỉ gạt đầu , chưa kịp đi chuẩn bị , thì đã bị công tử kéo đi rồi ” . Tiểu Quế Tử lắc lắc cái đầu .

Tuyết Y đang thì phân vân không biết phải làm như thế nào , cậu quả thật có chút hối hận , vì đã không để Tiểu Quế Tử chuẩn bị ít bạc để đi ra ngoài , nhưng lúc đó Tuyết Y được Tiểu Quế Tử đồng ý trốn ra theo là đã vui rồi .

Lúc đó cậu chỉ biết lôi kéo Tiểu Quế Tử chạy ra ngoài chơi mà thôi .

Vừa lúc đó thì thiếu niên và con khỉ đó cùng tới , con khỉ kia đưa cái bát ra trước mắt Tuyết Y và Tiểu Quế Tử .

” Ân , ta , ta không mang theo bạc ” . Tiếng của Tiểu Quế Tử than thở .

Ánh mắt của cả con khỉ và thiếu niên kia như đượm buồn theo , Tuyết Y thấy thế giờ cũng không biết phải làm sao .

Người thiếu niên kia đi tới chỗ của Tuyết Y , hắn dường như đang thì ngây ngẩn nhìn tới dung mạo xinh đẹp , thoát tục của thiếu niên có mái tóc trắng ...

Tiểu Quế Tử thấy kẻ biểu diễn kia , khi không lại đi nhìn chủ nhân của mình bằng với ánh mắt kia , hắn thanh âm tức giận nói .

” Uy , nhà ngươi nhìn gì công tử nhà ta bằng ánh mắt kì quái vậy ? ” .

Tiểu Quế Tử không hiểu sao lại nhìn ánh mắt của thiếu niên mãi vô kia , bằng đôi mắt đề phòng không nhúc nhích , vì hắn lo sợ chủ nhân của hắn lại gặp chuyện gì đó vào lúc này thì chắc là hắn chết mất ..

” Tiểu Quế Tử , không được nói bừa ” . Tuyết Y nhắc nhở hắn ..

Trong người không có bạc mà bên hông chỉ có một mảnh gọc bội bằng gọc màu xanh , Tuyết Y không suy nghĩ gì , bèn lấy ra đưa cho thiếu niên mãi nghệ ...

Tiểu Quế Tử ở bên cạnh hắn thấy chủ nhân lại đi lấy mảnh gọc ở trên người chủ nhân đưa cho kẻ xa lạ kia , hắn nói .

” Công tử , không được , đây là mảnh gọc mà vương , à lão gia mang tặng cho người , người không thể đem ra tặng cho người khác được ” .

” Tiểu Quế Tử , ta đã quyết định rồi , nhà ngươi không phải lo ” .

Tuyết Y nói , rồi sau đó lấy mảnh gọc của mình ra , dứt khoát đưa cho thiếu niên nam tử .

Thiếu niên nam tử kia bị Tuyết Y vô tình ấn mảnh gọc bội vào tay , thì ánh mắt của hắn bỗng nhiên mở to giật mình , và cũng đồng thời Tuyết Y chạm phải tay của mình vào thiếu niên , trong phút chốc hắn cảm nhận được làn da trắng mịn màng kia của Tuyết Y , nhưng rồi trong phút chốc hắn hồi tỉnh nhìn vào mảnh gọc của Tuyết Y vừa đưa cho đánh giá mảnh gọc :

Mảnh gọc này nó có màu xanh lá cây , độ bền bóng loáng , mảnh gọc được điêu khắc theo hình của một con rồng uốn lượn , hắn càng sờ vào mảnh gọc càng thấy nó đúng là một bảo vật , hắn đưa mắt lên nhìn vị tiểu công tử vừa đưa gọc ỉnh , một thân quyền quý , mái tóc là màu trắng , mà màu trắng vốn dĩ là tượng trưng cho hoàng tộc , lẽ nào thân phận của người ở trước mắt mình kia vốn liên quan đến hoàng tộc .

Hắn tuy rằng chỉ là đoán vị tiểu công tử này , và sau đó thì hắn đưa tay sờ vào viên gọc phát hiện thấy ở trong mảnh gọc bội có khắc hình chữ nổi ,

hắn nhắm đọc .

” Tam vương tử Huyền Tuyết Y của Huyền Vương phủ lần thứ sinh nhật 14 tuổi ” .

Hắn ngược nhìn thiếu niên tóc trắng kia .

” Công tử , người chính là Huyền Tuyết Y , tam tiểu vương tử của Nam Tinh Tuyết Quốc a ” .

Hắn giương đôi mắt ra kinh ngạc , do hắn ngạc nhiên nên luống cuống bất giác thanh âm nói to , nên mọi người đều nghe thấy , tất cả những người đi đường đều nhìn vào Tuyết Y .

” A , thì ra đây là tam tiểu vương tử của Tam Vương gia Huyền Vân Y hay sao ? Quả nhiên là rất xinh đẹp đến khác thường a ” . Thanh âm của những người xung quanh đang đánh giá Tuyết Y .

Từ đằng xa , một bóng dáng màu trắng đang đi tới , khi dân chúng ở xung quanh đang thì để ý tới tiểu thiếu niên xinh đẹp , thì hắn cũng nhìn theo liền phát hiện ra mỹ nhân mà mình muốn tìm ..

Đó chính là bạch y nam tử Ngạo Nam Long .

Hắn vốn dĩ là không thể theo được kịp Tuyết Y và có thể gặp được cậu nếu như mà cậu không thể trốn khỏi dịch quán để ra ngoài , hắn dự định là sẽ tới gần thiếu niên tóc trắng kia và cướp hắn đem về Phi Thiên Quốc , nhưng vẫn chưa dám làm cần bởi vì nghĩ tới đây là ở địa bàn của Nam Tinh Tuyết Quốc , nhưng hắn lại nghĩ lúc này mà không ra tay thì lúc khác sẽ rất khó lòng mà lại gần a .

” Công tử , chúng ta bị phát hiện , mau đi về thôi a ” . Tiểu Quế Tử thúc giục tay hắn kéo vạt áo của Tuyết Y .

” Ân , được rồi ” .

Tuyết Y trả lời .

Tuyết Y , Tiểu Quế Tử cả hai đang định lui ra ngoài , thì bỗng nhiên có biến cố xảy ra .

Một bóng dáng màu trắng mà Tuyết Y chưa nhìn thấy mặt đứng ở phía sau cậu từ lúc nào và chìa một vật sắc bén nhọn vào sau lưng của cậu , hắn ở phía sau cười nham hiểm , thanh âm vang lên đe dọa .

” Im nào , tiểu mỹ nhân , chúng ta lại gặp nhau , tiểu mỹ nhân mau đi theo ta nếu như mà không muốn xảy ra chuyện gì ” .

” A , ngươi là ai ? Sao lại bắt công tử nhà ta ? ” . Tiểu Quế Tử gương mặt đầy bất mãn nói bạch y nam tử đang thì không chế Tuyết Y .

Tuyết Y lúc này dung mạo đã trắng bệch vì bị đe dọa , mà thanh âm kia lại rất là quen thuộc , cậu lắp bắp nói .

” Ngươi là ai a ? ” .

Tuy rằng có chút quen nhưng mà lại không ...

Tuyết Y không thể suy đoán được ra , người này vì sao lại muốn bắt mình ..

Tiểu Quế Tử đứng ở bên cạnh , hắn lúc này lo lắng cho chủ nhân , nhưng lại không dám tiến lên vì sợ chủ nhân sẽ bị người kia giết , hắn lúc này vô phương chỉ nghĩ tới cứu binh duy nhất là quay về báo tin về dịch quán cho vương gia và vương phi biết , hắn nói với Tuyết Y .

” Công tử , chờ nô tài , nô tài quay về dịch quán báo tin người gặp nguy hiểm cho vương gia , cùng vương phi biết ” .

Nói xong , Tiểu Quế Tử , mặt xanh lét bỏ chạy về dịch quán .

TUYẾT Y ngay lúc đó bị bạch y nam tử bắt ép phải rời khỏi chỗ tụ tập gánh xiếc đó .

Hắn dẫn cậu đi vòng ngược lại quay trở ra khỏi Nam Tinh Tuyết Quốc .

” Nhà ngươi rốt cuộc là ai ? Sao lại bắt ta đi ? Ta có thù oán gì với nhà ngươi sao ? ” .

Tuyết Y lúc này có chút hoảng loạn , khi biết bạch y nam tử kia lôi kéo mình ra khỏi thành , nên càng giãy giụa .

” Ân , ta không đi , không đi theo ngươi , ngươi là kẻ nào mau thả ta ra còn kịp , bằng không phụ vương mẫu phụ mà tìm đến đây là ngươi sẽ không thoát được đâu a ! ” .

Một thanh âm vừa quen thuộc nhưng lại có chút cười lạnh , âm thanh đầy lãnh khí trên người nói .

” Tiểu mỹ nhân , ngươi thật là mau quên a , ta chính là cái bạch y nam tử lúc mà ngươi gặp ở quán trọ Bình Lai đó , nhưng lúc đó ta chưa kịp nói chuyện gì với mỹ nhân , thì ngươi đã bỏ đi cùng với người thân của ngươi rồi ” .

Hắn nói tiếp .

” Mỹ nhân lúc đó cứ thế mà bỏ đi , nhưng có biết không ? Lúc mà mỹ nhân bỏ đi đã đánh cắp mất trái tim của ta từ

lúc đó rồi , ta đã cố xóa đi hình ảnh của ngươi ở trong đầu nhưng vô ích , lại là không thể a ? ” .

” Chính vì thế mà ta phải cực khổ đi điều tra nơi mỹ nhân ngươi sẽ sắp đến , và ta đã biết mỹ nhân ở đâu ? Không những thế ta đã tìm tới đây để tìm mỹ nhân ngươi ” .

” Tiểu mỹ nhân , ngươi biệt vô tăm tích như vậy , khiến cho ta vất vả lắm mới tìm được thấy nhà ngươi nha ” .

Hắn nói xong liền bỏ cái vật sắc bén ở sau lưng Tuyết Y ra , Tuyết Y có cảm giác vật sắc đó đã được bỏ ra ngoài , mà hắn lúc này đã nắm lỏng tay không chế mình đang thì định co giò bỏ chạy .

” A ” . Tuyết Y đang định bỏ chạy thì lại bị kẻ kia đưa tay bắt lấy tay mình , do đang định lấy đà lao đi lại bị đối phương giữ lại đột ngột , nên Tuyết Y phản ứng không kịp nên chao đảo bị ngã xuống , cũng đúng lúc đó , bàn tay to lớn kia đã ôm lấy eo của Tuyết Y , hai mắt Tuyết Y chớp nhìn bạch y nam tử , kinh ngạc nhận ra hắn .

” Là ngươi , Ngao Nam Long , hỗn đản , mau thả ta ra ” . Tuyết Y vùng vẫy kháng cự liền bị hắn điểm huyệt ngủ , nên ngay sau đó mê

man ngủ đi mất ..

SAU KHI TUYẾT Y bị mê man đi .

Ngạo Nam Long hẳn đưa Tuyết Y rời khỏi Nam Tình Tuyết Quốc rất dễ dàng ..

Hắn đưa Tuyết Y vào trong một cỗ xe ngựa , để Tuyết Y vào đó rồi chính mình cũng nhảy lên xe ngồi cùng với tiểu mỹ nhân đang thì mê ngủ .

Ở trên xe ngựa đang di chuyển trên đường xá có chút bấp bênh khó đi nên Tuyết Y từ từ hé mở mắt trong lúc mơ màng .

Trong lúc Tuyết Y đang thì mơ màng ngủ vì vừa bị điểm huyết xong , cậu đoán có lẽ là mình đang thì ở trên một cỗ xe ngựa , cậu đoán thế vì cỗ xe rất là xóc , lại còn lắc la lắc lư nữa ..

Tuyết Y thấy trước mắt mình lơ mơ một bóng nhân ảnh màu trắng đang ngồi ở trong xe ngựa , hình như hẳn chính là kẻ đã bắt cóc mình tên Ngạo Nam Long hẳn dẫn kia .

Mí mắt nặng trĩu muốn mở ra nhìn hẳn , nhưng mà lại vô lực chính mình là bị điểm huyết ngủ chỉ trừ phi là kẻ đó giải huyết ĩnh thì mình mới có thể tỉnh được .

Lại lần nữa tỉnh lại .

LẦN NÀY THÌ ĐÃ Ở TRONG HOÀNG CUNG Ở TRONG PHI THIÊN QUỐC .

Tuyết Y mơ hồ mở mắt ra thấy mình đang ở trong một căn phòng xa hoa nhưng trông lạ hoắc .

Day day hai thái dương bị đau .

” Đau quá ” . Tuyết Y ngơ ngác nhìn ở xung quanh .

” Đây lại rốt cuộc lại là ở đâu nữa nha ? ” .

Tuyết Y đưa mắt nhìn ở xung quanh đánh giá .

Nơi này vốn là một căn phòng rộng rãi nhưng lại thiết kế kiểu cổ trang .

Đã thế những bức tượng chạm khắc ở trên những trụ gỗ chống nhà kia là hình của một con rồng nhưng màu bạc , Tuyết Y lúc này có thể đi lại , cậu bước chân xuống đất thì nghe có tiếng người vừa bước vào .

Tuyết Y theo phản xạ , liền lùi lại , cũng là lúc người kia vừa mới bước vào , và Tuyết Y đương nhiên là nhận ra kẻ kia .

” Người , người , bắt ta về đây làm gì a ? ” .

Tuyết Y nhìn hẳn hỏi .

” Mĩ nhân hỏi thật là hay a , ta bắt mĩ nhân để làm gì nha ? Hi ! Đương nhiên là để chơi đùa rồi a ! ” .

TUỆT Y kinh hoảng khi nghe Ngạo Nam Long kia , hẳn nói là bắt mình để làm đồ chơi , nên lắp bắp , toàn thân run rẩy lên một chút nói .

” Cái , cái gì , nhưng ta là con người nha , chứ không phải đồ chơi đâu

a ? ” . Tuyết Y đưa ánh mắt rơm rớm nước mắt nói .

” Tiểu mỹ nhân , nhà ngươi mà là con người a , ngươi thử nhìn lại mình xem , một thân hình xinh đẹp , dung mạo mê người , đến mức khiến nhân (người) nhìn thấy người phải chảy nước miếng ” .

” Đã thế ! Mĩ nhân ngươi vốn là một búp bê tinh linh vốn dĩ đâu phải là người , nhưng bắt quá , ngươi ở hình dạng của người thì cũng thật là đẹp mê người đi a ! ” . Ngạo Nam Long , lúc này ánh mắt bắt đầu nhảy lên dục vọng , hẳn nhớ lại lần trước ở quán trọ Bình Lai gặp được người đẹp này , trêu chọc hẳn , vì quán trọ là chỗ đông người nên hẳn lại không thể đùa tiểu mỹ nhân tóc trắng kia ở dưới thân được , cho nên vẫn chỉ trêu đùa một chút ở vầng tai mẫn cảm kia của mỹ nhân mà thôi .

Lúc này con mồi ngon kia ở trước mắt Ngạo Nam Long không thể bỏ qua .

” Ân , ngươi tên gì mỹ nhân , nói cho ta biết , kéo không lúc nào ta cũng phải gọi ngươi là mỹ nhân a ” . Ngạo Nam Long tay hẳn bắt đầu không an phận , di chuyển vào trong vạt áo của Tuyết Y để dờ dờ .

” Ta không thèm nói cho kẻ xấu như nhà ngươi biết đâu , ô , ô , ô , ngươi làm gì mà tay ngươi mó vào trong áo của ta đó ” . Tuyết Y bị Ngạo Nam Long kia vừa vuốt ve vừa sờ vào làn da mịn màng làm cho toàn thân mẩn cảm càng nổi lên da gà , vừa run lẩy bẩy phản kháng yếu ớt ở trên giường , vừa ừm khụt nói .

” Nếu mỹ nhân mà không nói tên thì cũng được thôi a , lúc nào ta cũng sẽ gọi ngươi là tiểu mỹ nhân , tiểu mỹ nhân , cho tới khi nhà ngươi phát chán , ta cũng gọi ngươi như thế ” . Ngạo Nam Long tay lúc này đã loạn động ở trong ngực áo của Tuyết Y , hai tay hắn đang nghịch ngợm hai tiểu anh đào nhỏ ở trước ngực bắt đầu khiêu khích ...

Tuyết Y bị Ngạo Nam Long kia bắt đầu hai tay hắn Khiêu Khiếu ở hai tiểu anh đào nhỏ ở trước ngực làm cho toàn thân cậu bắt đầu khó chịu và vặn vẹo , lảng tránh , vì những động tác kia của hắn đang làm , làm cho Tuyết Y nhớ lại những gì mà Chu Văn Long kia đã làm với mình nên càng sợ hãi luống cuống .

” Khởi bẩm thái tử gia , hoàng hậu nương nương tới tẩm cung của ngài a ” . Đúng lúc Ngạo Nam Long đang thì thích ý thì thanh âm của Lý công công (thái giám chuyên hầu hạ thái tử) vang lên , hắn bả bả báo Hoàng Hậu nương nương tới .

Mà thân hoàng hậu nương nương vốn dĩ là mẫu hậu (mẹ ruột) của thái tử Ngạo Nam Long tại Phi Thiên Quốc đương triều , nên Lý công công ở bên ngoài tẩm cung của Thái tử canh chừng hầu hạ , thì hoàng hậu vào trong nên y vội vàng bả bả (đánh động thì đúng hơn) .

” Ân , bả bả nghe rồi , ngươi nói với hoàng hậu là ta sẽ tới liền ” .

Ngạo Nam Long thanh âm nói với ra bên ngoài .

” Hừ , thật là mất hứng , mẫu hậu tới đây làm gì vào giờ này không biết , bây giờ đã muộn rồi mà a ” . Ngạo Nam Long dừng đình chỉ động tác trên chọc Tuyết Y lại , đứng dậy , vỗ vỗ y phục , sửa sang lại cho gọn gàng y phục , nhưng vẫn quay lại nói với Tuyết Y .

” Hừ , mỹ nhân a , ta đi gặp mẫu hậu , xong sẽ quay trở lại , ngươi an ổn mà nằm ở trong này , cho dù ngươi có muốn trốn cũng sẽ không chốn thoát khỏi động cung Thái Tử đâu ? ” .

Hắn tuy rằng đi ra , nhưng vẫn không quên quay lại nhắc nhở Tuyết Y .

Lúc hắn đi ra rồi , Tuyết Y một thân hình nhỏ nhắn đang run rẩy , lúc này Ngạo Nam Long bước vào thấy mình xuống giường , liền bế mình quăng lên giường , cảm giác đau nhức toàn thân vẫn còn âm ỉ a ..

” Thực ra , mình nhập vào thân thể tuyệt mỹ như thế này là phúc hay là tai họa đây a , Chu Vũ Linh ơi là Chu Vũ Linh , liệu ta có thể trở về hiện đại thế kỷ 21 được không a ! ” .

Chu Vũ Linh dùng thân thể của Tuyết Y để than thở .

Tuyết Y lúc này đang cuộn tròn ở trên giường khóc thút thít vô lực nằm ở trên giường , bỗng nghe có một thanh âm quen thuộc từ khoảng không khác truyền đến ..

CHU VŨ LINH dùng thân thể của Tuyết Y để than thở thì lúc đó bỗng nghe được một thứ âm thanh quen thuộc từ khoảng không vang đến .

” Chu Vũ Linh , có phải là con không a ? Mau trả lời cho ba ” . Thanh âm kỳ lạ mà quen thuộc từ khoảng không vang lên , khiến cho Tuyết Y tức Chu Vũ Linh lặng yên lắng nghe .

” Lẽ nào là mình lại nghe nhầm , thanh âm này là của ba mình ở thế kỷ 21 a , sao ta có thể nghe được ” . Tuyết Y càng lặng im để lắng nghe , cậu hy vọng là mình không nghe nhầm , mong muốn được nghe thấy giọng nói kia càng thêm mãnh liệt .

Giữa khoảng không trung bất ngờ lại nghe được âm thanh kia , lần này là rất chân thực không phải là mơ nha .

” Vũ Linh , là con đúng không a , mau trả lời ba mẹ , ba mẹ đang tìm con ở trong khoảng không tín hiệu thời gian a , nếu linh hồn con mà nghe được thì hãy dựa theo tiếng gió để trả lời chúng ta a ” . Thanh âm kia đúng là giọng nói quen thuộc của mẹ Nhạc Mẫn Nhu và ba Chu Tuấn Du của mình a , Tuyết Y (vũ linh) đã nghe rõ ràng là ba mẹ ở hiện đại chắc là đã vào phòng thí nghiệm và phát hiện ra cô con gái ruột của mình đã nằm im bất động ở dưới nền nhà phòng thí nghiệm và họ phát hiện ra cổ máy thời gian bị dịch

chuyển nên đã hiểu ra , truyện gì đã xảy ra với Vũ Linh rồi , nên họ đã sửa lại cỗ máy phức tạp để đi tìm nơi mà linh hồn của Vũ Linh đã đến và truyền tín hiệu âm thanh gọi của bọn họ vào trong cỗ máy rồi dựa vào làn gió không gian để truyền tới linh hồn của Vũ linh .

Và dĩ nhiên cỗ máy đó hoạt động rất tốt và chỉ có người sử dụng máy và người nhận tín hiệu là có thể nghe thấy , còn bên ngoài không hề nghe được giọng nói của họ , Chu Vũ Linh tức là Tuyết Y lúc này nghe được thanh tiếng của ba và mẹ nên bỗng vui mừng vì nghĩ là thanh âm của ba mẹ đã truyền được tới thì chắc là có cách để mình về được liền nói .

” Là ba và mẹ a , con là Chu Vũ Linh đây nè , ba mẹ ơi ! Đưa con trở về với a , con không muốn ở lại nơi quỷ quái này , hu hu hu ” . Chu Vũ Linh dùng thân thể của Tuyết Y để khóc nức nở .

” Là con thật a Linh Nhi , bây giờ con có biết là con ở đâu không ? ” .

Mẹ Nhạc Mẫn Nhu lo lắng hỏi .

” Ân , phải , Linh nhi , có biết lịch sử về nơi đó thì ba mẹ mới tìm được cách để đưa con về được a ” . Giọng thanh êm ấm của ba nói .

” Linh nhi cũng không biết đây là nơi nào , chỉ biết đây là ở cổ đại thôi a , lịch sử thì kỳ quái vốn ở hiện đại thì không nghi chép a , con chỉ biết bây giờ mình nhập vào một thân thể nam hài tử 14 tuổi thuộc tỉnh linh Nam Tỉnh Tuyết Quốc a ” . Tuyết Y tức Linh Nhi nói .

” Ân , thế thì có chút khó đây , để ba mẹ tìm cách đã ” . Đang nói truyện bỗng nhiên phụt , phụt , mất tín hiệu .

Tuyết Y tức Linh nhi la lên .

Tín hiệu âm thanh tự nhiên tắt mất Tuyết Y la lên gọi .

” Ba , mẹ , mọi người đâu cả rồi a ” . Tuyết Y giờ đã không khóc nữa , mòn mỏi lần nữa sẽ được nghe lại những thanh giọng quen thuộc kia , nhưng đợi chờ vô ích từ lúc đó cho tới một lúc lâu muộn nữa cũng chẳng thể nghe thấy gì , mà Tuyết Y cơn buồn ngủ lại kéo dài nặng mí mắt đến , nên ngủ quên từ lúc nào không biết ...

14. Chương 14: Hoàng Hậu ” Sở Vân Cơ

Từ lúc Ngạo Nam Long rời khỏi phòng của mình là Đông Cung Thái Tử , vốn dĩ đang có một mỹ nhân xinh đẹp hằng đêm hẳn mong nhớ ở bên đang định trên tróc , lại là lúc mà Lý công công gọi mình qua bên tắm cung của Hoàng hậu nương nương , hẳn hẳn nhắm :

Gọi giờ này không biết là mẫu hậu lại có gì phiền toái nữa đây .

Ngạo Nam Long đi thẳng một mạch tới Phượng Các Cung (cung của Hoàng hậu ở) rồi tiến vào trong .

Trong Phượng Các Cung , một nữ tử chừng 40 tuổi tuế , dung mạo xinh đẹp , tuy là đang ở độ tuổi tứ tuần rồi nhưng vẫn không dấu được vẻ đẹp cao sang và quyền quý , uy nghi trong thiên hạ , đầu tóc được trang trí kiểu hoàng cung cầu kỳ , và đội lên trên đỉnh đầu chiếc mũ miện của hoàng hậu mẫu nghi thiên hạ , toàn thân một thân đồ thắm tổ y phục phượng hoàng nương nương đang ngồi ở điện giữa nghề thưởng thức trà thơm phức khắp cả phòng .

Ở hai bên đóm thẳng hàng ở phía dưới là hai hàng cung nữ mặc váy màu hồng nhạt , tóc búi đơn giản gọn gàng ở hai bên , mỗi nàng cung nữ , mỗi vẻ đẹp riêng đều là thù mị yêu kiều .

Ngạo Nam Long thấy hoàng hậu nương nương đang ngồi ở giữa nghề chủ điện liền hơi cúi đầu xuống thỉnh an .

” Hoàng nhi , thỉnh an mẫu hậu ” . Hoàng hậu nương nương lúc này nhìn vào người thanh âm vừa nói , hắc chính là nhi tử của mình , thân phận hắc vốn là hoàng thái tử của Phi Thiên Quốc , nhưng không hiểu có gì đã 1 tuần mà hắc lại không có mặt ở trong cung thái tử , đi đâu không kẻ nào dám nói cho nàng biết nên hoàng hậu biết hắc đã về liền cho người tới gọi hắc tới để hỏi .

HOÀNG HẬU SỞ VÂN CƠ nhìn Ngạo Nam Long hắc là Thái Tử của Phi Thiên Quốc được lão hoàng đế (cha của hắc yêu quý nhất trong 11 đứa con trai , và 22 đứa con gái của hoàng đế Phi Thiên Quốc) ..

” Hoàng nhi , người thân là Đông cung thái tử của Phi Thiên Quốc , không ở trong hoàng cung mà lo việc nước cùng phụ hoàng người , mà suốt một tuần qua người đi đâu , mà không báo mẫu hậu và phụ hoàng người , người cứ tùy ý đi như thế này thì mẫu hậu và phụ vương , người tướng , chúng ta không biết gì hay sao ? ” .

Thanh âm trong trẻo của hoàng hậu nương nương vang lên trong Phượng Nghi Cung .

Ngạo Nam Long liếc mắt lên nhìn mẫu hậu .

” À , mẫu hậu , là truyện này a , hoàng nhi ra ngoài ắt cũng có nguyên do của hoàng nhi , hoàng nhi ở ngoài phát hiện được một bảo bối quý hiếm ở Nam Tinh Tuyết Quốc , nên mới xuất cung đi tìm bảo bối về a , bây giờ thì hoàng nhi đã trở về bình an rồi , đâu có gì đáng lo a ” .

Ngạo Nam Long dám sảo biện với mẫu hậu .

” Hoàng nhi , người nói bảo bối gì , không phải là nhà người lại trốn ra ngoài cung bắt cóc nam tử của nhà người ta đó chứ , người làm mẫu hậu người tức chết đi mà , người và phụ hoàng người chẳng khác gì nhau , đã hậu cung 3000 phi tần , mỹ nữ , nam sủng , đầy đủ rồi , còn đi bắt con cái của người ta về nữa ” .

Hoàng hậu nương nương tức giận đến phát hỏa vì Thái Tử con nàng ra ngoài làm gì mà nàng còn không biết , lúc này , cơn thịnh nộ của nàng xung lên , đến mức chẳng thiết xưng hô theo lễ nghi nữa ..

” Mẫu hậu , người đừng nóng , bắt quá , lần này hoàng nhi đem một người này về , tuy hắc là nam nhân , nhưng hắc là dòng máu hoàng tộc của Nam Tinh Tuyết Quốc , nên vẫn có thể sinh được hài tử nối dòng a , mà mẫu hậu , hoàng nhi chỉ thích có hắc , nếu mẫu hậu mà không đồng ý , thì hoàng nhi sẽ đem hắc mất tích tìm hơi luôn một thể a ” . Ngạo Nam Long nói thật ầu hậu mình biết , nhưng hắc vốn lo là mẫu hậu sẽ không đồng ý , nên hắc vừa nói và như đe dọa nàng .

Và đương nhiên hoàng hậu rất sợ đứa con này , vì hắc có thể nói được và làm được .

Ngạo Nam Long hắc vừa nói vừa đe dọa mẫu hậu của hắc và đương nhiên điều này có tác động tới hoàng hậu nương nương , nàng phát tay áo trong lúc đang tức giận , nộ khí xung thiên nói .

” Người , người , nghịch tử , ta tùy người muốn làm gì thì làm ” .

Sở Vân Cơ lúc này dung mạo xinh đẹp đã đỏ bừng lên vì tức giận , nàng liền cho hắc lui khỏi Phượng Nghi Cung , chứ nghiệt tử này mà ở lại thì nàng không biết là sẽ điên lên tới mức như thế nào nữa .

” Người mau lui khỏi Phượng Nghi Cung tới Đông Cung phủ Thái Tử của nhà người đi , người làm mẫu hậu người tức sắp chết rồi đây a ? ” . Ngạo Nam Long biết mẫu hậu đang thì nổi giận , hắc lúc này là nên cáo lui , kéo lại làm mẫu hậu hắc nổi điên lên , như thế sẽ ảnh hưởng tới sức khỏe nên hắc cáo lui trước , mà đằng nào ở trong đông cung hắc vẫn còn một bảo bối muốn chơi đùa .

” Ân , hoàng nhi cáo lui a , mẫu hậu , người bảo trọng sức khỏe , kéo giận lâu thì sẽ nhanh già lắm a , và người già đi thì phụ vương chắc là sẽ ít để ý tới người ” .

Mặt của hoàng hậu lúc này trông thật khó coi , nghiệt tử này , hắc muốn làm nàng tức chết thì hắc mới cam lòng a , đã thế nàng không thể để hai cha con hắc đắc ý được , nàng thôi bớt giận , tay chỉ vào hắc nói gần như quát .

” Nghịch tử , người mau lui ra cho ta ” .

Tất cả các cung nữ ở xung quanh trông thấy màn này , tất cả các nàng đều im re , vì các nàng thỉnh thoảng lại được nghe thấy trận cãi vã của hai mẹ con ,

và các nàng đều thông cảm cho hoàng hậu nương nương .

Vì hoàng hậu vốn là một nữ nhân thủ đoạn cũng chẳng kém gì Thái Tử kia , cho nên mới sinh ra một đứa con như thế .

Thái tử của họ năm nay đã 24 tuổi rồi mà vẫn chưa lập phi , rất nhiều các tiểu thư khuê tú , các vị công chúa nước láng giềng , ai nấy dung mạo đều xinh đẹp như hoa , thế nhưng thái tử của bọn họ lại làm cho các mỹ nhân công chúa , tiểu thư kia phải chờ mong mỏi mòn .

” Ân , hoàng nhi cáo lui a ” . Nói rồi khom người hành lễ xong , hần liền nhẹ nhàng xoay người lui ra ngoài , bỏ lại hoàng hậu đang thì tức giận .

15. Chương 15: Đoàn Tụ ” 3 Sắc Lang ”

TRỞ lại đông cung Thái tử , Tuyết Y đang ngủ ở trong , bỗng nghe có bước chân tiến vào trong ..

” Nhanh như vậy , hần đã quay trở về rồi a ? ” .

Tuyết Y có chút hơi hoảng lùi về góc chân tường ở trên giường .

” Ân , ta đã quay trở lại , tiểu mỹ nhân chờ ta có lâu không ? ” . Thanh âm của một kẻ đáng ghét vang lên .

Tuyết Y lúc này không dám lên tiếng , sợ hãi rồi lại thần thờ chỉ nghĩ .

” Thôi rồi , tên này nhanh như vậy đã quay trở về , như thế thì ta sẽ bị , bị hần , ăn a ” .

Tuyết Y bất giác nghĩ lại những lúc mà Ngạo Nam Long kia trêu chọc sờ mó vào mình , làm ình nổi cả gai ốc a .

Nghĩ kỹ lại , lúc này , ta đã nghe được tiếng của ba và mẹ ở hiện đại , chắc là họ có cách để đưa mình về a , nhìn kĩ thì cái tên bắt mình về đó hần cũng thật hảo đẹp trai a , mà thân thể này của ta đâu phải là của Chu Vũ Linh ta thật đâu , đã tới cổ đại này chắc khi ta quay trở về hiện đại thì cũng bị coi như là một giấc mơ đi , nên trong ý nghĩ thoáng chốc , ta cứ ở lại hưởng thụ tự động một chút , biết đâu quay về hiện tại thì sẽ không được thưởng thức của những khoái cảm nữa nha .

” Tiểu mỹ nhân kia là Huyền Tuyết Y tam tiểu vương tử của tinh linh Nam Tinh Tuyết Quốc , tam đệ , đệ đi đâu mà tìm được hần vậy , hần trốn khỏi Nam Hải Thần Triều ta , ta và nhị đệ khó khăn lắm mới biết được hần đang ở chỗ của tam đệ a ” . Thanh âm kia là của Chu Vân Long và đi cùng hần có Ứng Thiên Hồng cùng tiến vào chỗ của Ngạo Nam Long , Tuyết Y kinh ngạc bọn chúng biết nhau , hơn nữa còn xưng huynh gọi đệ .

” Đại ca , nhị ca , các người biết tên của tiểu mỹ nhân này a ” .

Ngạo Nam Long hướng phía của hai người kia nói .

” Ân , cả hai chúng ta vốn cùng hần ân ái , bất quá , mùi vị kia của hần rất là hấp dẫn a , trước kia hần dám trốn khỏi chỗ của chúng ta , lại chạy tới chỗ của đệ , vậy đêm nay chúng ta sẽ cùng đệ đem hần hưởng thụ a ” .

Chu Vân Long nói , còn Ứng Thiên Hồng và Ngạo Nam Long đang thì nhìn Tuyết Y bằng những đôi mắt dã lang muốn ăn tươi nuốt sống .

” A , cái gì , các người ” . Tuyết Y kinh hoảng , thì đã bị cả 3 tên nam nhân kia đè lên người hung hăng lột đi y phục .

” A ” . Đang trong lúc 3 tên hưng phấn thì bỗng nhiên một ánh sáng quang chói lòa làm lóa mắt bọn họ , trong tích tắc Tuyết Y đã không còn hơi thở và có lẽ là đã chết bất động .

Lúc này Chu Vũ Linh sau khi ánh sáng kia hút vào , sau một ngày hôm sau thì tỉnh lại .

Đập vào mắt cô , là cô đang ở trong phòng điều trị linh hồn .

” A , Chu Vũ Linh , con đã tỉnh ” . Lúc này Vũ Linh chậm rãi mở mắt ra , cô nhìn thấy cả ba và mẹ , những người ở hiện đại , cô muốn kiểm chứng nên hỏi .

” Ba , mẹ , con đã trở về nhà rồi ư ? ” .

” Đúng Linh nhi , con làm cho chúng ta lo lắng , thực sự là con đã trở về , chào mừng con trở lại với gia đình ” .

Linh nhi vui sướng , hai mắt cười híp lại , vì những khổ ải kia chỉ qua như là một giấc mộng .

[HOÀN]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-qua-mi-nam-toc-trang-cong-tu-huyen-tuyet-y>